General Discussion on the Budget.

Mr. A. Eachara Menon.—Mr. President, Sir, it is gratifying that Goddess Lakshmi has been a little disposed to be gracious to this tiny State and that the receipts for 1112 therefore is calculated to exceed the revised estimate of 1111 by Rs. 2,79,000. Yet we see that the allotments under the several nation-building departments are almost the same as those of the previous years. Hitherto when we took the Government to task for not allotting adequately for these departments, for not moving their little finger towards rural reconstruction, for not encouraging the small cottage industries and the like their ready reply was that they were on the alert and that they were only awaiting the economic survey report. The report has been before the Government for some time now. What is the reading of the Government of that report we have no idea ? Has the report supplied them with sufficient data to come to the conclusion that the rural areas are economically sound that they need no action on their part. If not, why have they put away the report? Does the report deserve only this silent treatment? Is this alone the issue of that himalayan effort? Or is this attitude only the remnant of what they have inherited from the past Governments? There are thousands of His Highness' subjects who have nothing to live upon, there are many who have not the wherewithal for one square meal a day and those who have two meals a day are only the few rich landlords and the salaried officers of the Government. If further pressed now for some little favour to ameliorate the condition of the villages whose real state has been vividly portrayed in the report, Government will simply invite the attention to the Budget to say 'no funds' for the Budget has a surplus of only the small sum of Rs. 48,300. What have they done then with the increased receipts ? They have by providing for the purchase of a house in Delhi, for the acquisition of a site for a Guest House in Ernakulam town, for the extension of the Irwin Park, for the construction of a Town Hall at Trichur and for other luxuries in Towns drained the villagers' wealth instead of sharing it with them. While we are at this topic, viz., the purchase of a House at Delhi, let me narrate the anecdote that was current soon after the return from the Delhi Durbar of His late Highness Sir Sri Rama Vurmah G. C. S. I., G. C. I. E., the retired Maharaja of Cochin. His Highness was informed that plots of ground could be had cheap to build a Palace by the Secretary to the Viceroy's Council. His Highness is reported to have replied that His Highness hoped and prayed that His

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Majesty would live long thereby showing that the use of the House would only be for once in a decade or two and that the capital and the current expenses would be too much for this small State. How laconic the reply: how pregnant with meaning! There was no fall then in the prices of commodities, no depression. Look at this picture and at that. This is only by the way. The Government have not made for the prime necessaries of the people. What about the supply of drinking water to Trichur? What has become of the diversion of the Chalakudi River? Have they given it up that they make no mention of it in the Budget? What use Trichur would make of the electricity, the Town Hall etc. if they have not enough water to quench their thirst. Let them live, Sir, that they may enjoy these amenities of city life. What else have the Government done in the matter of irrigation except the proposal to maintain the existing systems? I remember the present Diwan to have sympathetically said somewhere that he was ready to undertake any project provided it was remunerative and useful to the public. A sound idea. But are there not projects before the Government awaiting their attention which when they have become an accomplished fact would amply repay by securing not less than 5 % on the outlay? But they have not made provision for any. A good amount of money was spent in surveying and estimating through a special Engineer appointed for the purpose during the Diwanship of Mr. J. W. Bhore, now Sir Bhore. The schemes suggested then, are safe in the archives of the Secretariat. The case of the northern channel to the Moolathara Anicut in Chittur Taluk is an instance in point. It has incontrovertibly been shown that the project would be a paying one. If taken in hand now it will be a means of putting a bolus of food into the mouths of many who are unemployed. This Council had been praying the Government in season and out of season to earmark an amount every year for irrigation purposes. If they do it not now when they have a good harvest, they will have to wait for long. They may have the consolation of being extolled now by those who make pilgrimages to the chief towns of the State, but the future historian, unless he be of the type of those who wrote about the doings of the English in India, will have a sad tale to tell. The people are cowed down by debts, the economic depression is crushing them down. The Government do not go to their help. On the contrary, they have discontinued even the remission of 12½ % in the land revenue for they have found their hopes of economic recovery this year have not been falsified. On what data? Is it because

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

the price of paddy, the staple crop, which would be at its highest in Mithunam and Karkidagom onwards has gone down from the normal by four or five rupees a cart load or is it because the newly harvested paddy goes only for a few rupees less than what it got this time last year? Or whether it be their ignorance that rain at any time would be sufficient for a bumper crop? Whatever it be, it is a most irresponsible statement so far as Chittur at least is concerned. Why use these catch words and phrases and mislead? I fear the Government is labouring under a fallacy. It is true that there are very rich people like Sir C. V. Ananthakrishna Iyer, the Ankarath people etc. and they can very well afford to get on when there is failure of crops or fall in prices. But they do not form the whole number of Pattadars. There are many pattadars who cannot in normal times make both ends meet. Need I say what their present state is? 90 % of the pattadars are of the last category. And it is they that yearn for this relief which the Government on flimsy grounds have withdrawn. The Government say that larger provision is made for improvement of live-stock. How have they benefited the rural population by spending as at present a large amount of money in keeping about a dozen stud bulls in the Ollukara farm? How many years since the public of the various taluks especially Chittur have been asking for a bull? The Government of Diwan late Mr. Narayana Iyer found the necessity for supplying one to Chittur but it could not find out the place where it should be stationed. At a time when the whole of India at the initiation of no less a personage than His Excellency Lord Linlithgow the Viceroy of India are having a hobby of introducing stud bulls in every village we thought our Taluk would now at least be provided with bulls. The Government is severely silent on the matter. Nay. The Government in their order recording the Administration Report of the Agricultural Department for 1110 have laid down "that improvement of the breed of cattle should always be uppermost in the minds of every Veterinary Inspector." What a direction that, Sir? He has not to put it into action. He has no bulls. Perhaps he has some chemicals supplied to him by the Government to improve the breed of cattle. Why such make-believes? The Government would do well to consider well the qualifications of the person who is appointed as Poultry Inspector. Let not the appointment be for the person you have in view. May I request the Diwan in you, Sir, on behalf of the public of Chittur, to be pleased to provide our Taluk with a pair of bulls of good pedigre.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

We find a sum of Rs. 3,000 allotted for the improvement of the women and children's, Hospital at Mattancherry. What improvements, can be effected to that building with this small amount, it is hard to fathom. The present building is worse than a cattle shed—it is almost a pig-sty. The floor is dilapidated. The joists have sagged. It is on the whole very ugly and dangerous. This amount will not be sufficient to put the building in order, let alone the improvement. It is nothing short of cruelty to women and children that they are lodged there. It shakes the nerves of one to see poor women and innocent children accommodated under that roof. It was the next day we, the members of the Medical Board, went there that the Diwan visited the place. We thought that the sight of the building would have touched his sympathetic chord at its most vulnerable point and that he would have instantly ordered to put it right and that his visit was a God-send. The allotment has a different story to tell. From precedents we can hope to have that building fit for an up-to-date hospital only in case some big personage as a Provincial Governor or the Viceroy have some telepathic vision to include a visit to it in their programme. The opening of a radium institute is very necessary but before the radium is got down the Government should not repeat the folly of putting a round man in a square hole which they have done when radio department was opened. Even now the department does not attract many. The quality the Government expect should be strictly demanded even from those who are in service. There is the eye infirmary. In front of the Civil Hospital there is the fine vista of the Irwin Park but in the background to the east of the eye hospital there is a row of nasty sheds not fit even for a cattle pen where the inpatients operated upon are housed. The Government want only shows and not realities. The Agricultural Department have not been able for the last ten years in spite of the various manurial experiments to show an yield of more than tenfold. If minutely examined it will be found that that department have not been of any material help to the people. According to the report of 1110 no crop had been a success. What does the Government expect the Public to deduce from these reports. A word about the Road Board. From the contribution to the Road Board which was to report on the road works to be undertaken from 1112 we find the Government approximating for works begun before 1112 to the great detriment of the Board. There are a good number of roads which are very necessary which have to be delayed in taking on hand.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Sir, Provincial Autonomy will be an accomplished fact in the near future in British India. Our friends of British Cochin will be enjoying it to our great chagrin if an urgent move in that direction is not made by the Government. I request the Diwan President to take time by the forelock and propound a scheme of self-Government for its adoption by His Highness. Excuse me, Sir, for being a little plain. Sir Sikander Hyat Khan is entering politics and what all may happen in its wake we are not sure of. We know that our present Diwan of international reputation, erstwhile the upholder of the liberties of India, the late President of the Indian Assembly is the fit man to bring into existence a state of responsible and responsive Government in the State the destinies of whose inhabitants are entrusted by our beloved Maharaja for his all absorbing care.

In concluding allow me, Sir, to thank you on behalf of my constituents and myself for the small mercies, very small though they be, you have shown to us and to request you to convey to our sagacious and beloved Maharaja our expressions of loyalty, love and homage to His Royal personage and the royal family.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan.—Mr. President, Sir,

Allow me, Sir, to convey through you the warm felicitations of my constituents and my humble self to our benevolent Maharaja in promptly coming to the rescue of the hard hit agriculturists of the State by giving Royal Assent to a measure passed by this Council—I refer to the Usurious Loans Bill which becomes law from 1st Chingom 1112—and also by arriving at a decision in response to a united desire expressed by this House to permit the opening of more arecanut markets in the State. I am quite aware of the difficulties—apparently insurmountable—that you, Sir, as Diwan would have had to overcome in making the announcement cancelling Regulation I of 1110 and the decision to license at least one more market on the same day as the one at Ottupara and at a comparatively short distance from the erstwhile seat of monopoly in arecanuts. Whatever be the convictions of the Diwan regarding the efficacy of this measure I am sure, Sir, that the name of Sir Shanmukham will ever be gratefully remembered by arecanut growers as the saviour of a growing cottage industry in the State. Sir Shanmukham's name will also be cherished by Cochinites more especially by the unrepresented communities in the State Service as one who found it possible to lay down a set of definite rules for recruitment to

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

the State services apparently to the satisfaction of all concerned. Whether or not the Government orders on the same will satisfy the various communities in the State, I am confident that the Government would be pleased to remedy any defects if they are pointed out as and when they arise.

Appreciating as I do the few important things that you, Sir, as Diwan have been successful in doing in the short space of one year after your assuming responsibility I cannot find my way to endorse your view of apparent helplessness in granting us at least the semblance of responsible Government by arranging to have ministers to run at least some of the nation building departments. The difficulties pointed out by the Diwan in his reply, Sir, on a motion in this behalf during the Makaram Session of this year are seen, on scrutiny, to be more imaginary than real and I feel confident that if Sir Shanmukham only makes up his mind—I lay emphasis on the words "if only he makes up his mind'—to stand by the people of the State it is the easiest thing for him to do to announce the formation of ministries in the near future, possessing as he does the full confidence of the Ruler and knowing, as he has shown us, how to pull the strings in higher spheres. But more of this at the time of the discussion on the demand for General Administration. May I also expect, Sir, that, now that the heat of excitement has passed away, the obnoxious Newspapers Regulation will be repealed before the year is out.

Coming to the Budget, Sir, this is the 12th Budget that this House is said to be given the privilege to discuss. A study of these 12 budgets will show in unmistakable terms that the forecasts of the Government have never been even an approach to the actuals in any one year. The same study will further show that with a solitary exception or two the Government had been always underestimating income and overestimating expenditure. Placing of statements of expenditure incurred under section 16 (9) of the Cochin Legislative Council Regulation for pretty large sums has been a common occurrence during every meeting. Not a meeting has also passed away without supplementary grants for very large amounts again being asked for in this House. If this state of affairs does not disclose a deliberate though inexcusable policy of the Government, it assuredly is the result of a collossal ignorance of the art of preparing Budgets. Whatever be the reason it certainly calls for a change. It is hoped that with Sir Shanmukham to guide them, our officers will study to prepare forecasts of their demands which will have

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

a nearer approach to actuals than in the previous years and avoid the unbecoming spectacle of coming forward with demands for supplementary grants even in the Vrischigam Session only three months succeeding the Budget.

The rise in expenditure during the last 10 years is seen to be not at all proportionate to the rise in the income during the same period, the increase being only about 21 lakhs on the receipt side and about 32 lakhs on the expenditure side. This indeed is not a healthy sign. Though the Diwan claimed in his speech of yesterday, Sir, that a good deal of this extra expenditure had been on social services like education, medical and public health and the development of Panchayats, much of the charm of the speech is taken away by the fact that a large slice in the increase in expenditure on education is consumed by the College Department—a luxury which we could well do without—and that in the much talked of Panchayat Department what each Panchayat gets on an average in the shape of allotment for original work for the ensuing year is the munificent sum of Rs. 275/- which again works an average of much less than Re. 1/- per village. When it is further realised, Sir, that a very large portion of the increased expenditure is taken up for the maintaining of a very topheavy administration and the running of the so-called Scientific etc. Departments, concerns which in the past have been a source of loss to the State and do not show any indications of a better future, the disproportionate increase in expenditure becomes all the more objectionable.

It is high time that the Government of Cochin do take courage into both its hands and make the administration less topheavy by cutting drastically the unduly fat salaries of most of our departmental heads as also some of their subordinates. The expenditure is to be attempted to be reduced not by eyewashes like the amalgamation of the most useful of social service departments like the Public Health Department and the department of Panchayats each deserving the fostering care and attention of a full timed officer well informed, sympathetic and tactful. It is indeed regrettable that these utility departments, which were added as appendages to two others of the social service departments of the State and therefore getting the consideration due to a hand maid and which therefore this House by incessant labours got separted, to be installed as mistresses of their respective homes are being engineered to be got amalgamated again in the face of the opinion expressed in unmistakable terms and by an overwhelming majority of a body competent to express an opinion about the same.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Coming to the Budget allotments for the ensuing year appreciating as I do, Sir, a slightly increased allotment for dietary charges in the various medical institutions in the State the provision for the opening of more leper clinics, the allotment of Rs. 5,000/- to the Sanatorium at Madanapally, the encouragement given to the promotors of a Textile Factory to be soon opened in the State, it gives painful reading indeed when it is said that the land revenue remission is not to be continued in the ensuing year, when it is also said that new schools and divisions shall not be opened in the Primary Department of the State Educational Service and when it is ordered that the cry for better and more spacious accommodation and necessary equipment for some of our medical institutions has to wait till better times dawn upon Cochin. This feeling is further accentuated, Sir, when it is also known that in the immediate wake of these pronouncements comes the decision of the Government to have a Cochin House in far off Delhi and to construct a Guest House at Ernakulam both items of expenditure which cannot escape an emphatic protest from every section of this Hon. House. When the agriculturists of the State continue to groan under the stress of economic depression, when the appeals from School Managers especially of the Primary Department for the taking over of their schools under Government management is but slowly heeded to, when the Government says that even the necessary funds for making some of our medical instiutions at least appear like houses of cure cannot be found, when money is said to be not avilable for financing the opening of new divisions and classes in schools, it passes one's comprehension to understand the mentality of the Government which has provided large sums of money for luxuries like the ones pointed out above.

There is however no cause for despair either. When the Diwan in you, Sir, by your actions more than your words, has illustrated to this House that you are ever ready to respect the wishes of this House I feel confident, that unneccessary objectionable items of expenditure will not be incurred and that necessary funds will be found for giving the much needed land revenue remission and to encourage the spread of literacy in the State.

Mr. E. Ikkanda Warriar.—Mr. President, Sir,

This is the one chance that the Members of the House can make use of to bring before the Government the general opinion of the public in matters of State. This is the only occasion when we are free to voice our opinion, and to direct the searchlight of critcisms, just in a flash as it were, over the

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

different departments of State. We know from past experience that it is seldom that this unwelcome intrusion has served in any way to lift the obscurity in the secluded recesses of government departments. I am under no illusions whatever about the reactions created by this temporary interruption. The wheels of government would continue to jog along in the same old ruts.

It is now one and a half years since you, Sir, took over the reins of office. It would not be a sheer waste of time if we just run over very briefly the achievements during this period. Such an administrative audit to find the present assets and liabilities would serve a very useful purpose. I am sure that it would prove beneficial to the public, to the members of this House, and, I dare say, to the Executive Head himself.

It was with the greatest enthusiasm that the people of the State hailed your coming on the stage. Expectation ran high. We looked forward to an era of progress and all-round improvement in the affairs of the State.

Nor were some of these hopes without some foundations to justify them. You stepped into the arena with all the halo that surrounded the worthy President of the Legislative Assembly. The able manner in which you acquitted yourself there had raised high hopes. As a practical financier you had enjoyed a reputation which filled us with great expectations. As Cochin was on the eve of great financial and commercial expansion and adjustments, your coming in was regarded as most timely. Your admirable mastery over the commercial and industrial policy of the Imperial Government could be utilised in the affairs of our State. It was under exceptionally favourable circumstances that you, Sir, took over the reins of administration.

Now comparing that situation at the close of a year and a half what do we find? Let me take the financial aspect of the period, for finances are said to be one of your very strong points. It was a fact on which the Diwans of Cochin had prided themselves that Cochin had always had a big surplus. According to most of them the reputation and solvency of the State seemed to depend mainly on the amount of surpluses that one was able to show. Of course, this is a position that I and some Members of this House are not prepared to endorse. Surpluses merely locked up in the State Treasury bearing a low rate of interest are no index to the prosperity of the State. It is true that position afforded one a feeling of pride and satisfaction when all the other Governments could not easily balance their budgets, and

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

we found ourselves in possession of substantial, nay, enviable surpluses. We appreciate very much the foresight and wisdom of the former Diwans who have helped towards the accumulation of vast reserve which have rendered possible the railway developments and the expenditure on Harbour. But for their statesmanship and economy, it would have been impossible for the present administration to launch out on some of the schemes indulging, at times, in reckless expenditure. The contrast between the past and the present state of affairs is indeed glaring. You have entered into the fruits of their labour. We then used to demand that the surpluses should be spent on industrial developments and in other useful ways. And if one compares the financial position of the State three or four years ago with the present position that would be sufficient more or less to make the dead Diwans turn in their graves, and perhaps for the new ones to open their eyes with speechless amazement. The surpluses have been wiped out. We have just started on a spell of deficit budgets. The State loans are mounting up. The one consolation is that we are in very distinguished companies in this respect, along with other States and British Indian provinces.

It is not to be understood from this that all the surpluses locked up idly in the State treasury bearing a low rate of interest before your arrival, has been consumed in useless and unprofitable expenditure, by a short-sighted administration. No, far from that. Recently, you had occasion to compare and divide the people of Cochin very charitably into "cantankerous critics" and "toadies". While I do not have the honour of belonging to the latter, I have the misfortune to belong to the former, since the classification practically rules out all other alternatives. But it is not with any cantankerousness that I am approaching the problem today. While I have no particular fancy for hoarded surpluses lying frozen in the coffers of the State, it is with some alarm that I contemplate the startling and revolutionary change from a creditor into a debtor State. Nor is there an immediate prospect of getting out of this financial morass.

That brings me to a consideration of some of the particular topics under financial administration. Firstly, the policy of floating loans. Now, loans are the fashion of these days and because of our heavy commitments we have to follow others in this game. It was plain that the recent loan floated by the State was a phenomenal success. It served to reveal the stability and the high place we occupy in the estimation of Indian public. If loans are to serve as the barometers by which outside opinion

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

about Cochin is to be gauged periodically, certainly we have nothing to complain about. We also feel flattered that our State occupies such a distinguished debtor's position in the financial world. But at the same time it ought not to be forgotten that, while it is the Government that gets the credit for its apparently sound position—I say apparently, because the real position is different—it is the poor tax-paying goose of a ryot, whose feathers have been plucked so closely in these depression days by the land revenue payments, and whose squealing we continue to hear often, that pays the merry piper.

Nor is the method of budgetting adopted by the government very satisfactory. The policy of previous administrations seems to have been to underestimate receipts and to overestimate expenditure. Sir, this always resulted in "comfortable surpluses" at the end of every year. But at present, the receipts seemed to have been more or less correctly estimated. The expenditure, however, which was estimated to result in a surplus of Rs. 70 thousand has actually ended in a deficit of Rs. 5,54,000. This, by the way shows the skill in preparing budgets! Another point. While this burden of deficit is increasing I find no provision made for an adequate Sinking Fund to wipe out this deficit. The State has been heavily mortgaged to the extent of Rs. 105 lakhs exclusive of the liability undertaken by us to pay back the amounts to be advanced by the Indian Government under the terms of the recent harbour settlement. If debt redemption is to proceed at the rate indicated in the budget (i. e. Rs. 75,000) then it will take 140 years to wipe off this debt alone. That is a unique state of affairs.

Items of expenditure:—Now turning for a moment to consider the heads under which the increasing expenses have resulted, one is disappointed to find that the nation-building departments, the development departments, have practically no responsibilities for the same. Except for a sum of Rs. 50,600 for education and another paltry sum of Rs. 71,000 for Public Health, there is no increase in any other reproductive branches. One of the most significant features of increase in expenditure is that it is partly covered under the Heads of tours and entertainments of Guests to the tune of a lakh and 72000. There has been a steady and disconcerting increase in the expenses under these heads and of the Palace also during the last three years. Accurate figures are not available on this head. The figures given under the head of Palace are deceptive since they do not include the expenditure on State conveyances, construction of palaces etc., which form a good item of

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

expenditure. The provision under all these heads for this year comes to more than Rs. 11 lakhs. This is disproportionately high when compared with the resources of the State, the existing depression, and the expenditure on other departments.

A word about the necessity for the recent loan and the methods of raising it may not be out of place. In view of the fact that the cash balance of the Government is 65 lakhs exclusive of, I suppose, the outstanding loans, industrial and others, and that we are called upon to spend only 48 lakhs on the fourth stage works of the harbour, and that even this expenditure of 48 lakhs is to be spread over a period of 2 to 3 years, even a lawyer and an ignoramus like me in finance find it difficult to understand the necessity for a loan at present. In dealing with the financial liabilties that we have undertaken in the new harbour agreement in the course of your speech on 9th December last in this Council, you told us that you proposed to utilise the cash reserves of the State for the payment of the contribution for the fourth stage works which was then only 31 lakhs. You admitted in your speech yesterday that you could "easily meet these obligations (Rs. 48 lakhs) by withdrawals from our cash balances". If we are prepared to live within our means and budget accordingly, I cannot understand why the balance of 17 lakhs after meeting the whole of 48 lakhs which represents, 1/6th of the total annual revenue of the State, will not "ensure perfect safety and place the Government beyond anxiety at any time". I have to condemn not only the necessity for the loan, but I object also to the methods of raising it. The high percentage of commissions and brokerage given and the handing over the matter entirely to foreign banks when the part of receiving it at least could be also given to the local banks of standing, are objectionable in many ways. They show the manner in which the interests of the people of the State are being respected and protected.

Sir, the growing cleavage between public opinion-that is of that opinion which has not been muzzled yet—whether of cantankerous critics or of toadies—and the administration is ominous. That is a new and disturbing sign in the Cochin State. Perhaps it may work for the benefit of the State in the long run. But if the thing is attempted to be repressed by means of ordinances and press laws and other methods, it would prove detrimental to the best interests of the State. What is wanted now is a clear vision and courage and sympathy to guide it successfully. There is a tide in the affairs of Indian States also which if taken on the flood might lead to peace and content-

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ment, but if omitted, might lead to shallows and political miseries. We had great confidence in the beginning that Sir Shanmukham being an experienced skipper would be able to steer us safely through the rocks and eddies facing our State.. On the other hand there seemed to be very little disposition at present to take the vessel from the bureaucratic creeks—and Cochin backwaters are said to afford good protection against storm.

Our Maharaja is a constitutional ruler and advanced in years. It is only natural then that the reins of everyday administration are being held more tightly by the Diwan. This increase in the powers of the Government has already proved a menace to the freedom in political life in the State. Recent happenings have not served to allay apprehension on this score. The very fact that murmurings of discontent are being heard in different parts of the State—a fact unknown in its past annals—shows the rapidly changing character of the people. The number of cantankerous critics grow in direct ratio to the number of toadies resulting even in sedition cases. The general atmosphere in India is thick with the spirit of resistence. Unemployment has swelled the ranks of discontents. Further, the policy of the Government has served to intensify and localise it. It is an unfortunate fact that all the higher appointments are reserved more and more for the members of the Royal family, for their children and relations, ignoring even the Standing Orders, which requires literary qualifications from candidates.

The methods and principles underlying recent appointments in the State have not served to enhance its reputation in any way. The wholesale re shuffling of departments and placing men in positions for which their present attainments are a positive handicap, is highly prejudicial to the morale of the service. The importations of outside talents when local stuff is available in abundance had depressed the tone of the services. The way in which promotions and transfers are effected reveals neither rhyme nor reason. The virtual reign of terrorism when respectable citizens are under police surveillance is a new thing in the history of the State. That shows also the direction in which we are progressing. Those in service are mortally afraid of the powers that be, and if they have been swallowing their pride and self-respect under the circumstances, they are developing rapidly into a new species of official invertebrates. Espionage unknown locally before is the daily fashion. As in days of the famous English Prime Minister Walpole, every one and everything seems to be having his or

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

its price. The present policy of appointments has again served to feed the flames of communalism in the state. We have been asking for administrative and constitutional breads and we have been favoured with the stone of repression. The recent Newspaper Regulation and the invidious manner of its application, the reorganisation of a pucca C. I. D., the effective suppression of all independent criticisms in the State, these and others are indications as to the manner in which the Government has been training the people in the art of self-government. This training could not have been undertaken by more worthy hands than our Diwan for he has been steeped in the British traditions of justice for such a long time. India is said to be a land with a "Slavish Mentality" and its public opinion runs through communal channels. Under the existing conditions in the State, this type bids fair to attain perfection in the Cochin State. If the defects of the administration are pointed out by fearless criticisms we are set down for irresponsible agitators. If the people of the State show their resentment at the action of the executive, we are labelled seditionists. If we support the Government, we are toadies, if we criticise them we are cantankerous.

Industrial Policy: If we survey the industrial policy, there also one has occasion to congratulate the administration on its fine record. This appears to be the most important plank in the platform of Sir Shanmukham's policy and popularity in the State, his trump card as it were. It is with considerable diffidence that I enter on this high ground. I cannot claim to possess an intimate knowledge in some of the delicate questions which seem to be hidden from the "cantankerous lawyers and other critics" and revealed only to the "toadies and businessmen" of the State. In the speech delivered by the Diwan at the meeting of this Council on monday the 9th December 1935 there occurs some very memorable words. Speaking of the possibilities of the Cochin Harbour and the glorious vista which it seemed to open up before the mental vision of the Diwan he said:— "With the development of the harbour as a major port, the trade and commerce of the State will so enormously increase that it will furnish openings for whatever commercial talents there is in the State.....Will the people of the State take advantage of this opening or will they sit idle and witness the spectacle of others from outside the State carrying away the plums of commerce and trade? This is an aspect of the problem which to my mind is of vital significance to those who are interested in the advancement of the State of Cochin. I hope

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

that the public will apply their mind and bestir themselves so that when this opportunity comes, it may be availed of by the young men of the State. I may assure you that the Government on its part will be prepared to extend all facilities which will enable the people of the State to make the fullest advantage of this opportunity". Sir, these are noble words, inspiring words. But what do we find on the other side of the picture? An indigenous concern which was started with the view of supplying electricity to the Town of Trichur was strangled by the good intentions of the Government. It is said that Hell itself is paved with good intentions, and the Cochin State may be said to be lighted with good intentions. In the course of the same speech you declared "during all these years Bombay has held the proud position of being the "Gateway of India". I shall be using no language of exaggeration when I say that the port of Cochin when completed will be the "Gate way of South India". But, Sir, even before its completion not only the Town of Cochin, but the whole State is becoming the Gateway of Madras businessmen, and a steady Bania current is flowing from Coimbatore and other directions into the cities of Cochin.

The most outstanding example of these encouragement of indigenous enterprise is of course the Trichur Electric Corporation. Sir, its history is so fresh in the minds of the Members of the Council that I do not mean to tire your patience by a repetition of this disgusting episode. But a few facts of that tragic history may be mentioned here to show you the way in which indigenous effort is being protected and encouraged by the Government. From a perusal of the history of this first indigenous concern it would be clear that the concern has met with the encouragement of previous Diwans and then it was mainly because of the negotiations carried on by them with a view to secure power more cheaply that our attempts were asked to be held up for a time. We raised the required capital. We made the other arrangements for carrying on the business, purchased a valuable site for the power house, employed expert engineers, carried on negotiations for the purchase of machinery, did everything to start work and applied for fitness certificate to commence it, and then we were told, quite against recorded facts, by the Government which was anxious to encourage indigenous enterprise that we have not paid the security money and that our license itself was cancelled! The Government vetoed the unanimous decision of the Trichur Municipal Council to take Rs. 60,000 worth of shares in the Trichur Electric Corporation. On the other hand, the Government gave us additional

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

encouragement by purchasing Rs. 20,000 worth of shares from a foreign company known as Cochin State Power and Light Corporation—every lamp post planted by them serving as a permanent monument of its solicitude for the welfare, happiness and self respect of His Highness' subjects. Here is the encouragement of indigenous enterprise with a vengeance.

The ripples of this measure were not confined unfortunately to the economic life of the country. Its immediate off-shoot was the Press Law. The power of the Government official was used to brow-beat the public and to strangle all opposition. Police powers were increased and abused. All these appeared to have been pre-arranged as it were to a well thought out plan. But public spirit and opposition remains unbeaten and though the purpose has been temporarily defeated the moral victory remains certainly with the public.

The manner in which the Government dealt with the Sitaram Spinning and Weaving Mills is also another eloquent indication of the desire to promote the indigenous concerns. The Government refused their request for a suspension of payment of a few instalments of the loan taken by them for effecting improvements to the mills, for reasons best known to themselves. And the sympathy of the administration was immediately shown by taking shares to the tune of a lakh and a half of rupees in a foreign textile company which is going to be started in the State. Such are some of the amazing ways in which we are being encouraged by the present administration.

A word about the Foreign Companies before I leave this part of the subject. I heard with rapt attention the apologia particularly when he was dealing with the development schemes. I felt I was listening to the reading of the prospectus and reports of those newly formed foreign companies who came to pay their tributes to the "Queen of South India". I call them foreign deliberately because to my humble way of thinking the registration of the company by foreigners in Cochin State, run mainly with foreign capital and foreign effort and direction, with a few sprinkling of Cochin shareholders and one or two Directors, ready made as it were, and with a first class certificate printed in gold letters given by the Diwan of the State cannot make them any the less foreign. Perhaps you, Sir, shrewd that you are, found out that the people of the State are not all such fools as to swallow anything and everything thrown at them, and realised the great difference with your professions contained in your speech of the 9th December referred to above and your actions, that you yourself thought it necessary to shift

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

your ground to clear your position in your opening speech yesterday by "making it perfectly plain that Government are not prepared to treat Indian business men coming from any part of India into the State as foreigners in any sense of the term". Sir, conceding for the sake of argument that the latest position taken by you is correct, I ask, whether the Trichur Electric Corporation, a cent per cent indigenous concern, and the Sitaram Company ask anything more than equality of treatment and did you not treat them worse than foreigners and, I am tempted to say, even enemies ?

These are days of economic planning and reconstruction. Other Governments have been taking prompt measures to help the agriculturists who have been hard hit by the severe fall in prices. What is our record? We have started a Land-mortgage Bank. Its immediate result was to stop the flow of loans on liberal terms for the agriculturists who were receiving them previously. How far this "white elephant' is going to help the ryot for whose sake it was created the future alone can decide. We have two marketing officers who are busily engaged in helping the Government of India in their collection of statistics. The Economic Survey Committee served to open up the stinking sores among the cultivators, and the smell produced was so sickening that the surgeon in charge was diplomatically called off. A remission of taxes could not be given to the poor cultivators. How could that be when the prestige of the Government required a new House in Delhi, and when the dignity of the State dictated that more splendid guest houses should be provided for visitors from outside! India is famous for her hospitality. But our hospitality is almost unique in the history of the world. The poor starving cultivator has to pay for the comfort and luxury of the birds of prey and passage into the State. Surely we are loving our neighbours better than ourselves even though the religions enjoin us to love them only as we love ourselves. The Government of Cochin is evidently accumulating some 'punya' for the next world also. These schemes appear like a cynical mockery of the woes and hardships of the ryots.

Middle Class Unemployment: There is the problem of middle class educated unemployment looming menacingly large in the horizon of the State.

In the newspapers, the Government speak about the high percentage of literacy in the State when the Director sends his report for publication. It makes capital about the high

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

percentage of literacy among women also. Well and good. But what have they done towards the problems of middleclass unemployment, except as the Priest and the Levite mentioned in the New Testament, "look at it and pass by on the other side". A Government which has not come to grip with some of those pressing problems has miserably failed in its duty.

A more liberal encouragement of subsidiary industries, a well-thought plan for giving some relief to the educated unemployed and making use of their talents and enthusiasm for their own good and the good of the country, by means of unemployment settlements or colonies, these and other remedies ought to be taken up by the Government without further loss or delay.

Sir, my time is practically up. There is no time to deal with the working of the so-called reforms, administrative and constitutional, which were so graciously granted to us as the last budget presents. Whether the Secretariat Reforms has increased the efficiency of the administration and has hastened the advent of the grant of responsible Government or not, it has certainly increased the expenditure to the tune of Rs. 10,500 a year. It has not also been able to release the work of the Diwan to such an extent as to enable him to find time to attend at least the meetings of the Finance Committe which the Diwans in prereform days were able to find, not to speak of the meetings of the Advisory Committee, the other budget present. One of the other great Reforms is the amalgamation of the Department of the Public Health with the Panchayat. The Panchayat, the bodies most affected by this change, has within 9 months of its working recorded their verdict in unmistakable terms against it in solemn meeting assembled in the All-Cochin Panchayat Conference held at Trichur in Medom last. I have no time to deal with it any further.

Constitutional Reforms: Turning to some of the other aspects of administration one is forcibly reminded of the fact that though the announcement of impending constitutional changes and reforms was made with a flourish of trumpets early, the period of gestation seems to be inordinately long. It remains to be seen however whether it would be a still-born stuff in the end. This is a matter which has been discussed threadbare on the floor of this House. If the walls of the House have ears, I feel that they would almost close them in disgust at the monotonous chant that its members raise on this constitutional issue. The people of the State have a right to expect a larger

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

voice in the management of the affairs of their State. In education and general intelligence we can hold our own against any other part of India. The benevolent autocracy of old has become out of date. We have now only autocrats without any grain of benevolence in them. The salvation of Cochin from the present autocratic rule of the Diwan which brings to our mind the reign of Hitler and Mussolini, lies only in the establishment of a government by the people, for the people and responsible to the people. It would be a very curious sight indeed to see Provincial Autonomy soon in full swing on the other side of the backwater in British Cochin, while we are still gloating over our high percentage of literacy and our irresponsible Government.

Mr. C. S. Viswanatha Ayyar.—Mr. President, Sir, there is no ground for the exhibition of any enthusiasm over the budget proposals presented by the Government in spite of the Finance Member attempting very feebly to show a surplus budget. We in Cochin have been accustomed from very ancient days to surplus budgets, but of late we are asked to meet a deficit budget though the year commenced with very high expectations. It is needless to go into the history of the current year's budget which promised to carry us on to the land of prosperity but which has put us down in waters with the weight of about 5¼ lakhs. We have therein an excellent example as to the anticipations of our Government but only wish that others do not copy such a thing from us. We are certainly fortunate in having a political man with a good name in the financial world as the head of our administration and the preparation and presentation of the budget have got the stamps of his handling them. More than anything else we are obliged to the Government for the 'Explanatory Memorandum' supplied to us along with the budget. That Memorandum throws a good deal of useful light which will guide us into seeing the abilities of our Government in foreseeing expenditure. To take but one glaring example let me refer to the explanation offered for the increase of Rs. 63,700 in the budget expenses for General Administration and the fact is explained by stating that the Election Commission, Law Commission and State Loan took away the figure to this. Hon'ble Members may well remember that the Election Commission was appointed early in Edavam, the Law Commission was decided upon early enough since mention of it was made in the Diwan's budget speech last year and yet we are asked to believe that funds were not provided for these affairs at the time of preparing the budget. It is really too big a pill

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

to be swallowed without difficulty and protest. This is how the budget was prepared i. e., when you are certain of having to meet certain heavy expenses during the year and yet draw up a budget without providing funds for such expenses. I ask in all earnestness why this whitewash and whether it was not for the bare purpose of putting forward a surplus budget with the usual flourish.

With this experience of the capacities of our Financial Officers I am not prepared to accept their word when they say that 1112 is going to be a surplus year for us. I can almost say with the very trifling surplus shown in the budget we are again going to be let down the waters with another load of a few lakhs. To take one glaring instance where is the provision made for the sinking fund for the payment of the Loan raised during the current year and from what date are you going to save something for the Sinking Fund? If some amount is reserved for this where are we then? Again the final negotiations of the Harbour affair have not been over and who knows another fat fee will not be paid to some legal luminary? As for the Law Commission provision has been made only to carry us to the middle of the year and who can vouchsafe with our past experience of Commissions etc., that the work will not drag on throughout the whole year? The miscellaneous item is the biggest white Elephant. No details are given and nothing is known as to how it is being spent away. Under that omnibus all absorbing and mystic item comes the entertainment of State Guest etc. and in the current year the Government had to spend more than 1.2 lakhs over and above the budgetted amount. With the attractions of the State increasing every day, with a Diwan who has got friends all over the world, with the development of the Harbour —a regular passenger Harbour as well—it is almost certain that the expenses under this mysterious miscellaneous head are sure to leap up again leaving us the poorer by another few lakhs by the end of the year. Due provision has been made under this head as well and these are sufficient to convince anybody that the small surplus of about Rs. 45,000 will certainly melt away and leave us with another big deficit forcing us to draw freely from the Capital. I am afraid that the surplus budget has been presented with a view to make us believe that we are in days of prosperity but it shall never blind any one to see things behind it. These have been some of the reasons which make me chill and damp in my enthusiasm and pulls me down not to offer congratulations to the Government on their success in presenting at least a surplus budget.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Again on the Receipt side I am led to think that under certain heads the prevailing economic conditions and the bitter experience of the previous years have not been fully taken into consideration. The Receipts have thus been unnecessarily and unjustifiably been increased without sufficient justification. With the gradual decrease in the number of suits filed in the Courts and when the actuals for the current year fell short of about Rs. 90,000 from the expectations it is certainly hazardous and dare-devilry on the part of the Government to anticipate the receipts at almost the current year's actuals. If only proper and adequate attention was paid to the now prevailing market conditions one will certainly budget only for a still lower income and spread his expenses according to that income. However much the Government through its well paid officers assert that "the hopes of economic recovery which were entertained at the time of framing the budget of the current year have not been falsified", we who come from the villages can certainly say without the least fear of contradiction that the economic depression is throttling the people and no amount of mere platitudes from a safe Government will save them from actual ruin. Such being the real state of affairs I can almost say that the Receipts under 'Stamps' is sure to go down at the end of the year. This same reasoning applies with all its force to the Receipts under Registration. The major portions of small holdings have already changed their ownership and there is absolutely no likelihood of their again changing hands in the near future. The assignments and mortgages of lands etc., were fetching a very large income and when these have almost come to a standstill it is almost certain that the income under this head is sure to be affected. I for my part will not be surprised if the actuals under this head fall short of the estimates. These have been the few instances where one can say almost definitely that the estimates have not been properly made with due consideration to the prevailing conditions in the country. In short then while the disbursements are certainly to go up according to the present budget estimates, the receipts are equally certain to go down with the result that at the end of the year we shall be again told that it ended in a minus. This state of things could be avoided if only proper attention was paid to the prevailing conditions and not blind oneself into the belief that the depression has cleared with the touch of Sir Shanmukham's magic wand and that our land has again begun to flow with milk and honey. It seems to me therefore that there is absolutely nothing on which one can congratulate and compliment the Government over this year's budget presentation

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

except that be on their almost successful magical effort in putting forth a surplus budget. Prosperity is a thing that cannot be made in spite of the efforts of the Cochin Government in presenting a seeming surplus budget. It has to come of its own accord and we should be mad men not to see things as they are. All things considered I am almost certain that the next year is sure to end in a deficit budget again.

Let me now examine the budget proposals in the light of the good that it does to the public at large. At the outset let me state that ever since the constitution of this Council our income is going up steadily and the coming year is going to give us an income about 25 lakhs more than the first budget year of Cochin viz., 1100. This steady increase in the revenue has been utilised to increase the recurring expenses of the Government in many ways but certainly not to the public benefit. As far as the public are concerned we are where we were in 1100 in spite of the Government adding Department and Department to its machinery. From 76 lakhs we are reaching the coveted the century lakhs mark in the coming year with the assurance that whatever be the receipts hereafter the disbursement will remain at 100 lakhs. Every head of expenditure has been swelling since 1100, the General administration more than anything else. The miscellaneous item is another head which competes with the General Administration in the point of swelling to the twisting point. From .94 lakhs in 1100 the General Administration has begun to swallow 2 lakhs and its rival had finished off with 14.80 lakhs in the current year beginning with a very modest 4.57 lakhs in 1100 and what that 'other items of expenditure' is we are not allowed to dive deep into that subject. As a matter of fact there has been no department which does not take a share in the increased receipts allowing the poor man in the street to gaze with awe and reverence at the coloured cars wizzing past him carrying the official growing fat every day on tax-payers hard-earned money. Again above 50 per cent of the receipts is being spent on the administration as such on departments which you maintain for squeezing the last pie out of the man in the street. It is only the other half that is being spent on departments which are believed to do good to the public at large and there again the establishment takes away the largest slice than the amount actually set apart for the public. To take only one glaring instance let me begin with the very beginning viz., 'Agriculture'. Out of a total budgetted expense of about 1.70 lakhs about 1.4 lakhs is being spent on maintaing officers of the Department and the balance for the

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

public good. What enormous waste in the name of the public! We expected the Government to give more money to this Department especially at a time when the atmosphere in India has been replaced by development of Agricultural and allied matters, when Rural Reconstruction has become a mania with even the Government of India and when attempts are being made incessantly towards bettering the conditions of agriculture. But it seems strange that our Government still sticks to the policy of 'Charity begins at home' and cares more for its own subsistence than for the doing of good to the public. Allotments ought to have been made for a more vigorous propaganda among the ryots, for the opening of model farms in other centres of the State and the encouragement of other types of cultivation instead of the monotonous paddy in wet lands. An attempt ought to have been sincerely made through this department for the spread of the cultivation of sugar-cane and cotton on an extensive scale. When we see other Governments of late taking to sugar-cane cultivation with a mania all its own we are yet kept in blissful ignorance of its advantages. I believe that the sugarcane cultivation mania is a direct outcome of the contact with the Imperial Council of Agricultural Research. We have also contacts with that august body and except that a few officers take a welcome change by travelling to the dizzy heights of Simla to attend the meetings of that body we do not know whether anything tangible has come out of our contact with that Imperial body. No, Sir, this policy of treading the beaten track must be abandoned and attempt should be made providing larger amounts for agriculture to make that a department doing real good to the agriculturists class as a whole. More curious than the expenditure side of this cursed department is the Receipt side which is made up of the income from the sale of the usufructs from avenue trees. I may be allowed to give a note of warning that as far as my constituency is concerned this policy must be put a stop to. It is indeed very difficult to get green leaves for manure in my place, thanks to the gradual deforestation of the neighbouring forests thus depriving the agriculturist from having the benefits of having a green manure. I suggest that in places where it is difficult to get at green manures the department should certainly allow the leaves of the avenue trees during winter to be utilised by the Agriculturists for a nominal fee thus showing its first sign of helping the unfortunate agriculturist. After all the income now derived by the Government out of the usufructs is negligible considering the expenses they are making and even if it comes to a question of taking away that item of

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

receipt, I shall not be sorry, nay, I shall be prepared to help the Government in finding out other means of income if the agriculturist is going to be thus helped in any way. An attempt can now be made by allowing the agriculturist to make use of leaves of the avenue trees in manuring his lands in places which lie far far away from forest areas. The maintenance of gardens is another big item of expenditure that this department has to meet. These gardens serve no public good since they are attached to the palaces and other Government buildings intended to house the high-grade officials and as such this item should be separated from the agricultural department. This adding to this useful department only makes the outside public feel that a large sum is being spent on agriculture by our Government and nobody knows that a big part of it is spent on public gardens attached to our palaces.

The Panchayat department is one that has been intended to do good to the public. Of late there has been a tendency to convert it into another P. W. D. affair with the appointment of a professional man as the Asst. Engineer to supervise the works of that department. With the establishment of the Public Health Department and increasing the staff of the P. W. D. along with the re-organisation one thought that the Panchayats would cease to function. All the powers that the Panchayats possess have been conferred on the Public Health Director in matters of Rural Sanitation. With the constitution of a separate Public Health Department the necessity for delegating the powers for sanitation to the local people has ceased to exist. As between the Panchayats and the Municipalities I am afraid that the Director of Public Health has very little work to do. But we are going on increasing the cost of the Government machinery in more ways than one. The constitution of the Road Committee will certainly meet the demands of the Rural Public for better means of communications again depriving the Panchayats from its legitimate work. Barring Sanitation and Rural Communications the Panchayats have got to look after minor irrigation works and administer Civil Justice on a limited scale. As for Civil Justice the experience of the Panchayats in my place is very tragic indeed. No day passes in the Munsiff's Court without either a Civil Revision petition or a transfer petition. All the petty jealousies which tear to tatter the peaceful life of the Rural population make a violent display and mar the proceedings of the Panchayat Court and no one will be more happy than the Rural Population itself if in my part at least the Panchayat is divested of all its Civil powers.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

These powers which have been awfully misused to the detriment of the rural population, must be taken away from the Panchayats in my place at least. When the Public Health Director has to attend to the Rural Sanitation, the Road Board to its communications and the P. W. Department to irrigation as a whole, I ask in all earnestness what useful work the Panchayats have been turning out to the benefit of the Rural population? With the re-organisation of the Public Works Department which enabled an Assistant Engineer to attend to Irrigation alone it was expected that the expenditure side of the Panchayats will go down but it is quite the reverse; it has been increasing on and on. I am almost tempted to say that it exists more for the staff than really for the public.

We have been spending more and more on education and it is no small thing to be told by the public at large that our State has advanced enormously in spreading literacy among even the very poor. But the function of a State does not cease after initiating all the people in the mysteries of the three 'R's. Provision has to be made for the imparting of higher Education with a view to the developing of the State on many progressive lines. The sorry spectacle of many young students of the State with high abilities walking up and down without finding the proper channel for the further developing of their abilities and their being used in a cause beneficial to the public and the State so often stare us in our face. And yet this Government sits mum and goes on with its educational activities in the same old grand-motherly way with no change for the better. When the whole State is reverberating with the talk of Electricity and the establishment of Textile industry in the State how are we going to say that we are giving our young boys a training at least in the rudiments so as to give a helping hand in these big ventures? Whenever any individual enterprise is put forward we go on getting people from outside to man it properly. There was a time when it was thought that there was plenty of scope for a leather trade in Cochin, for silk industry and other kinds of industry. Why not give our youngsters a training in all these industrial lines so that they can form associations and try to develop these types of Cochin industries by themselves? Textiles and Electricity, an initiative in mechanical engineering, these will certainly bring people in our State to think of starting business concerns of their own. Again in the matter of other branches of higher Education. With the progress of the State, admissions to the Medical and Engineering Colleges have become tales of the

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

past and our young boys who have the necessary qualifications in a very large measure are left to themselves and move about with the stigma of a Cochinite. It is a matter of extreme painful regret that even in matters of education it has become a crime and sin to be called a Cochinite and it is really tragic and distressing to find our Progressive Government not moving an inch in erasing this stigma so that our youngsters can stand with heads erect and compete with others both in serving the State and humanity. What then is the use of spending lakhs and lakhs over education if you are not able to provide means for the proper development of the natural tastes of the students and make them to find out a way of standing on their own legs. We have been copying the Educational system in vogue in British India where an alien Government holds sway with definite object. It is to the interest of that mighty Government to see that India does not prosper industrially. But conditions in a State like ours where the interest of the Ruler and the ruled are the same, the Government should certainly scheme out a more enterprising and bold policy in the matter of Education instead of modelling education on the lines of an alien Government with object of converting a whole nation into harmless clerks and accountants. A change for the better and a scheme of usefulness and utility of education must be effected and no amount spent on such welcome changes will be a waste nor will such a policy be criticised by the public. There is absolutely no use of telling the outside world that we are spending 18/ per cent of our Revenue on Education if our young boys are going to be turned into mere clerks and ledger keepers and our State perpetually remaining in the last rung of the ladder of progress. Impart good sound education, give the student the necessary stuff so that he can think of using that to the benefit of the State. For your own sake don't sterilise the growth and development of the abilities of our students. Great minds always want proper ways of developing and will naturally form associations of its own. We cannot and should not eternally depend on foreigners to encourage us in developing the Industrial and Agricultural side of our State and so I plead for a thorough overhauling of the present curriculam and the opening of institutes capable of imparting training in technical matters to the student and so long as these are not done, I am afraid that we inflate the expenses of this useful Department only for purposes of glorification so that the outside world may say that we are the subjects of a progressive State whatever be the conditions within.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Medicine is another branch on which we are spending a moderate amount. Yet with all the spending we are not in a position to cater to the public in a satisfactory way. The dispensaries in the Rural areas are being starved and the men in charge have only very crippled means of meeting the demands of the Rural populations. Again the maintaining of experts in the capital of the State is of very little use to the poor villager who has not got the wherewithal to travel all the distance and get the benefit of the expert's advice. It would certainly be a beneficial thing if the experts at Ernakulam are asked to tour the country at specified times so that the suffering humanity in those areas may profit by their advice. Provision should be made for meeting the expenses of the poor and destitute while under treatment. In suitable cases the Government should even undertake to take him to Ernakulam for treatment, and in a small State like ours wherein the longest distance to the capital is less than a hundred miles it should cost the Government very little to experiment with this suggestion. I am making this suggestion in the interests of the poor who can ill afford to benefit by the facilities provided by the Government at Ernakulam. Whatever that be it should certainly be the attempt on the part of the Government to ask the experts to visit all the rural parts so that the less fortunate among us may profit by their advice and treatment. The Government should again launch on a scheme of giving the officials of the Department some training in the latest developments of medical science which is developing every day. In this connection, I would suggest that facilities should be afforded for the Civil and Assistant Surgeons in the State Service to attend big up-to-date hospitals in any part of India to get themselves acquainted with the latest developments of medical science. A system of periodical rotation may be chalked out so that in the near future we will have a well equipped staff who will be able to cater to suffering humanity in a more abundant measure than at present. This scheme may not cost very much and even if it does it will certainly be towards serving the people and hence money spent will be well-spent. The department intended to do public good must develop on these useful lines to justify its consuming a big slice of the State's income and so long as it remains undeveloped and following the same scheme chalked out years ago by one who knew very little of our conditions I am afraid that it will fail to serve the public legitimately who pay ungrudgingly for its up-keep.

The Public Works Department is another department working for the public good and the sum allotted to it this year

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

is far from satisfactory and add to this unhappy state of affairs about 3 lakhs out of the sums allotted is for the purchase of buildings intended to provide advertisements for the State and earn a name of a prosperous and progressive State. I cannot resist the temptation of saying that while many works of public utility are waiting for lack of funds, when we are passing through an unprecedented economic crisis from which there is no knowing when we are going to shake ourselves, it is a pity and tragedy that this Government hankers after publicity and advertisement. A sum of about two lakhs from a certain deficit Budget is going to be spent in purchasing a bungalow at New Delhi to accommodate our beloved Highness whenever it so pleases our Highness to visit that Imperial Capital. I should not be understood as grudging the expenses of our Lord and Master but what I am afraid of is that His Highness' name is used solely with the purpose of silencing us from speaking anything about that 2 lakhs. Take the history of the last half a century, how often have our Rulers left us and stayed in the Imperial Capital? I say that our Rulers are so much attached to us that they will never think of leaving us for any considerable length of time. More so when we have in our present Ruler all the embodiments of a true King as conceived by our ancients. Even in the case of our present Highness, we can say that a stay at New Delhi for any length of time is inconceivable. His Highness went there twice and stayed in all for about three weeks. The greed for travelling and sight seeing has not yet caught hold of our Rulers and hence it fails to impress one about the real necessity of having a bungalow at Delhi and to spend a Capital outlay of 1.70 lakhs with a recurring maintenance of expenses of at least Five thousand Rupees annually hereafter. Especially in these days of hard money when people are crying everywhere for bread and getting stones instead it is certainly cruel of the Government to have allotted this big amount for this costly luxury which after all will not be used by our benevolent Rulers with their sense of duty to the public. There in the cool heights of Coonoor we maintain a huge bungalow to accommodate our Ruler and I ask how often have our Rulers made use of that bungalow? Again we have one in Madras. What is its fate? No, Sir, it is certainly hard to believe that our Rulers will leave us for any considerable length of time and seek pleasure in visits to distant places so often. I must enter my emphatic protest of going in for costly buildings for the use of others in the name of our Rulers and more so when we are in the hard grip of economic depression when any retrenchment effected will be only too welcome for the people. If you have

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

too much money either lay it aside for a rainy day or give up a certain portion of your taxation be it on our incomes, on lands, on tobacco, on excise or even on salt but, Sir, do not go on utilising the excess income in going in for costly affairs which will certainly increase our recurring expenses every year.

Not only on behalf of the Rulers, for the sake of the casual visitors to the State, we have intended to spend a lakh over the construction of a guest house. It is true that with the expansion of the Harbour and the activities of the State, a large number of visitors will be coming to Cochin but it passes one's comprehension why this particular period should have been hit upon for the purposes of putting up a building to accommodate these casual passers-by. This construction of guest house will certainly involve an annual recurring expenditure of a few thousands and whether we are going to have a necessary income or not, we will have to provide for this recurring expenditure at a time when finances are not forthcoming. It is sad to reflect that the Government should have ventured upon constructions of these decorative buildings. Great persons have come and Cochin has shown her hospitality, both to their satisfaction and to that of the visitors. Where is the necessity now for the construction of a building at such an enormous cost as if it were absolutely essential and we could not wait for some more time when we get a surplus and manage the whole affair? As between these two, namely the giving of relief at least to a certain section of His Highness' subjects and the construction of a building to accommodate the visitors, I would certainly vote for the former.

In spite of the hundred lakhs of income, we do not find any provision made for any big scheme which will bring in good income to the State and find a solution to a small extent to the growing unemployment problem. No nation can stand on agriculture alone and the development and progress of nations depend upon its ability to develop the industrial side also. As far as the industrial side is concerned, we have not at all progressed and this year's budget is as dry and empty as the previous years. The scheme for the starting of industrial enterprises would have been welcomed and this alone will entitle us to call our State, a progressive State. As we do not progress industrially, we should evere remain in the back ground. The sister State of Mysore is being pointed out as the model State, because of the very many industries she has started and been working most efficiently. No amount spent on industrial schemes will be a waste and it is sad to

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

reflect that no allotment has been made for a beginning on this side. When Sir Shunmukham was appointed as Diwan it gave us all great hopes that our State will progress on the industrial side also. Being an able industrialist himself and knowing fully the financial position one expected that all his knowledge will be utilised in making our State progress industrially. But alas! Sir, such hopes have not been realised as is seen from the Budget. Ours has been called a progressive State, but I ask in all seriousness where are we with progress and with what justification we call ourselves a progressive State. Is it on the progressive increase of expenditure on the various Departments? Is it because of the ever growing unemployment problem or again is it that we are getting our income increased every year, that we call ours a progressive State? The progress of a State depends on the progress of the people and judging by this standard we have not progressed at all in any side whatsoever. The prosperity of a nation is being judged by the standard of lives led by the citizens and judging by this standard where are we to-day? The standard to the life of the citizens of Cochin still stands at a very low figure in spite of the Government's income increasing by leaps and bounds. During the last 10 years it has increased by 25 lakhs and yet the poor man, the man in the street, derives the least benefit. We are led to believe that the Government exist more for itself than for the people. The other day the Diwan in his harbour speech asked us whether we are going to allow people from outside to reap the benefits of the harbour or whether we are going to organise. I ask in all seriousness what provision you have made in the budget to help people to organise themselves. Sufficient funds have not been allotted to the departments working for the benefit of the public. These are the few thoughts that arise in the mind after a perusal of the Budget. In conclusion I venture to say that the Budget in spite of the increased receipts, still remains most unsatisfactory and un-progressive.

Mr. A. Narayana Menon.— Sir, we have just passed through an extraordinarily eventful year, memorable in more ways than one. The satisfactory settlement of the Harbour disputes to the advantage of the State, the press communique on Para processions and the clarification of its implication by the Diwan in this House, the appointment of advisory committees composed of elected and nominated non-official members of the House to suggest ways and means of improving the administration of some of our nation-building departments as a permanent adjunct to the administrative machinery, the

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

formation of a Road Board with extensive powers, the repeal of Regulation I of 1110 and the promise made to stop peremptorily unfair monopolies enjoyed by some private market owners, the formation of a Land Mortgage Bank with a view to give relief to the indebted propertied classes in the State, prompt steps taken for the supply of electricity to the Towns of Ernakulam and Trichur, Tripunithura, Irinjalakuda and Nemmarai, and passing important pieces of legislation like the Usurious Loans Act. The Civil Procedure Code, the Tranfer of Property Act, the Regulation prohibiting dedication of Women to Temples, etc. the restoration of the immemorial convention unfortunately overlooked in the recent past of having a permanent Nair Judge in the Chief Court, the adjustment of communal claims without detriment to the demands of efficiency in almost all the recent appointments, these are events of which any Government can be proud. The proceedings of the Government passed yesterday on the constitution of a Staff Selection Board will I believe set at rest communal tension for at least 3 years to come. Carping critics can of course pick holes in the scheme adumbrated by the proceedings. But we have to remember that in such matters it is not possible to please all. I believe that due consideration was given to questions like the number of educated unemployed in the various communities, and to the financial position that each community occupies in the State in alloting the quota for each community. I hope that the term public services will receive a liberal interpretation and that aided services that benefit substantially from state contribution will be brought within the term. The decision regarding acting hands appears to call for a reconsideration in view of the fact that in some departments acting hands have to wait for years to get confirmed. We are glad that all these events have taken place during the Diwanship of one who was till recent times a non-official, thereby providing us with a positive proof that our demand for responsible Government in the State is well founded and merit at least a trial at the hands of the Government.

Encouraged by the numerous pronouncements of His Highness our beloved Maharaja and by our popular Diwan in reply to addresses presented from various places in the year under review, I propose to indicate some of the lines of reform urgently required to be introduced in the working of our nation building or development departments.

In my review of the Budget last year I had suggested some new lines of activity for the agricultural department. But all

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

of them appear to have fallen on deaf ears; but my observations have received considerable support at the hands of a responsible officer of the State viz., Mr. T. K. Sankara Menon, the Superintendent of Economic Survey, in all the reports that he has submitted to the Government. I do not propose to tire the house with copious extracts from his reports. I shall content myself with indicating some of the drawbacks and of the remedies pointed out by him. Primitive methods of agriculture are still the practice obtained almost everywhere and this has caused considerable stagnation in this important profession bringing in little or nothing by way of return. The remedy suggested is the infusion into the minds of the cultivators of the necessity of adopting good seeds, improved implements, suitable manures and choice of most paying crops, by means of propaganda. He says 'Propaganda departments in this country have not yet discovered how to evoke motives in the villager which impel him to economic progress.' He suggests the formation of agricultural associations in rural areas, the same suggestion that I made last year to successfully carry on propaganda.

Absence of adequate irrigation facilities is another drawback that requires immediate attention. It is gratifying to note that the Government have realised the necessity for the development of water communications wherever possible and that some provision has been made in the Budget for next year which is a step in the right direction. I would however suggest the appointment of an Irrigation Board with powers similar to those of the Road Board and place at its disposal adequate funds not liable to lapse, to be used mainly for the improvement of the irrigational facilities of the agriculturists. Absentee landlordism is another defect pointed out and this is suggested to be improved by proper legislation that will sufficiently safeguard the interests of the tenant. Fragmentation of holdings is a vital defect. The remedy suggested is to introduce co-operative cultivation which might result in consolidation of holdings. Absence of credit facilities is one of the serious defects pointed out by the Superintendent. In this connection he says, 'if the ryots in each village are possessed of a co-operative society which would supply them with good seeds, improved implements, suitable manures and working expenses and if the ryots are taught to work their societies successfully there cannot but be a change for the better'. Absence of facilities for marketing is an equally important defect that we have to eradicate. Mr. Menon says, 'His (i. e. the agriculturist's) salvation lies in co-operative marketing and sales societies must be started to help him'. This

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

aspect of the case has, I am glad to note received marked attention at the hands of the Diwan as would be seen from the report of his recent speech at Keechery. Sale of crops at considerable loss soon after harvest to stem over tides of adversity and to meet the claims of middlemen who have made advances carrying unconscionable rates of interests even before the crops are harvested, can be avoided only if we provide the agriculturists with proper co-operative institutions and also with suitable godowns to keep their products in good condition till the best prices are fetched in the market. This will entail some substantial help at the hands of the Government. The speech of the Diwan referred to above is most encouraging so far as this subject goes. Extension of areas under cultivation is another requirement indicated by Mr. Menon. Waste lands are seen almost everywhere. To render them cultivable funds are required and the poor agriculturist will not in these days of depression venture on any such enterprise unless long term loans on easy terms are made available to him. Lack of enthusiasm on the part of the Agriculturists to develop the cattle breeding industry is another defect that requires our immediate attention. I believe that the recent pronouncement of H. E. the Viceroy will rouse the Department and the Government to perusade them to adopt sustained efforts to convince the ryots of the necessity of improving the breeds of cattle farming as a subsidiary occupation. One of the direct results of agriculture becoming a profitless occupation has been the inducement of the educated man and the man of talents to desert the village and migrate to towns to join the ranks of the discontended unemployed. As a remedy to this evil the Madras Government has of late promulgated a scheme. By that, training in practical agriculture is imparted to a number of educated men for 4 months; during this period of training they receive Rs. 15 each as stipend to entitle them to the benefits of the scheme they should undertake to take to agriculture as a profession and to go back to land. I am aware of a similar organisation in the State; but that requires to be improved upon in the light of the experiment proposed by the Madras Government. The agricultural department in the State was introduced years ago and it is regrettable to note that benefits commensurate with the amounts spent have not been forthcoming so far. The economic depression should have made the department redouble its activities so as to save the rural population from the abject poverty into which they have fallen. The question of rural unemployment can be solved only if we make agricultural occupations sufficiently attractive. Then only will the educated and the talented stick to the

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

profession. I do not forget the fact that the extent of cultivable land available to individuals is very small, only 46 cents per head of population and that as a consequence other professions have to be found. For this we have to tap the rich industrial resources of the State. New industries have to be started even with borrowed capital. Mysore launched upon a similar scheme with magnificient success. I do not see why we should not also succeed. The sad lot of the Tanneries, will I am sure, be quoted as reply to this plea. But there the whole thing was clumsily managed. If instead of going in for more and more loans from the Government the management had increased the working capital by floating new shares, if they had not blundered in appointing an expert on a big salary from the day on which the company was registered the State would have now been enjoying the benefits of a first rate industrial concern. I am glad to learn from the Finance Member that efforts are now being made to rescusitate the Tanneries. To carry back to the question of rural indebtedness. I agree it is sheer short-sightedness to ask the Government to have nothing to do with non-Cochin enterprises. I believe that all right thinking people will agree with the Diwan that it is dangerous to cling the slogan 'Cochin for Cochinites'. The policy enunciated yesterday would, I believe be an eye-opener to other administrators elsewhere. Let us hope that they will respond and will no longer turn down the claims of Cochinites otherwise qualified for the simple reason that they hail from this Indian State. I do not desire to enter into a detailed discussion of the case put forward by the Member for Oorakam on behalf of his pet electric company. I am told that by the obstinacy of some members of the Board of Directors, the management caused the failure of negotiations most favourable to the concern. If it is a fact the management has to thank itself for the result. The subject is said to be subjudice and so I leave it there. To come back, execution of relief measures in villages in the shape of opening new communication will give relief to the unemployed and also improve the conditions of our villages to a large extent.

That the conditions of the co-operative department are not in any way better than those of the Agricultural Department will be seen from the following remarks of the head of the Department. 'About half the number of societies of the State are almost ripe for liquidation'. 'Inaptitude corruption, mismanagement and indifference of committees, inefficiency of the central institutions and the department are keeping the movement far away from the ideal. The poor man and woman of the villages

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

who, because they do not know how to provide for themselves, are hungry, unhappy, unhealthy and depressed, speak volumes for the need, urgent need of straining every nerve to work up this movement which is the only remedy for all our social ills'. I cannot wholly agree with him when he says that knowledge has brought many rogues into the field. I would prefer the opinion of Mr. T. K. Sankara Menon, when he says 'The department has yet to discover the ways and means for educating the villager in the principles of co-operation which will ensure his economic prosperity.' I would say that propaganda on proper lines was not carried on in the past to the extent to which the high ideals of the movement demanded. Let me indicate here some of the new lines of activity for the department. Elsewhere in India limited liability co-operative societies preceded the unlimited liability institutions. In Cochin the process was quite the reverse and many a village has come to ruin on account of mismanagement and corruption that slowly crept into societies when unscrupulous and dishonest persons became office bearers and committee members. Before it is too late we should try to convert unlimited liability societies to limited liability ones. Multiple membership is an evil which deserves the earnest attention of the Registrar. We have heard from competent authorities that co-operative credit stores can never thrive; this has been our experience also. It is time that the existing stores are advised to give up the credit system and that new stores, based always on principles of cash sales are organised. Societies for peasants and artisans, societies of controlled credit, purely non-credit societies and sales and marketing societies have to be organised in increasing numbers in agricultural areas. It is scandalous that the Central Bank takes now very high rates of interest from its constituents even though it pays very low rates to its depositors. The rate of interest and fines imposed on members by credit societies are also very high and have to be brought down. We have to organise in large numbers intermediate societies that lend money on landed security. These and many similar activities should occupy a prominent place in the programme of the work of the department for some years to come. In this connection I would suggest especially in view of the admission by the Department itself of the sad state of affairs and the general complaints from the public that the movement has not proved to be the blessing that it was expected to be a committee be oppointed to go into the whole question and to make recommendations for the betterment of the movement. The Registrar appears to console himself that

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

most of the present day ills will vanish by the successful working of the Land Mortgage Bank. That is a mistaken assumption. It is by extending the activities of the department in all possible lines that we can hope to alleviate the sufferings of the highly indebted agriculturists. It is perhaps premature to launch on any opinion on the Land Mortgage Bank, which has been started under very good auspices and the best patronage possible. The progress made by the bank is not at all satisfactory and the excuses given out do not bear scrutiny. It should be remembered that the Government Loans Department had handed over to the Bank numerous loan applications which had received thorough scrutiny at the hands of competent officers like Messrs. George, Paul and P. Narayana Menon. Why loan is not granted even to persons whose applications were approved by the Loans Department, one cannot understand. Appointment of loan Advisory committees to go into cases scrutinised by the inspectors and supervisors is sure to result in unnecessary red tapism and consequent delay. The directors of the Bank will kindly realise that every educated individual in Cochin is watching keenly the progress of the Bank and of its workings. This is an institution capable of doing much good to the people and its success depends mainly on the sense of duty of the management.

Mr. T. K. Sankara Menon remarks that the Panchayat and labour deparments have not fared better than the agricultural and co-operative departments in the work of rural uplift. The high ideals enunciated in the preamble to the Panchayat Regulation have not been kept in view by the administration for some time in the past. Of late, the attempt has been to deprive the Panchayats of almost all of their powers. I cannot understand why even in matters of the election of members for the Panchayats, the presence of the Tahsildars is insisted on ; to insist on the presence of Panchayat Inspectors at the election of Panchayat Presidents is another instance of executive interference. From a study of past administration reports one finds signs of retrogression where progress is urgently called for. Panchayatdars were at some times in the past visiting primary and secondary schools. That has now ceased. Almost all the works that Panchayats are expected to look into are now left in the charge of officers of the Department. A close study of the history of the movement leaves in one the impression that all ideas of developing the spirit of local self-Government in the rural public received a check and a set-back once the department was separated from the Agri-

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

cultural Department. Was it because the head of the department had not sufficient work and wanted more and more powers or was it because of his scepticism about the soundness of modern ideas of democracy? It is time that the whole angle of vision is changed and that better trust is placed on the Panchayats. Then only we will get proper men to work the Panchayats. The complaint of 'indifference' and 'ignorance' that the Director has raised in his latest administration report came on account of the policy pursued in the immediate past. It is time that we realise that there is much in the saying "Trust begets trust". Want of proper communications in villages has not received the attention that the question merits. A Panchayat Road Board has been recommended to be started in the State by the Superintendent of Economic Survey and his suggestion deserves the best and earliest attention of the Government.

Complaints on the Labour Department were laid bare on the floors of the House two years back. Ill-ventilated houses, want of proper facilities for the depressed classes to follow their professions, non-supply of necessaries to pupils at the proper time—these and many other complaints have to be redressed speedily.

Complaints against the Public Health Department mainly on account of the imposition of license fees on petty trades and small scale industries deserve our best attention. Here justice does not appear to have been tempered with mercy to the extent that individual cases demanded. The Department is no doubt doing some useful work: but there are many important subjects that require immediate attention. In spite of the promise made by the Government in the last Budget Session, nothing has yet been done to abate the nuisance caused by the Kaloor Night soil depot that stands in close proximity to the capital of the State. How long are the people to tolerate this? Is it not an insult to our education, sense of justice and fairplay? It is time that some peremptory orders are issued in this matter. One of the most serious hardships of our villagers is the scarcity of good drinking water during the summer months. The response to the cry has been very meagre in the past. May we hope for better sympathy? While congratulating the people of Mattancherry on the sympathy that they have been able to evoke regarding water-supply I cannot but commisserate with the people of rural areas whose cry for good drinking water has not been properly heeded so far.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

The shortcomings in the workings of many of the development departments can be remedied only if some devices for their co-ordination are adopted. This was suggested by me last year and I am glad to bring to the notice of the House that this position has received considerable support from responsible persons and institutions. H. E. the Viceroy said the other day "In this connection I cannot but feel that establishment of a greater degree of co-ordination than would appear at present to exist between District Officers and officers of the agricultural, veterinary and co-operative departments would strengthen materially the means at our disposal for promoting agricultural improvement as well as rural betterment in the wildest sense". In a recent circular, the Madras Government says:—"Indeed the various specialised departments, Education, Public Health, Industries, Co-operative, Forest, Agriculture, veterinary, are all intended to improve the social and economic condition of the villagers. But however useful their activities, it has been felt that these require close and systematic co-ordination to bring about the best result". District Economic councils in the Presidency are ordered to be formed with the above principles in view, one of the main objects of the organisation being "to give every village an opportunity for self-expression." The Superintendent of Economic Survey in the State recommends in very strong terms the establishment of a Development Board for the State. On the working of the individual development departments which are supplied with ample funds annually to carry on their activities, Mr. Menon makes the following observation:—"The result has not been commensurate with the labour and expenditure involved and conditions in our villages have been rapidly deteriorating and the rural population forming about 85 per cent of the State's total population are now steeped in indebtedness, poverty and misery". It is undeniable that the typical villager, though uneducated possesses a good deal of native shrewdness and wit and that his constant complaint is that the Government bestow less attention and care on villages than on towns. It is absolutely essential that we should keep in mind the sound principle that "no village or community should be let to suffer for the reason that there is no one to bring its needs effectively to the notice of the Government". For gaining this there should be co-ordination in the activities of the development departments and the work of co-ordination should be entrusted to a Board which will represent all the departments concerned. Introduction of compulsory elementary education and the spread of literary movement will compel the Director of Public Instruction at no distant date to seek the aid

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

of village or taluq organisations. If we introduce a Development Board at the centre with taluq Boards under them and if both are worked sympathetically and large-heartedly we will be doing a large piece of service to the rural population and ensuring their future well-being. Mr. Sankara Menon has the following pertinent remarks to make in this connection. "If the amounts ear-marked for development activities are pooled together and spent according to a well planned programme drawn up by the Board, the needs of each area being taken up according to its urgency and if the Board will supervise the executions of the various items of work and see to the permanence of the improvements effected, discontent in the villages will vanish and the work of rural uplift will be rendered less difficult and costly". I commend this all important subject to the kind attention and sympathetic consideration of the Diwan who has by this time established his claim to be pronounced a practical Statesman with a clear grasp of affairs. Administrative reorganisation on the lines proposed appears to me to be an essential step in the preparation of the frame-work for constitutional reform that we all desire.

I do not propose to repeat here all the demands of my constituency except this: The problem of providing facilities of communication in my constituency has in spite of definite promises last year, remained un-redeemed. May I hope that they will be taken up at least in 1112?

One word on an urgent requirement in the field of education has to be emphasised here. The Harbour is growing and in the immediate future numerous business houses are sure to spring up in Cochin. In the words of Mr. F. Birly, I impress on the Government, "It is not only advisable but it is essential for some young men to undergo specific training in accountancy, office organisation and business methods generally, if they are to rise above the common rut of clerkships." Advanced training in those subjects and in economics and Banking have to be provided for in our scheme of studies at least in a school in each of the two Divisions of the State. This will be a practical solution of the problem of unemployment in the State and I invite the earnest attention of the Member for Education to this all important subject.

The House rose for lunch at 1 p. m. and re-assembled at 2-15 p. m. with the Deputy President (M. R. Ry. A. Sankara Menon Avl., B. A. & B. L.) in the Chair.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

മിസ്റ്റർ ടി. സി. ഇയ്യുക്കുട്ടി.— മിസ്റ്റർ പ്രസിഡണ്ട്, സർ, ഞാൻ ഒരു വലിയ പ്രസംഗം ചെയ്യണമെന്നു വിചാരിക്കുന്നില്ല. എങ്കിലും ഫ്രഫ്രഫ്രലെ ആയവ്യയക്കണക്കിനെ സംബന്ധിച്ച് എനിക്ക് അഭിപ്രായ മുള്ളതു് ഒന്നു രണ്ടു സംഗതികൾ പറഞ്ഞവസാനിപ്പിക്കാമെന്നേ വിചാരിക്കുന്നുള്ളൂ.

അതിനുമുമ്പായി ഗവൺമെണ്ട് ഇപ്പോൾ അംഗീകരിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു നയം എടുക്കണമെന്നു വിചാരിക്കുന്നു. സപ്ലിമെൻററിഗ്രാൻറ് എന്നു പറയപ്പെടുന്ന ഏർപ്പാടിനെക്കുറിച്ചാണു ഞാൻ ഈ സഭ മുമ്പാകെ കൊണ്ടുവരുന്നതു്. ഈ ആണ്ടിൽ സപ്ലിമെൻററിഗ്രാൻറായി എത്ര മാത്രം സംഖ്യയാണാവശ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു്. ഇന്നാലെതന്നെ ആകെ ഫർന്നുകെ ഫ്രണ ആണ് ഈ വഴി അനുവദിച്ചിട്ടുള്ളതു്. സെക്ഷൻ ഫന്ദ (ൻ) വഴി ന്യർഥർഥക. ഫ്രണ നുപൈ ചിലവാക്കീട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങനെ ആകെ ഥന്നൊൻകെ. ഫ്രണ നുപൈസയും സെക്ഷൻ ഫന്ദ (ൻ) എന്ന നിലയ്ക്കാവശ്യപ്പെട്ടാലും ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പറന്മാർക്കു യാതൊരു തൃപ്തിയും ഉണ്ടാകാനില്ലല്ലൊ. ഉണ്ടായാൽതന്നെ ഗവൺമെണ്ടു വകവയ്ക്കേണ്ട ആവശ്യവുമില്ല. അതിലെ മിക്ക ചിലവുകളും മുൻകൂട്ടി പ്രതീക്ഷിക്കപ്പെടാവുന്നതുമാണു്. അന്നൊന്നും അതിനെക്കുറിച്ചൊന്നും പറയാതെ ഈ അവസാനഘട്ടത്തിൽ സാമാജികന്മാരെ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കേണ്ടിയിരുന്നില്ല. മേലാൽ ഈ തരത്തിൽ സംഭവിക്കാതിരിപ്പാൻ പ്രത്യേകം കരുതൽ വേണ്ടതാണു്.

ബഡ്ജറ്റു പ്രകാരം ഫ്രഫ്രഥലേയ്ക്കു ആകെ ഫഠഫ്രനുവന്നഠഠ രൂപാ വരവാണു പ്രതീക്ഷിക്കപ്പെട്ടതു്. ഈ സംഖ്യ മുൻ ആണ്ടിനേക്കാൾ ഥൻഠഠഠ രൂപാ കൂടുതലായിട്ടാണു കാണുന്നതു്. ഇതിനു പ്രത്യേക കാരണം ലാൻറു റവന്യൂ വഴിയായി ഫർ൭൭ഠഠ രൂപാ കൂടുതലായി നമുക്കു കിട്ടുന്നതാണു് കഴിഞ്ഞ കൊല്ലത്തിൽ നികുതി ഇളവുണ്ടായിരുന്നതു് ഈ ആണ്ടിൽ ഇല്ലാതാക്കിത്തീർത്തിട്ടുണ്ട്. ഫ്രഠൻ മുതൽ നാട്ടുകാർ ഈ വഴിക്കനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ആശ്വാസം അശേഷം ഇല്ലാതായിത്തീർന്നു. ചിറയ്ക്കൽ താലൂക്കിലെ വസ്തു ഉടമസ്ഥന്മാരുടെ ഒരു പൊതുയോഗം കഴിഞ്ഞ ന്യ-ാംനു- സർ, സി. വി. അനന്ത കൃഷ്ണയ്യർ അവർകളുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കൂടുകയുണ്ടായി. ഈ വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ചു പ്രമേയം പാസാക്കി ഗവൺമെണ്ടിലേക്കയച്ചതായി അറിയുന്നുണ്ട്. ഈ തരത്തിലുള്ള പ്രമേയങ്ങളും ഇനി ഏതെല്ലാം താലൂക്കുകളിൽ നിന്നാണു വരുന്നതെന്നു കണ്ടറിയണം. അതുകൊണ്ടു് ഇതിനെക്കുറിച്ചു കൊച്ചീക്കാർക്കു പൊതുവേയുള്ള അഭിപ്രായം ഗവൺമെണ്ടിനു് അടുത്തുതന്നെ അറിയാറാവുമെന്നു വിചാരിച്ചു ഞാൻ കൂടുതലായി ഒന്നും പറയുന്നില്ല. വസ്തു ഉടമസ്ഥന്മാർക്കു നികുതി ഇളവു ചെയ്യുവാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ സാധുക്കളായ പാട്ടക്കുടിയാന്മാർക്കെങ്കിലും എതെങ്കിലും വിധത്തിൽ ഒരു രക്ഷ ചെയ്യേണ്ടതാണെന്നു ഞാൻ ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

കൃഷിവകുപ്പിൽ കാണിക്കുന്ന ചിലവു് ഇനി എന്താണെന്നു നമുക്കു വിമർശിക്കാം. ഇർവിൻപാക്കു വലുതാക്കുന്നതിനും ഇംപീരിയൽ കൌൺസിൽ റിസർച്ചു് വക്കിനും മറ്റും ആയിട്ടു വളരെ വലിയ സംഖ്യ കൊള്ളിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഇതിന്റെ എല്ലാം അനുഭവം എത്രമാത്രം കൊച്ചിയിലെ സാധുജനങ്ങൾക്കു സിദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു കഴിഞ്ഞ മണ്ടുമൂന്നു കൌൺസിൽ മീറ്റിംഗിലെ ചോദ്യോത്തര സമയത്തു ബഹുമാനപ്പെട്ട കൃഷി മെമ്പരുടെ അടുക്കൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

പഞ്ചായത്തു വകുപ്പിലെ ഒരു പ്രത്യേകത നമുക്കു നോക്കാം. ആകെ വരവു പഞ്ചായത്തുകൾ ഉണ്ടു്. അവയുടെ പ്രാധാന്യതയോ, ജനസംഖ്യയോ നോക്കീട്ടല്ലാ പണം വീതിച്ചു കൊടുക്കുന്നതു്. കാട്ടകാമ്പാൽ ഗ്രൂപ്പുപഞ്ചായത്തിലേയ്ക്കു 500രൂപാ ആണു് ഒറിജിനൽ വർക്സിനു അനുവദിച്ചിരിക്കുന്നതു്. അവിടത്തെ ജനസംഖ്യ നോക്കുകയാണെങ്കിൽ ഫറോക്കത്തോളം വരുന്നതാണു്. ജനസംഖ്യകൊണ്ടും പ്രാധാന്യത കൊണ്ടും പിന്നോക്കം നില്ക്കുന്ന പോർക്കളം പഞ്ചായത്തിലേയ്ക്കു 1500രൂപാ അനുവദിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഇതുപോലെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ എടുത്തു സമയം കളയണമെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല. പണം ഇല്ലാത്ത ഇക്കാലത്തു് ഇനിയും ശമ്പളം കൂട്ടി പഞ്ചായത്തു ക്ലാക്കന്മാർക്കു ചീത്ത സ്വഭാവം പഠിപ്പിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. ഞാൻ ഇതു പറയുമ്പോൾ താഴ്ന്ന ശമ്പളക്കാരുടെ കാര്യത്തിൽ വൈമനസ്യം പ്രകടിപ്പിച്ചു എന്നു തെറ്റിദ്ധരിക്കേണ്ട. ശമ്പളം കൂട്ടിയതിന്റെ ശേഷം കുറയ്ക്കുവാൻ നമുക്കു പ്രയാസം കൂടും. ഭംഗിയും അല്ല. അതുകൊണ്ടു ശോഭനമായ ഒരു ഭാവി വരുന്നതുവരെ ഏതു വകുപ്പിലും ശമ്പളം കൂട്ടരുതെന്നു് എനിക്കു് ഒരു അപേക്ഷ ഉണ്ടു്. ഇതുപോലെ തന്നെയാണു സ്റ്റാമ്പു വകുപ്പിനെക്കുറിച്ചു് എനിക്കു പറയുവാനുള്ളതും. അവിടെയും ഹെഡ് ക്ലാക്കിന്റേയും സ്റ്റോർകീപ്പറുടേയും ശമ്പളം കൂട്ടുന്നതിനു തീർച്ചയാക്കിയതായി കാണുന്നുണ്ടു്.

കസ്റ്റംസിനെക്കുറിച്ചു നമുക്കു് ഒരഭിപ്രായവും പറയുവാൻ പാടില്ലാത്ത വിധത്തിൽ ആക്കീട്ടുണ്ടല്ലൊ. അതുകൊണ്ടു് അതിനെ സംബന്ധിച്ചു് ഒന്നും പറയുന്നില്ല. ഇനിയത്തെ ബഡ്ജറ്റു യോഗത്തിനു മുമ്പു് ഇനി ഏതെല്ലാം വകുപ്പുകളാണു് അഭിപ്രായം പറയാൻ പാടില്ലാതാക്കിത്തീർക്കുന്നതെന്നറിഞ്ഞുകൂടാ. വനം വകുപ്പിൽ പുതിയ ഒരു ഉദ്യോഗം സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അതു് ഈ ക്ഷാമകാലത്തു് അനുവദിക്കുവാൻ പാടുള്ളതല്ല. ഇപ്പോൾ ഏതുതരത്തിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നുവോ ആ തരത്തിൽതന്നെ ഇനിയും കുറച്ചു കാലം കൂടി കഴിക്കട്ടെ.

ഗവൺമെണ്ടു ചിലവു ചുരുക്കുവാൻ ഇനിയും ശ്രമിക്കട്ടെ. പുതിയ ഉദ്യോഗങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കാതിരിക്കയും ഇപ്പോൾ ഉള്ളവർക്കു കൂട്ടിക്കൊടുക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണു്. കൂടാതെ വലിയ ശമ്പളം വാങ്ങിക്കുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ—അതായതു് 100-ം അതിനു മേലും വാങ്ങിക്കുന്ന

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ—ഒന്നു മനസ്സുവെച്ചാൽ ഒരു വലിയ തുക, അതായത് 50000രൂപാ ആണ്ടിൽ മിച്ചം ഉണ്ടാക്കാമെന്നു ഞാൻ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. അവരുടെ ശമ്പളത്തിന്റെ 10 ശതമാനം വെട്ടിക്കുറക്കുവാൻ അവർ അനുവദിക്കേണ്ടതാണു്. നല്ലകാലം വരുന്നതുവരെ അവർ ക്ഷമിച്ചിരിക്കട്ടെ. അവരെ ഉപദ്രവിക്കണമെന്നു വിചാരിച്ചല്ല ഇതു ഞാൻ പറയുന്നതു്. വളരെ വൈമനസ്യത്തോടു കൂടിയാണെങ്കിലും കാര്യങ്ങൾ തുറന്നു പറയാതിരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. അതിനെ അവർ സമ്മതിക്കുമെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. അവരുടേയും നമ്മുടേയും ഗുണത്തെ ലാക്കാക്കിയാണു് ഇതു പറയുവാൻ എന്നെ പ്രേരിതനാക്കിയതു്. കാലം നന്നാകുമ്പോൾ അവർക്കു് ഈ കുറവിന്റെ നഷ്ടം പരിഹരിക്കത്തക്ക വിധത്തിൽ കൂടുതൽ കൊടുക്കാൻ നാം ശ്രമിക്കേണ്ടതാണു്. അല്ലാത്തപക്ഷം അപ്രതീക്ഷിതമായ ഈയാണ്ടത്തെ ഡഫിസിറ്റിനെപ്പോലെ ഇനിയും വന്നുചേരുവാനെളുപ്പമുണ്ടു്.

വിദ്യാഭ്യാസ വകുപ്പിനെക്കുറിച്ചു രണ്ടു വാക്കു പറയാതിരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. കോളേജു വിദ്യാഭ്യാസത്തിനു ചിലവഴിക്കുന്ന സംഖ്യയ്ക്കു ഒരു കയ്യും കണക്കുമില്ല. ആ വഴിക്കു് ഇനി അധികം ചിലവഴിക്കാതെ പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസത്തിനു് ആ സംഖ്യ തിരിക്കേണ്ടതാണു്. അതു ധാരാളം പുഷ്ടിപ്പെടുത്തിയതിന്റെ ശേഷം സെക്കൻഡറി വിദ്യാഭ്യാസത്തെക്കുറിച്ചു ഗൌരവമായി ആലോചിക്കണം. ഇങ്ങിനെ ചുവട്ടിൽ നിന്നു നന്നാക്കി നന്നാക്കിക്കൊണ്ടുവരേണ്ട നയം ഗവമ്മെണ്ടു് ആലോചിക്കുക.

പോലീസ് വകുപ്പിൽ സി. ഐ. ഡി. സെക്ഷൻ ഒന്നു പുഷ്ടിപ്പെടുത്തണമെന്നാമട്ടിൽ സി. ഐ. ഡി. ഇൻസ്പെക്ടർക്കു് എ. എസ്. പി. സ്ഥാനം കൊടുത്തു് ഒരു പൊടിപ്പും തൊങ്ങലും വെയ്പിക്കുണ്ടു്. പണനഷ്ടം ഇപ്പോൾ അധികം വരുന്നില്ലെങ്കിലും അടുത്ത ബഡ്ജറിൽ ഈ വകുപ്പിനു് ഒരു പ്രധാന സ്ഥാനം കൊടുത്തു കുറെക്കൂടി പണം ചിലവാക്കുന്ന മട്ടു നമുക്കു കാണുവാൻ സാധിക്കുന്നതാണു്.

മെഡിക്കൽ വകുപ്പിന്റെ നയം ഉള്ള സ്ഥാപനങ്ങൾ മാതൃകാ ആസ്പത്രികൾ ആയി നന്നാക്കണമെന്നാണു്. അതുകൊണ്ടു പുറരാജ്യങ്ങളിൽ നമ്മുടെ കൊച്ചിക്കു് ഒരു നല്ല പേരു കിട്ടും. എന്നാൽ ഇവിടത്തെ ഗ്രാമവാസികളുടെ കഥ എന്താണെന്നു നോക്കുന്നില്ല. "ഇല്ലം പൊരിച്ചു ചാത്തം ഊട്ടുക" എന്ന പഴമൊഴിയാണു് ഈ സമയത്തു് എനിക്കു് ഓർമ്മ വരുന്നതു്. ഗ്രാമവാസികളായ കൊച്ചിയിലെ ജനങ്ങൾക്കു മെഡിക്കൽ സഹായം വേണ്ട മാതിരി പുഷ്ടിപ്പെടുത്തേണ്ട മാർഗ്ഗങ്ങൾ നിർദ്ദേശിക്കേണ്ടതു ഗവമ്മെണ്ടിന്റെ മുമതലയാണു്. ഈ ഒരു സംഗതി മെഡിക്കൽ അഡൈസറികമ്മിറ്റി മെമ്പറന്മാരും മനസ്സിരുത്തേണ്ടതാണു്. സ്വാർത്ഥം പരിത്യജിച്ചു് അവരുടെ നാട്ടുകാരോടു തൊട്ടുകിടക്കുന്ന അയൽ ഗ്രാമങ്ങളേയും അവർ ഇനിയെങ്കിലും ഓർക്കുമെന്നു വിചാരിക്കുന്നു.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

പബ്ലിക്ക് വർക്ക്സിൽ ഒറിജിനൽ വർക്ക്സ് എന്ന ഇനത്തിൽ എത്ര സംഖ്യയാണ് കൊള്ളിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഗസ്റ്റ് ഹൌസ്, ടൌൺഹാൾ മുതലായ കെട്ടിടങ്ങൾ പണിയുവാൻ പണം മുഴുവനും അങ്ങനെ അവസാനിപ്പിക്കുന്നു. ഈ പണംകൊണ്ടു ഗ്രാമങ്ങളെ പുഷ്ടിപ്പെടുത്തട്ടെ. കാലം നന്നാകുന്നതുവരെ ഇതുവരെ സുഖമനുഭവിച്ച പട്ടണവാസികൾ ക്ഷമിക്കണമെന്നാണ് എന്റെ വിനീതമായ അഭിപ്രായം.

കൃഷീവലന്മാരുടെ ബുദ്ധിമുട്ടിനെക്കുറിച്ച് ഇവിടെ വിസ്തരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. പശുക്കളുടെ ശല്യം ഞങ്ങളുടെ നാടുകളിൽ ധാരാളമുണ്ട്. പൌണ്ടിൽ കെട്ടുകയാണെങ്കിൽ അവർ പിഴ ഒടുക്കി പശുക്കളെ കൊണ്ടുപോയി വീണ്ടും അഴിച്ചുവിടുന്നു. പല ധനവാന്മാരും അവരുടെ കന്നുകാലികളെ മുളയ്ക്കാതെ കൃഷിക്കാരുടെ വിളവുകൾ നശിപ്പിക്കുവാൻ അനുവദിക്കുന്നു. രാത്രി കാലങ്ങളിൽ മുളയ്ക്കുന്ന സമ്പ്രദായം അവുക്കില്ല. പൌണ്ടിൽ കെട്ടിക്കുന്ന ഏർപ്പാട് ക്രൂരമാതെ വേറെ വിധത്തിൽ കർശനമായ Cattle Trespass Regulation ഞങ്ങളുടെ നാട്ടിൽ നടപ്പാക്കേണ്ട കാലം അതിക്രമിച്ചിരിക്കുന്നു.

പബ്ലിക്ക് സർവ്വീസ് കമ്മീഷൻ ഏർപ്പെടുത്തിയതിനെക്കുറിച്ച് ഒന്നും പറയാതിരിക്കുന്നതു ഭംഗിയല്ല. ബഹുമാനപ്പെട്ട ദിവാൻജി അവർകൾ സ്തുത്യർഹമായി ചെയ്തിട്ടുള്ള കാര്യങ്ങളിൽവെച്ച് ഈ സംഗതി. പ്രഥമസ്ഥാനം വഹിക്കുന്നുണ്ടെന്നു യാതൊരു മടിയും ക്രൂരതെ പറയുവാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്. ട്രഷറിബഞ്ചിൽ ഇരിക്കുന്നവർക്ക് എന്നു മാത്രമല്ല ഈ ഭാഗത്തിരിക്കുന്ന ഞങ്ങൾക്കും ക്രൂടി ഒരാശ്വാസമായി.

അവസാനമായി ഒന്നുക്രൂടി പറഞ്ഞു് എന്റെ പ്രസംഗം അവസാനിപ്പിക്കുന്നു. ഏതുവിധമായാലും നമ്മുടെ മുമ്പെ വച്ചിരിക്കുന്ന ബഡ്ജറ്റ് പ്രകാരം ദൈവാധീനം കൊണ്ടു ഇരിപ്പുണ്ടാകുമെന്നാശിച്ചു നമുക്കു സമാധാനപ്പെടാം. കൊല്ലം കഴിയുമ്പോഴല്ലേ ക്രൂടുതൽ ചിലവു വന്നുവെന്നു മനസ്സിലാകുകയുള്ളൂ. അപ്പോൾ പറയേണ്ട സമാധാനം എന്താണെന്നു് ആലോചിപ്പാൻ സമയം ധാരാളം ഉണ്ടുതാനും.

മിസ്റ്റർ. കെ. കുഞ്ഞുരാമമേനോൻ.— മിസ്റ്റർ, പ്രിസിഡണ്ട്, സർ, ഫ്രഫ-ാമാണ്ടിലെ ബഡ്ജറ്റ് സമ്മേളനത്തിൽ നിയമസഭാ സാമാജികനെന്ന നിലയിൽ എനിയ്ക്കുള്ളതായ അഭിപ്രായത്തെ ഇവിടെ പ്രസ്താവിയ്ക്കുവാൻ അവസരം തന്നതിൽ നന്ദി പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു.

സർ, നമ്മുടെ നാട്ടിലെ വിവിധസമുദായങ്ങൾക്കും അവ അർഹിയ്ക്കുന്ന പ്രാതിനിദ്ധ്യം ഗവൺമെൻറുദ്യോഗത്തിൽ കിട്ടുന്നതിനുള്ള ഒരു പദ്ധതി ശ്രീവല്ലഭരിച്ചിട്ടുള്ളതു് ഉചിതമായിട്ടുണ്ട്. ചില സമുദായങ്ങൾക്കു ഗവൺമെൻറുദ്യോഗത്തിൽ അമിതമായ പ്രാതിനിദ്ധ്യമുണ്ടെന്നും, അതു നീക്കേണ്ടതു നീതിയാണെന്നുമുള്ള തത്വത്തെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയാണെല്ലോ ഈ പദ്ധതി രൂപീകരിച്ചിട്ടുള്ളതു്. എന്നാൽ സമു

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ഭായങ്ങൾ തമ്മിലുള്ളതിനേക്കാൾ എത്രയോ യഥാർത്ഥവും പ്രാതിനിധ്യമേറിയതുമായ വ്യത്യാസം ഈ രാജ്യത്തിലെ ഗ്രാമീണരും നഗരവാസികളും തമ്മിൽ ഉണ്ടെന്ന് അങ്ങും സൂക്ഷിച്ചാൽ കാണാവുന്നതാണ്. ഉദ്യോഗങ്ങളിൽ ഒട്ടധികഭാഗവും നഗരവാസികൾക്കാണ കിട്ടിവരുന്നത്. വില്ലേജുകളിലെ പാവപ്പെട്ട കൃഷിക്കാർ വിയർപ്പു വീഴ്ത്തി കൊടുക്കുന്ന നികുതിയിൽ സിംഹഭാഗവും നഗരങ്ങളിലാണ ചിലവുചെയ്യുന്നത്. ഗവൺമെൻറിന്റെ സകല ആനുകൂല്യങ്ങളും നഗരങ്ങൾക്കാണ കിട്ടിവരുന്നത്. നഗരങ്ങളിലെ കൊട്ടാരങ്ങളും തെരുവീഥികളും വൈദ്യുതദീപങ്ങളാൽ പ്രകാശിപ്പിയ്ക്കുവാനും പൂന്തോട്ടങ്ങളാൽ അലങ്കരിയ്ക്കുവാനുമുള്ള സംരംഭങ്ങൾക്കു ലക്ഷക്കണക്കിനു പണം ചിലവുചെയ്തു തുടങ്ങുവാൻ ഗവൺമെൻറ് ആലോചിയ്ക്കുന്നു. ഈ അവസരത്തിൽ ഗവൺമെൻറിന്റെ നിലനില്പിനും ഗവൺമെൻറുദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ വമ്പിച്ച ശമ്പളത്തിനും വേണ്ടി ധനമുണ്ടാക്കുന്ന ഗ്രാമങ്ങളുടെ സ്ഥിതിയെന്താണ്. നടക്കുവാൻ നല്ല റോഡുകളില്ല; കുടിയ്ക്കുവാൻ നല്ല വെള്ളമില്ല, കൃഷിയ്ക്കു തോടില്ല, കുളമില്ല, കൃഷിദോഷങ്ങൾ പരിഹരിയ്ക്കുവാൻ ഉത്സാഹമില്ല ഇങ്ങനെയിരിയ്ക്കെ ഗവൺമെൻറുദ്യോഗങ്ങളിൽ സാരമായ ഒരു ഭാഗം ഉൾനാടുകളിലെ ഉദ്യോഗാർത്ഥികൾക്കു നീക്കിവയ്ക്കാത്തപക്ഷം അതു വലിയ അനീതിയായിട്ടു തീരുന്നതാണ്. നിങ്ങളുടെ ഗംഭീരങ്ങളായ നഗരങ്ങൾ ഗ്രാമങ്ങളുടെ അസ്ഥിവാരത്തിന്മേലാണ് സ്ഥതിചെയ്യുന്നത് എന്ന മനസ്സിലാക്കേണ്ടുന്ന സമയം അതിക്രമിച്ചിരിക്കുന്നു.

സർ, ഞാൻ ഒരു ഗ്രാമീണനാണ്. അതിനും പുറമെ ഒരു പഞ്ചായത്തു പ്രതിനിധീകരിയ്ക്കുന്നുമുണ്ട്. എന്റെ ചിന്ത ഞാനറിയാതെ തന്നെ ഗ്രാമങ്ങളിൽ നിന്നു ഗ്രാമങ്ങളുടെ ജീവനാഡിയായ വില്ലേജു പഞ്ചായത്തുകളിലേയ്ക്കു സംക്രമിക്കുന്നു. പബ്ലിക്കു ഹെൽത്തും പഞ്ചായത്തും ഒരേ വകുപ്പുദ്യോഗസ്ഥന്റെ കീഴിൽ വേണമോ വേണ്ടയോ എന്നതിനെ സംബന്ധിച്ചു് അസുഖകരമായ ഒരു വാഗ്പ്രതിവാദം നടക്കുന്നുണ്ട്. അടിസ്ഥാന തത്വങ്ങളെ വിസ്മരിച്ചു് വ്യക്തികളിലേയ്ക്കു ദൃഷ്ടിപതിച്ചു് മത്സരബുദ്ധിയോടുകൂടി വാഗ്പ്രതിവാദം ചെയ്യുകാണുന്നതുകൊണ്ടാണ് അസുഖകരമായ വാഗ്പ്രതിവാദം എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞത്. വിദ്യാഭ്യാസ വകുപ്പും ഇൻഡസ്ട്രീസ് വകുപ്പും ഒരേ വകുപ്പുദ്യോഗസ്ഥന്റെ കീഴിൽ ആക്ഷേപം കൂടാതെ നടന്നുവരുമ്പോൾ നീതിക്ഷീരന്യായേന യോജിയ്ക്കുന്ന പഞ്ചായത്തു വകുപ്പും ആരോഗ്യവകുപ്പും ഒരേ വകുപ്പുദ്യോഗസ്ഥന്റെ കീഴിൽ നടന്നുവരുന്നതു കൊണ്ടുള്ള ദോഷമെന്താണെന്നു മനസ്സിലാകുന്നില്ല. അതുപോകട്ടെ, വില്ലേജുകളോടു ഗവൺമെൻറു കാണിച്ചുവരുന്ന അക്ഷന്തവ്യമായ അനാസ്ഥ വില്ലേജു പഞ്ചായത്തുകളോടും കാണിച്ചുവരുന്നുവെന്നാണ് എന്റെ ആക്ഷേപം. പഞ്ചായത്തുകളിലേയ്ക്കു Original works നു നീക്കിവയ്ക്കുന്ന സംഖ്യ എത്രയും മതിയാവാതെയാണ് ഇരിയ്ക്കുന്നതു്. അഞ്ചു വില്ലേജുകൾ കൂടിയതും ഞാൻ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

പ്രതിനിധീകരിയ്ക്കുന്നതുമായ പഞ്ചായത്തിലേയ്ക്ക് ഫ്രഫ്രഫ-ലെ ബഡ്ജറിൽ കൊള്ളിച്ചിരിയ്ക്കുന്ന സംഖ്യ കേവലം നാഠക മാത്രമാണ്. ഓരോ പഞ്ചായത്തുകളിലേയ്ക്കും Original works ന കൂച്ചമായ ഒരു തുക നീക്കിവയ്ക്കേണ്ടതാണ്. ഇപ്പോൾ ഗവമ്മെൻറിന്റെ ഇഷ്ടവും താല്പര്യവും പോലെ ഓരോ പഞ്ചായത്തിലേയ്ക്കും തോന്നിയ സംഖ്യ അനുവദിയ്ക്കുകയാണു ചെയ്യുന്നതു്. ഓരോ പഞ്ചായത്തിലേയ്ക്കും സംഖ്യ നീക്കിവയ്ക്കുന്നതിൽ യാതൊരു അടിസ്ഥാനതത്വവും ഗവമ്മെൻറിൽ നിന്നും അംഗീകരിച്ചു കാണുന്നില്ല. ഈ പണം ചിലവാക്കുന്നസംഗതിയിൽ പഞ്ചായത്തുകാരുടെ അഭിപ്രായത്തേയും ആശയത്തേയും അറിഞ്ഞല്ല പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യുവരുന്നതെന്നു വ്യസനസമേതം പറയേണ്ടിയിരിയ്ക്കുന്നു. നാടിന്റെ വളർച്ചയ്ക്കും നാട്ടുകാരുടെ നന്മയ്ക്കും ഏറ്റവും ഉതകിയ പഞ്ചായത്തു ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിന്റെ ഭരണം കുറച്ചു ഭാവനാശക്തിയോടുകൂടി നടത്താത്തപക്ഷം പഞ്ചായത്തുകളുടെ ഉദ്ദേശവും ഫലവും തീരെ വിപരീതമായി അനുഭവിയ്ക്കുന്നതിനു സംഗതിയാവുന്നതാണു്.

സർ, ചെറുതുരുത്തി പാലം കൊച്ചി ഗവമ്മെൻറിന്റെ യശസ്സിനു് ഒരു കളങ്കമായിട്ടാണു ഞാൻ വിചാരിയ്ക്കുന്നതു്. പരിഷ്കാരത്തിലും സൽഭരണത്തിലും ഇൻഡ്യയിൽ മുന്നണിയിൽ നില്ക്കുന്ന ഒരു രാജ്യമാണെന്നഭിമാനിയ്ക്കുന്ന ഈ രാജ്യത്തിനു കണ്ണെല്ക്കാതിരിയ്ക്കുവാൻ ആ ഭാസനിലയിൽ നിലനിറുത്തിവരുകയാണോ എന്നു് അടുത്ത ദിവസം ഈ പാലം കണ്ടപ്പോൾ എനിയ്ക്കു തോന്നി. കൊച്ചിയേയും ബ്രിട്ടീഷിനേയും കൂട്ടിഘടിപ്പിയ്ക്കുന്ന ഈ പാലത്തിന്മേൽ കൂടിയുള്ള ഗതാഗതം എത്രമാത്രമാണെന്നു പറഞ്ഞറിയിപ്പാൻ പ്രയാസം. ഈ പാലത്തിന്റെ ഒടിയുവാൻ പോകുന്ന പലകകളും പലകകളില്ലാത്ത വിടവുകളും പാലത്തിനു് ആകെ കൂടിയുള്ള ബലക്കുറവും കണ്ടാൽ അതിന്മേൽകൂടി കാൽ നടയായോ വാഹനമാർഗ്ഗമായോ യാത്രചെയ്യുന്നതിനു ഭയം തോന്നുന്നതാണു്. വണ്ടികൾ മറിഞ്ഞോ പാലം വീണോ ജീവഹാനിയും ധനനഷ്ടവും ഇതേവരെ സംഭവിയ്ക്കാതിരിയ്ക്കുന്നതു നമ്മുടെ പൊന്നു മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ അനുഗ്രഹമാണെന്നു ഞാൻ പൂർണ്ണമായി വിശ്വസിക്കുന്നു. എന്നാൽ എന്തിനും ഒരു അതിരുണ്ടല്ലോ. എന്നാണു് ഈ പാലത്തിനു് ഒരു അത്യാഹിതം സംഭവിയ്ക്കുവാൻ പോകുന്നതെന്നു് ആർക്കും പറവാൻ സാധിയ്ക്കുകയില്ല. റിപ്പെയർ ആണെന്നു പറഞ്ഞു് ഇപ്പോൾ പാലത്തിന്മേൽ ചില പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യുവരുന്നുണ്ടു്. അതു തീരെ മതിയായ വിധത്തിലല്ലെന്നു് അനുഭവംകൊണ്ടു് എനിയ്ക്കു ഉറപ്പു പറയാൻ സാധിയ്ക്കും.

സർ, സാമ്പത്തികാധഃപതനം നീങ്ങിത്തുടങ്ങിയെന്നും, അതുകൊണ്ടു നികുതിയിളവു് ഇനി ആവശ്യമില്ലെന്നും ഗവമ്മെൻറുഭാഗത്തു നിന്നും തീരുമാനിച്ചപോലെ തോന്നുന്നുണ്ടു്. ഗവമ്മെൻറിൽ നിന്നും

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ചെയ്ത സൌജന്യത്തെ പിൻവലിയ്ക്കുവാനുള്ള അധികാരം ഗവൺമെൻറിനാണെന്നുള്ളതു വാസ്തവം തന്നെ. ഞങ്ങൾക്ക് അതിഷ്ടമില്ലെങ്കിലും പണിയുന്നതിനും മറ്റും പണമില്ല, അതുകൊണ്ട് നികുതി ഉരുപ്പികയ്ക്ക പതിനാറണ വീതം തന്നെ പിരിയ്ക്കുവാൻ തീർച്ചയാക്കി. പതിനൊന്ന് എന്ന് മറുഭാഗത്തുനിന്നും പറഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ അതിന് അർത്ഥമുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ സാമ്പത്തികാധഃപതനം നീങ്ങി, അതുകൊണ്ടു നികുതിയിളവു വേണ്ട എന്നു പറയുന്നതു് അസംബന്ധമാണ്. സാമ്പത്തികാധഃപതനം നീങ്ങീട്ടില്ലെന്നതന്നെയല്ല, നീങ്ങുവാനുള്ള ലക്ഷണങ്ങളും കാണുന്നില്ല. കാർമ്മേഘങ്ങളുടെയിടയിൽ രജതരേഖകാണുന്നില്ലെന്നതന്നെയല്ല ദിഗ്മുഖങ്ങൾ പൂർവ്വാധികം കറുത്തിരുണ്ടു കൂടുന്നതേയുള്ളൂ. ഈ അവസരത്തിൽ നികുതി കൂട്ടുന്നതു സാഹസമാണ്, അനീതിയാണ് അന്യായമാണ്. ഇതുമാത്രമേ ഈ വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് ഇപ്പോൾ ഞാൻ പറയുന്നുള്ളൂ.

സർ, നികുതിയിളവു മാത്രമല്ല, വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ സ്കൂൾ കുട്ടികളുടെ ഫീസിലും ന്യായമായി എന്തെങ്കിലും കിഴിവുചെയ്തു കൊടുക്കേണ്ടതു് എന്തുമാത്രം അത്യാവശ്യമാണ്. ഈ നിയമസഭ പലകുറി ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരു സംഗതിയാണ് ഇതു്. ഗവൺമെൻറു് ഉത്തരവാദിതപ്രമുഖതാണ് എന്നു ദിവാൻജി അവർകളുടെ പ്രാരംഭപ്രസംഗത്തിൽ പറയുകയും, ചില ഉദാഹരണങ്ങളും അതിലേയ്ക്ക് എടുത്തു പറയുകയും ഉണ്ടായി. ജനപ്രതിനിധികളും ആവശ്യപ്പെടുന്നതിൽ ചിലതുമാത്രം സ്വീകരിച്ചതുകൊണ്ട് ഉത്തരവാദിതപ്രഭരണമായില്ലെന്നും, ആ അഭിപ്രായങ്ങളും ഗവൺമെൻറിൽനിന്നു സ്വീകരിച്ചു എന്നുമാത്രമേ അതിന് അർത്ഥമുള്ളൂവെന്നും ഞാൻ സവിനയം ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. തുടരെത്തുടരെ ജനപ്രതിനിധികളും ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ് ഫീസിളവുകായ്യം. ഉത്തരവാദബോധമുള്ള ഒരു ഗവൺമെൻറിനു ജനങ്ങളുടെ ഈ ആവർത്തനാഭിപ്രായത്തെ ആദരിക്കേണ്ടുന്ന ചുമതലയുണ്ട്.

പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസത്തെ നിർബ്ബന്ധവും സൌജന്യവും ആക്കുന്നതിനുള്ള ബിൽ സിലക്ററു കമ്മിററിയുടെ ആലോചനയിൽ ഇരിക്കുകയാണല്ലോ. അതിനു മുമ്പായി പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസം മുഴുവനും സർക്കാരിൽനിന്നും ഏറെറടുത്തു നടത്തേണ്ടതാണ്. സെക്കൻററി സ്കൂളുകൾ സൌകര്യമുള്ളിടത്തോളം സ്വകായ്യ സ്ഥാപനങ്ങൾക്കു വിട്ടുകൊടുക്കേണ്ടതുമാണ്. ഈ കായ്യത്തിൽ ഖണ്ഡിതമായ ഒരു തീരുമാനം താമസിയാതെ ഉണ്ടാക്കേണ്ടതാണെന്ന് ഞാൻ ഗവൺമെൻറിനെ ഉൽബോധിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

സർ, പോലീസു സൈന്യത്തിൽ കൂടുതൽ ആളുകളെ ചേർത്തു സൈന്യത്തെ വിപുലപ്പെടുത്തുന്നതിനു തീരുമാനിച്ചതായി ബഡ്ജറുകൊണ്ടു കാണുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ ഈ സൈന്യത്തെ എവിടെ നിറുത്തുമെന്നോ ഏതുഭാഗങ്ങളിലേക്കാണ് ഉദ്ദേശിച്ചിരിയ്ക്കുന്നതെന്നോ മന

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

സ്സിലാക്കുന്നില്ല. എക്സൈസു സംബന്ധമായും മറ്റും പലതരം കുറ്റങ്ങളും കേസ്സുകളും ബ്രിട്ടീഷ് അതൃത്തിയിലും തിരുവിതാംക്കൂർ അതൃത്തിയിലും ക്രൂടതൽ ഉള്ളതായിട്ട കാണാവുന്നതാണ്. പോലീസു സൈന്യത്തിനു ശക്തി പോരാത്തതുകൊണ്ട് ഈ കേസ്സുകളിൽ പലതും പിടിപ്പാൻ സാദ്ധ്യമാകാതേയും, തുമ്പുണ്ടാകാതേയും പുള്ളികൾ ശിക്ഷയിൽനിന്നും രക്ഷപ്പെടുകയും ഗവമ്മെൻറിനു നഷ്ടം സംഭവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. ഈ സ്ഥിതി പരിഹരിക്കുന്നതിലേയ്ക്കായി ക്രൂടതൽ സൈന്യത്തെ ഇപ്രകാരമുള്ള അതൃത്തികളിൽ സ്ഥാപിയ്ക്കുന്നതു് എത്രയും ആവശ്യമാണ്. തലപ്പിള്ളി താലൂക്കിൻെറ വടക്കെ അതൃത്തി കിഴക്കുനിന്നും പടിഞ്ഞാട്ട് ഉദ്ദേശം ഫർലാങ്ക് ഉള്ളതുകൊണ്ട് ഈ സൈന്യത്തിൽ ഒരു നല്ല വിഭാഗത്തെ ടി അതൃത്തിയിൽ നിറുത്തേണ്ടതാണെന്നു ഞാൻ ബഹുമാനപ്പെട്ട ഗവമ്മെണ്ടിനോടപേക്ഷിക്കുന്നു.

സർ, അവസാനമായി മറെറാരു സംഗതികൂടി ഞാൻ നിർദ്ദേശിച്ചുകൊള്ളട്ടെ, ഗവമ്മെൻറിൻെറ വരവിനങ്ങൾ വർദ്ധിയ്ക്കുന്ന സ്വഭാവത്തോടുകൂടിയതല്ലെന്നും ചിലവിനങ്ങൾ സ്വയമേവ വർദ്ധിച്ചു കൊണ്ടിരിയ്ക്കുന്നുവെന്നും കഴിഞ്ഞ ഏതാനും കൊല്ലത്തെ ബഡ്ജറുകൾ താരതമ്യപ്പെടുത്തി നോക്കിയാൽ കാണാവുന്നതാണ്. ചിലവു ചുരുക്കേണ്ടുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളെക്കുറിച്ചു ഗവമ്മെൻറു ക്രൂലങ്കഷമായി ചിന്തിയ്ക്കേണ്ടുന്നതായ ഒരു ഘട്ടത്തിൽ ഇപ്പോൾ എത്തിച്ചേർന്നിട്ടുണ്ട്. ബ്രിട്ടീഷിലെ ഒരു താലൂക്കിനോളം മാത്രം വലിപ്പമുള്ള ഈ രാജ്യത്തിലെ ഉയർന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു കിട്ടിവരുന്ന ശമ്പളം ആപൽക്കരമായ വിധത്തിൽ അധീകരിച്ചതാണെന്നു പരക്കെ ആക്ഷേപമുണ്ട്. താല്ക്കാലികമായി മാത്രമല്ല, ശാശ്വതമായിതന്നെ ഈ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ശമ്പളം കുറയ്ക്കേണ്ടുന്നതായ ഘട്ടം ആസന്നമായിരിയ്ക്കുന്നു. അയൽ രാജ്യമായ തിരുവിതാംക്കൂറിൽ ശമ്പളത്തോതുകളിൽ വിപ്ലവകരമായ വ്യത്യാസങ്ങൾ അടുത്തകാലത്തു വരുത്തിയതായി അറിയുന്നു. അതിനു പുറമെ ചില ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുകൾ യോജിപ്പിച്ചു നടത്തുന്നതു ചിലവു ചുരുക്കുന്നതിനു നന്നായിരിയ്ക്കും. രാപ്പകൽ കച്ചേരിയിലും വീട്ടിലുംവച്ചു പ്രവൃത്തിയെടുത്തു ബുദ്ധിമുട്ടുന്ന മുൻസിഫന്മാർക്ക് ലഭിച്ചുവരുന്ന ഒരു വിശ്രമാവസരമാണ് രജിസ്ട്രേഷൻ സൂപ്രണ്ട് ഉദ്യോഗമെന്നു പ്രസിദ്ധമായിട്ടുണ്ട്. ഈ ഉദ്യോഗസ്ഥൻെറ ജോലികൾ എത്രയും പരിമിതമായിട്ടുള്ളതും, എത്രയും നിഷ്പ്രയാസം വഹിയ്ക്കാവുന്നതുമാണ്. രജിസ്ട്രേഷൻ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനും അഞ്ചൽ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനുംകൂടി ഇപ്പോഴത്തെ രജിസ്ട്രേഷൻ സൂപ്രണ്ടിൻെറ ഗ്രേഡിലുള്ള ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥൻ മാത്രം മേലധികാരിയായി ഉണ്ടായാൽ മതിയാവുന്നതാണ്. നല്ലതായ ഒരു സംഖ്യ ഗവമ്മെൻറിലേയ്ക്ക് ഇതുകൊണ്ടു മിച്ചം ഉണ്ടാകുന്നതുമാണ്.

അനുദ്യോഗസ്ഥാംഗങ്ങളുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾ—ദിവാൻ പ്രസിഡ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ൻറവർകൾ എന്തുതന്നെ പറഞ്ഞാലും ആയതു് —ഗവമ്മെൻറു് അം ഗീകരിക്കുന്നതു് അസാധാരണ മാത്രമായിട്ടാണു കാണുന്നതു്. ഗവ ൎമ്മെൻറിൻെറ ചിലവിനങ്ങളിൽ സാരമായ കുറവുകൾ വരുത്താത്തപ ക്ഷം നമ്മുടെ ഗവമ്മെൻറിൻെറ ഭാവി എന്താണെന്ന ഭാവനാശക്തി യുള്ളവക്കൊക്കെ നിഷ്പ്രയാസം കാണാവുന്നതാണു്.

ഈ കാര്യത്തിലേയ്ക്കു് ഗവമ്മെൻറിൻെറ പ്രത്യേക ശ്രദ്ധയെ സ വിനയം ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടു് എൻെറ ചെറുപ്രസംഗത്തെ ഞാൻ അവ സാനിപ്പിച്ചു കൊള്ളുന്നു.

Mr. C. P. Lonappan.—Sir, the Finance Member has placed before the House a surplus budget ; but this cannot be a matter for congratulation as in all likelihood this budget too, like the surplus budget of last year, may close with a big deficit. Besides as explained in the Explanatory Memorandum, the increase under Land Revenue is brought about at the expense of the poor agriculturists. Even the remission of 12½ % in land tax did not give much tangible relief to the suffering ryots who are hard hit by the fall in the prices of the agricultural produces, consequent upon the acute economic depression. When the country is still feeling the pangs of this widespread distress, I am surprised to see that the Government can entertain hopes of economic recovery and contemplate stopping even this small remission. Government have been too sanguine in their hopes in this matter and will do well to extend the concession of the remission for some time longer.

I feel also sorely disappointed in not finding in the budget any proposal indicating a bold industrial and commercial policy calculated to promote the material prosperity of the State. It is a matter of common knowledge that much money is spent by all civilised Governments for the advancement of commerce and industries in their countries. The pre-eminent position which America, England and Japan occupy in the world to-day, is due to their policy of industrialisation and commercial expansion.

Cochin State is endowed by nature with very fine natural resources and an excellent system of water communication; and yet owing to a deplorable lack of policy on the part of the Government and the absence of economic enterprise in her people, it has all along remained an agricultural land, producing only paddy and raw materials, devoting little or no interest for utilising these natural resources for its economic betterment.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

The want of industrial life in our State, not only reflects upon the business capacity of its capitalists and the policy of the Government, but also has been responsible for the growing unemployment and poverty of the masses. Without the expansion of trade and industries, it is impossible for Cochin to maintain a sufficiently high level of prosperity and thus solve this problem of unemployment and the growing social distress among the people. Besides, if our economic resources are developed it would considerably add to the revenues of the State, which for the past several years, except for the receipts under 'Customs', has remained almost static.

It is worthwhile to compare the economic position of our State with that of Mysore. Mysore has made gigantic strides in the development of her industries and to-day it is industrially the most flourishing among the native States of the Indian Empire. This is because, the Government of Mysore adopted a policy of industrialisation sufficiently early and spent crores of rupees in utilising the natural resources of the State and her raw materials for promoting the economic prosperity of her people. Today Mysore has a net-work of such great industries as the Badravathi Iron Works, Mysore Sandal Wood and Soap Works, Mysore Silk Works, Sivasamudram Hydro-Electric Works, Mysore Sugar Works, etc.

These industries have not only added to the prosperiity of the people, but have also contributed to the revenues of the State considerably.

Travancore too has woke up in this direction, and she is forging ahead in the field of industrial expansion. There is the Pallivasal Hydro Electric Scheme, the Punaloor Paper Mills and the Government Rubber Factory already at work.

Coming nearer home, in Cochin, we are still living in an age of economic stagnation, in spite of the natural facilities at our command and in spite of the railway conversion and the imminent emergence of Cochin as a major port.

It is true that during the reign of his H. H. the late abdicated Maharaja of revered memory—the maker of modern Cochin—some pioneer work was done to start Cochin on the road to commercial and industrial prosperity. His trusted minister, Mr. (now Sir) A. R. Banerjee opened a few industrial schools and inaugurated the department of industries under a separate departmental head. Unfortunately, this department did not produce any tangible results; and it is not surprising

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

when I remind the House that this new Department, even shortly afterwards, was made a minor department and then tacked on to the Department of Education.

To explore the mineral resources and their industrial possibilities a geological survey was undertaken, though no attempt was made to carry out the recommendations made in the report. Sir Joseph Bhore, during his stewardship of this State, ordered a detailed survey for the industrial development of Cochin, such as the Poringalkuthu Hydro-Electric Scheme, a re-alignment of the tramway along the Sholayar valley, and the opening of a Paper Mill at Chalakudy. But unfortunately, he could not find his way to carry out any of these schemes. Is it too much to expect that under more favourable conditions, prevailing to-day, Government would make an earnest attempt to carry out the schemes of Sir Joseph Bhore, for the economic prosperity of the State?

If Sir Joseph Bhore's successor had carried out the Hydro-Electric scheme, the Pallivasal Scheme would not perhaps have been attempted and our State would have had the benefit of cheap electric power long, long ago. In that case our industries would have developed and we would have been in a position even to sell power to Travancore.

The next Diwan Mr. (now Sir) T. Vijayaragavachariar obtained the services of one Mr. Subbaya as industrial superintendent and started such handicrafts as wood-carving etc., in the State Museum. The same Dewan also launched into bigger industrial enterprises such as the Potteries and Tanneries in Chalakudy and several lakhs of rupees were spent on them. But on account of the failure of the management which was in the hands of men who did not know anything of business, these two concerns very soon proved to be failures and had to be finally abandoned. After Sir Vijayaraghavachariar's regime, there followed a lull in the industrial activities of the Government. Mr. T. S. Narayana Iyer did not take any interest in the industrial activities, probably because he was discouraged by the failures of the Pottery and Tannery.

Under Diwan Mr. C. G. Herbert, there was a revival in the industrial policy of the State. He gave a new life to the stoneware factory by appointing a pottery expert, to work the concern on a commercial scale. As a result of representations made by the Trichur Merchants' Association, he also restored the Commerce Seat in the Legislative Council. It was again

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

in Mr. Herbert's time that the Railway conversion was completed and the negotiation with the Madras and the Imperial Governments for the final settlement of the Harbour question begun.

It was at this juncture that you, Sir, took over the reins of the administration of the State. Your international reputation for statesmanship and ability as a financier and industrialist has naturally roused new hopes in us that your regime will usher an era of commercial and industrial renaisance in our State. Judging from what you have so far succeeded in accomplishing during the short period you were at the helm of the State, we have reason to believe that our high expectations in you would be realised. There was a time, not long ago, when the people were anxious that, after all, the dream of a first rate port may not be materialised—so insurmountable and unbending appeared the difficulties. But by your courageous and skilful statesmanship, you were able to steer clear of all difficulties and bring the negotiation to a settlement, which will not only expedite the completion of the harbour, but will also safeguard the honour and the interests of the State. I avail myself of this opportunity to congratulate you, Sir, on this eventful achievement of yours.

The conversion of the Railway into the broadguage and the imminent emergence of Cochin as a major harbour make us hopefully to look forward to a brighter future for the trade and commerce of the State; and it, therefore, behoves the Government to lose no time, in launching forward a bold and active policy of industrial reconstruction and commercial expansion. In your reply to the address presented to you by the citizens of Cochin on the 21st April 1935, you made the following observations. You then said that "Cochin had vast economic resources which had not been tapped even on the surface, and that unless steps were taken for the industrial advancement in the State, the people would be confronted with problems far more complex than what they had to face so far". You added that " the only solution for the unemployment was commercial and industrial development".

As the Commerce representative in the State Legislature it is my paramount duty, to convey to you the desire and willingness of the businessmen in Cochin to take the fullest advantage of the commercial and industrial possibilities now opened out to them, provided the Government could render them all possible help in this direction.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

As has been already referred to, the availability of cheap electric power, is an essential factor towards the rapid industrialisation of the State. The industrial history of Mysore in recent times confirms this. The establishment of small Thermal Stations in select areas may even create a demand for electricity; but they can neither meet fully our industrial need, nor supply current at so low rates as may help the growth of our industries. And I am sure that the Government must take up the Poringalkoothu Hydro-Electric scheme when they find that there is sufficient demand for power.

One of the essential functions of all modern governments is to promote industrial prosperity by rendering all possible help, especially to infant industries. Our Government have not so far considered this as one of its duties. The time, however, has come to appoint a small tariff board to investigate into the present state of our industries and to make recommendations as to the nature and extent of help these industries should have from the Government for their stabilisation. The Government upon such recommendations should either subsidise such industries or grant loans at low rates of interests, repayable in small instalments. It is also necessary to grant a few scholarships to deserving University Graduates to undergo training in higher technology in foreign countries, such as, Germany and Japan.

Government cannot carry out any vigorous industrial programme unless it removes the industries section from the department of education and entrust it to the control of a separate departmental head. Alongside with this change, a commercial intelligence bureau may also be usefully established to gather statistical information relating to the commerce and industries of the State.

It is very much to be deplored that at a time when the businessmen of the State depend very greatly on the help and protection of the Government, that the new burden of income-tax has been imposed on the merchants and industrialists.

Perhaps our Government was guided in this matter by the fact that income-tax is generally levied in other countries. But for some years to come the Government should show every consideration in the matter of the assessment and the collection of the tax. The recent proposal to enhance the rates of income, has therefore been viewed with alarm by the large body

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

of businessmen. Although a general reduction of rates may not be possible, I earnestly recommend to your sympathetic consideration, the question of fixing a taxable minimum for the joint stock companies avowedly started with the object of developing industries which go to solve the problem of unemployment in however small a degree. As it is the declared policy of the Government to extend a helping hand to new industries, it will be a welcome gesture if some concession is shown to such concerns.

Another matter in which my constituency has a real grievance is the Government policy to make all State investments in outside Banks. In Cochin there are several well-established and long standing business concerns, enjoying the confidence of the public. I will be failing in my duty, if I do not bring to your notice the necessity of recognising the claims of some of these indigenous banking concerns, and deposit Government funds in them. The justice of this claim will appeal to you when regard is had to the fact that some of these banks have substantially contributed to the public loans and it will only be fair if the Government were to make investments in them at least to the amount of their contributions.

A similar grievance is felt in the matter of the contracts relating to the distilleries and the supply of Salt. There are in the State rich businessmen who are quite competent and prepared to undertake these contracts; but so far their request to Government not to reject their tenders in preference to those of the outside contractors, have been a cry in the wilderness. May I request you, Sir, that at least now the Government will do justice to the claims of bona-fide Cochinities who tender for these contracts and who should be preferred when other things are equal.

I believe, I have in the course of my speech sufficiently impressed upon the Government the urgent necessity for an active industrial and commercial policy. But no scheme of industrial and commercial expansion will be productive of the beneficient results aimed at, unless it is linked up side by side with a sound programme of the development of the means of communications. Cochin has an excellent system of natural water-ways which enabled the merchants from very early times to transport their merchandise at very cheap rates. But with the advent of the railway, the Government began to neglect the maintenance of these waterways with the result that they have now generally fallen into disuse, and fresh ones are not taken

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

up. But it is very gratifying now to see that you, Sir, have realised the importance of waterways for Cochin and have taken up the question. I hope that before long we from Trichur will be able to communicate with the Great Harbour through a waterway.

*മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സ്. പണിക്കർ.— ദക്ഷിണേൻഡ്യയിലെ സൌന്ദര്യറാണിയായി ബഹുമാനപ്പെട്ട ധനകാര്യവിദഗ്ദ്ധൻ ഇന്നലെ അഭിസംബോധനംചെയ്ത ഈ കൊച്ചിയിലെ ആയവ്യയക്കണക്കിനെപ്പറ്റി പൊതുവെ വിമർശിയ്ക്കുവാൻ സംവത്സരത്തിലൊരിയ്ക്കൽ പൊതുജനപ്രതിനിധികളായ ഞങ്ങൾക്കു ഗവൺമെൻറു നൽകിയിരിയ്ക്കുന്ന ഈ അവസരത്തെ യഥാമതി നിർവ്വഹിയ്ക്കുവാനാണ് ഈ പ്രസംഗംമൂലം ഞാൻ ഉദ്ദേശിയ്ക്കുന്നത്.

കഴിഞ്ഞകൊല്ലത്തെ ബഡ്ജറു് ഇവിടെ അവതരിപ്പിച്ചു് ഉദ്ദേശം നൂറു,൦൦൦-ൽ പരംഉറുപ്പിക നീക്കിയിരുപ്പുണ്ടാകുമെന്നു് അന്നത്തെ ബഹുമാനപ്പെട്ട ഫിനാൻസുമെമ്പർ പ്രസംഗിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദീർഘദർശനം ഫലഫ൦-ലെ അനുഭവംവെച്ചു നോക്കുകയാണെങ്കിൽ എട്ടൊൻപതുലക്ഷം കടത്തിലായിരിയ്ക്കും എന്നു് അന്നു ഞാൻ ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചതു പലർക്കും ആശ്ചര്യത്തിനിടയായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇത്തവണത്തെ ബഡ്ജറു വന്നപ്പോൾ "പണിക്കരുടെ പ്രശ്നം ഫലിച്ചു" എന്നപറയാതെ വരില്ല. ഞാൻ പ്രശ്നം പറയുന്ന പണിക്കരല്ലെങ്കിലും പറഞ്ഞ പ്രശ്നം ഫലിയ്ക്കുന്ന പണിക്കരാണെന്നു് ഇപ്പോൾ എനിയ്ക്കു തികച്ചും അഭിമാനിയ്ക്കാറായിട്ടുണ്ടു്.

എന്നാൽ എന്റെ യോഗ്യതയോ ഫിനാൻസുമെമ്പരുടെ അയോഗ്യതയോ ഗവൺമെൻറിന്റെ അമിതവ്യയശീലമോ ഏതാണു് എന്നെ ഈ സ്ഥാനത്തേയ്ക്കുത്തിച്ചതെന്നു കായ്മംമാത്രം ഇപ്പോഴും നല്ല തീർച്ചയായിട്ടില്ല.

കഴിഞ്ഞതവണത്തേയും ഇത്തവണത്തേയും ബഡ്ജറിന്റെ വ്യത്യാസം സ്പഷ്ടമാണെല്ലോ. ഇത്തവണത്തെ ബഡ്ജറു് എല്ലാംകൊണ്ടും നമ്മുടെ ഫിനാൻസു് മെമ്പർക്കു് ഏറ്റവും അനുരൂപമായിരിയ്ക്കുന്നുണ്ടു്. പക്ഷേ അതിനെ എത്രത്തോളം നന്നാമെന്നുള്ള വിചിന്തനത്തിനു ഞാൻ മുതിരുന്നില്ല. ആകൃതിയെമാത്രം ഗണിച്ചുകൊണ്ടു് അഭിപ്രായം പറഞ്ഞാൽ ചിലപ്പോൾ പ്രകൃതിഗുണം കാണാതെ വന്നേയ്ക്കും. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നീല നദിപോലെ ദീർഘമേറിയ പ്രസംഗത്തിനു ഞാൻ ഒരു ദീർഘനമസ്കാരംതന്നെ ചെയ്തുകൊള്ളുന്നു. എങ്കിലും ഈ ബഡ്ജറുകൊണ്ടു actuals വരുമ്പോൾ ഇക്കൊല്ലത്തേക്കാൾ ഇരട്ടി കടം ഉണ്ടാകുമെന്ന ദുഃസ്ഥിതി നോക്കി ഇപ്പോഴും ഒരു പ്രശ്നം ചെയ്യാ

* Speech not corrected by the Hon'ble Member.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ൻ എനിയ്ക്ക് ധൈര്യമുണ്ട്. ഇങ്ങിനെയുള്ള ഒരു ബഡ്ഡറു തയ്യാറാക്കാൻ വലിയ വൈദഗ്ദ്ധ്യംതന്നെ ആവശ്യമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഇനി മറുവിഷയങ്ങളിലേയ്ക്ക് പ്രവേശിയ്ക്കാം.

ഗവമ്മെൻറു സവ്വീസിൽ അപ്രാതിനിദ്ധ്യം വഹിയ്ക്കുന്ന സമുദായങ്ങളുടെ നിരന്തരമായുണ്ടായിരുന്ന മുറവിളി ഇതുവരെ വനരോദനമായിതന്നെയാണു കിടന്നിരുന്നതു്. എന്നാൽ ഒരു വിദേശി എന്നു പറഞ്ഞാൽതന്നെ പോര, ഒരു യൂറോപ്യൻതന്നെ കൊച്ചിയിലെ ദിവാൻജിയായി വന്നപ്പോൾ ഈ പ്രശ്നത്തിന് ഒരു പരിഹാരമുണ്ടാക്കുവാൻ അദ്ദേഹം വളരെ പരിശ്രമിയ്ക്കുകയും, അതിൻെറ ഫലമായി ഗർത്തിൽതന്നെ മരിച്ചുപോയ ഒരു പബ്ളിക്ക് സവ്വീസ് കമ്മീഷൻെറ തോടയം കഴിച്ചുവച്ചതായും ഏവർക്കും അറിയാം. എന്നാൽ തീരെ അസാദ്ധ്യമാണെന്നു തോന്നിയിരുന്ന ഈ പ്രശ്നത്തിന് ഇപ്പോഴെങ്കിലും ഒരു തീരുമാനമുണ്ടാക്കിയതിൽ ദിവാൻജിയവർകളെ എത്രതന്നെ അഭിനന്ദിച്ചാലും അനുമോദിച്ചാലും മതിയാവുന്നതല്ല. ഏതെല്ലാം പ്രതിബന്ധങ്ങളോടു മല്ലിട്ടാണു് ഈ വിജയം നേടിയതെന്നാലോചിയ്ക്കുമ്പോൾ ദിവാൻജിയവർകൾ നമ്മെകിയ ഈ അനുഗ്രഹത്തെ രാഷ്ട്രീയമായി പുറന്തള്ളപ്പെട്ടുകിടക്കുന്ന എല്ലാ സമുദായങ്ങളും അവരുടെ സന്താനങ്ങളും ഉള്ളിടത്തോളം കാലം കൃതജ്ഞതാപൂവ്വം സ്മരിക്കാതിരിയ്ക്കയില്ല. കൊച്ചിയിലെ ദിവാൻജിമാരായി വിദേശികൾതന്നെ വേണമെന്നു വാദിയ്ക്കുവാൻ അവശസമുദായങ്ങളെ പ്രേരിപ്പിച്ചതും പ്രേരിപ്പിയ്ക്കുന്നതുമായ സംഗതി ഈ രാഷ്ട്രീയ അസമത്വമാണു്. എന്നാൽ ഈ അവസരത്തിൽ എനിയ്ക്ക് ഒരു സംഗതിക്കൂടി ഗവമ്മെൻറിനെ ധരിപ്പിയ്ക്കേണ്ടതുണ്ടു്. അതു മറെറാന്നുമല്ല. അവശസമുദായങ്ങൾക്കും അഹിന്ദുക്കൾക്കും പ്രവേശനം നിരോധിച്ചിട്ടുള്ള ദേവസ്വം, പാലസ്സ്, നായർ-ബ്രിഗേഡ് മുതലായ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുകളിലേയ്ക്കു മറു വോട്ടബിൾ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുകളിൽനിന്നും ചുരുങ്ങിയ ശമ്പളക്കാരായ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ ക്രട്ടതൽ ശമ്പളത്തിൽ നിയമിയ്ക്കുകയും, പിന്നീടു ക്രട്ടതൽ ശമ്പളം വാങ്ങുന്നുവെന്ന കാരണത്തിന്മേൽ മറുള്ളവരുടെ മേൽ നിയമിച്ചുവരികയും ചെയ്യുവരുന്ന അനാശാസ്യകരമായ ഈ ദുഷിച്ച സമ്പ്രദായത്തെയും ക്രടി ദിവാൻജിയവർകൾ നിയന്ത്രിയ്ക്കുകയും ഇപ്പോഴത്തെ ഈ നിയമനിമ്മാണം വില്ലേജുദ്യോഗങ്ങളേയും ഗ്രാൻറുസ്കൂളുകളേയും ക്രടി ബാധിപ്പിയ്ക്കുകയും ചെയ്താൽ മാത്രമേ ഇതിൻെറ ഫലം അനുഭവിയ്ക്കുകയുള്ളുവെന്നുംക്രടി ദിവാൻജിയവർകളെ ഞാൻ ഉൽബോധിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ഇനി ഇതുപോലെതന്നെ പ്രധാനമായ മറെറാരു സംഗതിയെപ്പറ്റിയും എനിയ്ക്കു വിശേഷാൽ ഒരു വാക്കു പറയുവാനുണ്ടു്. തൃശ്ശിവപേരൂർ, തലപ്പിള്ളി ഈ താലൂക്കുകളെ പ്രധാനമായും മുകുന്ദപുരം താലൂക്കിനെ സാമാന്യമായും സ്പർശിയ്ക്കുന്ന അടയ്ക്കാ വ്യവസായത്തെ ബാധിയ്ക്കു

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ന്നതും അടുത്തകാലത്തു് അവതരിച്ചതുമായ താടകയാകുന്ന ഫ്ലഫ്ഹാ-ലെ ഒന്നാം റഗുലേഷനെ വധിച്ചു് അടയ്ക്ക കൃഷിക്കാക്കും, അടയ്ക്ക വ്യവസ്സായികർക്കും അനുഗ്രഹം കൊടുത്ത പുണ്യകർമ്മമാണു് അതു്. ഒരു വ്യക്തിയുടെ സ്വാർത്ഥപൂരണത്തിനുവേണ്ടി ഈ രാജ്യത്തെ ഒരു പ്രധാനകൃഷിയും വ്യവസായവുമായ അടയ്ക്ക കൃഷിയേയും വ്യവസായത്തെയും വേരോടെ നശിപ്പിയ്ക്കുവാൻ പുറപ്പാടായിരുന്ന ആ നിയമം തീരെ അക്രമവും നിരർത്ഥകവുമാണെന്നു് എപ്പോഴും ദിവാൻജിയവർകൾക്കു ബോദ്ധ്യപ്പെട്ടതോ അതേനിമിഷത്തിൽതന്നെ ആ ക്രൂര രാക്ഷസിയെ നിർദ്ദയം വധിച്ചു് ആവശ്യപ്പെട്ട സ്ഥലങ്ങളിലെല്ലാം ചന്തകൾക്കു ലൈസൻസുകൊടുത്തു് അടയ്ക്ക കൃഷിക്കാരേയും അടയ്ക്ക വ്യവസായികളേയും രക്ഷിച്ചതിനു ദിവാൻജിയവർകളോടുള്ള അളവറ്റ കൃതജ്ഞതയേയും ഞാൻ ഇവിടെ രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളുന്നു. എന്നാൽ ചന്തയിൽ വില്ക്കുന്ന കളിയടയ്ക്കയുടെ വിലയ്ക്കു് പകരം ഓട്ടുപാറ ചന്ത ഉടമസ്ഥൻ കൊടുത്തുവരാനുള്ള കടലാസുകഷണത്തിനും, തുറ ഉറപ്പികയ്ക്കു നാലണവീതം വട്ടം കൊടുക്കേണ്ടതാണെന്നും, അതിൽ കൂടുതൽ വാങ്ങിയ്ക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നും അടുത്ത അവസരത്തിൽ ഗവ മ്മെൻറു ഗസറ്റിൽ കാണുകയുണ്ടായി. നമ്മുടെ സാധനം കൊടുത്താൽ അപ്പോഴുംതന്നെ ഉറപ്പിക തരേണ്ടതിനു പകരം രൊക്കം പണം ഇല്ലായ്കയാൽ ചന്ത ഉടമസ്ഥൻ തരുന്ന കടലാസുകഷണത്തിനും കൂടി വട്ടമോ നീളമോ കൊടുക്കണമെന്നു പറയുന്നതു് ഒട്ടുംതന്നെ ആശാസ്യകരമല്ല. ഗസറ്റിലെ ഈ പ്രഖ്യാപനം മൂലം രൊക്കം പണംകൊടുക്കുവാൻ കഴിവുള്ളവരും കൂടി കൊടുക്കാതിരിയ്ക്കാനാണെല്ലോ ന്യായം കാണുന്നതു്. സാധുക്കളായ അടയ്ക്ക വ്യവസായികളെ ചൂഷണം ചെയ്യാൻ സൌകര്യപ്രദമായ ഈ പ്രഖ്യാപനം ദുർബലപ്പെടുത്തുകയും നേരെമറിച്ചു് അടയ്ക്ക വാങ്ങുന്നവർ ഉറപ്പിക രൊക്കം കൊടുക്കാനില്ലാതെ കടലാസു തുണ്ടുകൊടുക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ രൊക്കം പണം കിട്ടുന്നതിനു് അടയ്ക്ക വിറ്റവർ എന്തു വട്ടംകൊടുക്കേണ്ടതായി വരുന്നുവോ ആ നഷ്ടം അടയ്ക്ക വാങ്ങുന്നവനിൽനിന്നോ ചന്ത ഉടമസ്ഥനിൽനിന്നോ പിരിച്ചെടുപ്പാൻ അധികാരവും അവകാശവും ഉണ്ടാകത്തക്ക മറ്റൊരു പ്രഖ്യാപനം ഉടനെ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തേണ്ടതാണെന്നു ധർമ്മബുദ്ധ്യാ ഞാൻ ഗവമ്മെൻറിനെ ഉൽബോധിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ഇതിനിടയ്ക്കു് എനിയ്ക്കു് ഒരു സംഗതി കൂടി പറയുവാനുണ്ടു്. കഴിഞ്ഞ നിയമസഭായോഗത്തിൽ ഈ നിയമസഭയെ ഒട്ടാകെ ക്ഷോഭിപ്പിച്ചതും, പൊതുജനങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ അതിയായ അതൃപ്തിയെ ഉണ്ടാക്കിയതുമായ പൂതനയാകുന്ന ആ പത്രസ്വാതന്ത്ര്യത്തെ തടഞ്ഞുകൊണ്ടുണ്ടാക്കീട്ടുള്ള നിയമത്തെപ്പറ്റിയാണു് എനിയ്ക്കു പറയുവാനുള്ളതു്. ഇങ്ങിനെയുള്ള ഒരു നിയമംമൂലം ദിവാൻജിയവർകൾക്കു് ഒരു ദുഷ്പേരുണ്ടാകാതിരിയ്ക്കുവാൻവേണ്ടി അദ്ദേഹം ആ നിയമത്തെ ഉടൻ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

തന്നെ റദ്ദു ചെയ്ത് പൊതുജനങ്ങൾക്ക പത്രസ്വാതന്ത്ര്യം അനുവദിച്ചു കൊടുക്കണമെന്നു ഞാൻ അദ്ദേഹത്തോടപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

കൊച്ചി ഒരു കർഷക രാജ്യമാകയാലും കാഷ്ിക്കോല്പന്നങ്ങളുടെ വിലക്കുറവിനാലും വിളവു കുറവിനാലും പണത്തിന്റെ പലിശയ്ക്കു യാതൊരു കുറവും വരുത്തീട്ടില്ലാത്തതിനാലും ഇടത്തരക്കാരായ കൃഷിക്കാർ നിശ്ശേഷം നശിച്ചുപോയിരിയ്ക്കുന്നു. അവരെ നിലനിറുത്തേണ്ടതിന് ഗവമ്മെണ്ടു കാര്യമായി ഒന്നുംതന്നെ ചെയ്തിട്ടുള്ളതായി കാണുന്നില്ല. പുതിയതായി പ്രസിദ്ധീകരിച്ച സിവിൽ പ്രൊസീഡിയർ കോഡിൽ നിസ്സാരങ്ങളായ ചില ആനുകൂല്യങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അതു് ഗണനീയമായ ഒന്നായി എണ്ണുവാൻ ഞാൻ ന്യായം കാണുന്നില്ല. നാട്ടിന്റെ നട്ടെല്ലായ കൃഷിക്കാരെ രക്ഷിയ്ക്കുവാൻ നവീനവും പ്രായോഗികവുമായ ഒരു പദ്ധതി ഏർപ്പെടുത്തേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാണെന്നു് ഒരിയ്ക്കൽ ഗവമ്മെണ്ടിനു തോന്നുകയും അതിന്നായി ഏർപ്പെടുത്തിയിരുന്ന Antony Committee—യുടെ റിപ്പോർട്ടിന്റെ സ്ഥിതി ജയിലിൽനിന്നും ഒരിയ്ക്കൽ ചാടിപ്പോയി എന്നു കേട്ടിരുന്ന കുഞ്ഞമ്പാലിയുടെ സ്ഥിതി പോലെതന്നെ അജ്ഞാതമായി തീരുകയുമാണു ചെയ്തിരിക്കുന്നതു്. പലിശനിയന്ത്രണത്തെപ്പറ്റി കഴിഞ്ഞകൊല്ലത്തെ ബഡ്ജറ്റു സമ്മേളനത്തിൽ പാസാക്കിയ ഉപക്ഷേപവും അകാലമരണം പ്രാപിയ്ക്കയാണെല്ലോ ഉണ്ടായതു്. ഋണബാധിതരായ കർഷകരുടെ രക്ഷയ്ക്കായി നിശ്ചയിച്ചിരുന്ന ഇരുപതു ലക്ഷം ഉറുപ്പിക കടംകൊടുത്തു തുടങ്ങിയപ്പോൾ അഞ്ചുലക്ഷമാക്കി കുറയ്ക്കുകയും ബാക്കിയുള്ളവരുടെ രക്ഷയ്ക്ക് ഒരു ഭൂപണയ ബാങ്ക് ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. ആ ഭൂപണയ ബാങ്കിന്റെ ആവിർഭാവംവരെ കൃഷിക്കാരുടെ താല്ക്കാലിക രക്ഷയ്ക്കായി വിധിക്കടങ്ങളെല്ലാം ആറുമാസക്കാലത്തേയ്ക്കു നടപടി ക്രമമാതെ നിറുത്തിവയ്ക്കുവാൻ ഒരു വിളംബരവും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായി. എന്നിട്ടും ഇതുകൊണ്ടു് എന്തു പ്രയോജനമാണുണ്ടായതെന്നു് എനിയ്ക്കു മനസ്സിലാകുന്നില്ല. ഭൂപണയ ബാങ്കിൽ കടംവാങ്ങുന്നതിനു് ഇതുവരെ എത്ര അപേക്ഷകൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു്? അവരുടെ വസ്തുക്കളെല്ലാം പരിശോധിച്ചു തൃപ്തിപ്പെട്ടുവോ; തൃപ്തിപ്പെട്ടുവെങ്കിൽ എത്ര ആൾക്കു പണം കൊടുത്തു? എന്നെല്ലാം ആലോചിയ്ക്കുമ്പോൾ മാത്രമേ ഭൂപണയ ബാങ്ക് യാതൊരു ആൾക്കും ഇതുവരെയും പ്രയോജനപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്നും അതു വെറുമൊരു അജഗളസ്തനം മാത്രമാണെന്നും ഗവമ്മെണ്ടും ജനങ്ങളും അറിയുകയുള്ളു. അതിനെ വിശ്വസിയ്ക്കയാൽ എത്ര ആളുകളുടെ കൂടിയിരുപ്പുകളാണു നിസ്സാരമായ സംഖ്യയ്ക്കുപോലും ലേലത്തിൽ വിറ്റുപോയിട്ടുള്ളതു്! ഒ൦ക.യുടെ ഭൂമി ഒക.യ്ക്കു കരസ്തമാക്കാൻ ലാക്കു നോക്കുന്ന ലക്ഷപ്രഭുക്കളെ ബാങ്കിന്റെ ഭരണകർത്താക്കളായി നിയമിച്ചതു് ഗവമ്മെണ്ടു സദുദ്ദേശത്തോടുകൂടി ചെയ്തതാണെങ്കിലും അതു തീരെ അസ്ഥാനത്തിലും അബദ്ധത്തിലും ആയിത്തീർന്നുവെന്നു സംശിരഃ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

കമ്പം സമ്മതിയ്ക്കാതെ തരമില്ല. കോഴികളെ രക്ഷിയ്ക്കാൻ കുറുക്കന്റെ കയ്യിൽ ഏല്പിച്ചതുപോലെയാണ് ഋണബാധിതരായ സാധുകർഷകന്മാരെ രക്ഷിപ്പാൻ സഹകാരി പണവ്യാപാരികളും കുബേരന്മാരുമായ ഇപ്പോഴത്തെ ഭരണ കമ്മിറ്റിയെ ഏല്പിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നു ഞാൻ സധൈര്യം പറയാം. ബാങ്കിന്റെ കമ്മിറ്റി യോഗങ്ങൾക്കു ബത്തയായി ഇതുവരെ ചിലവാക്കിയിടത്തോളമോ, അല്ലാത്തപക്ഷം കടംവാങ്ങി അപേക്ഷകരിൽനിന്നും കമ്മീഷനായി അടഞ്ഞ സംഖ്യയോളമോ ഉള്ള സംഖ്യയെങ്കിലും ഇതുവരെയും കൊടുക്കാൻ സാധിയ്ക്കാത്ത അജഗളസ്തനപ്രായമായ ഈ ബാങ്ക് ഉടനെ കെഴമന ചാലിൽ താഴ്ത്തുകയോ അല്ലാത്തപക്ഷം ഇപ്പോഴത്തെ ഭരണകർത്താക്കളെ മാറ്റി അതിന്റെ ഭരണം പൊതുജനക്ഷേമത്തെ കാംക്ഷിയ്ക്കുന്ന ഗവമ്മെണ്ടു നേരിട്ടേറ്റു നടത്തുകയോ ചെയ്യേണ്ടതു് അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്.

ജനങ്ങൾക്കു ക്ഷാമം നീങ്ങി ക്ഷേമംവന്നു എന്നു തെറ്റിദ്ധാരണയാലാണോ മുന്നു കൊല്ലമായി അനുവദിച്ചുവന്നിരുന്ന നികുതിയിളവു് ഇക്കൊല്ലം വേണ്ടെന്നുവെച്ചതു്? നികുതിയിളവുമൂലം ദേവസ്വങ്ങൾക്കും സഹകാരി ജന്മികൾക്കും മാത്രമാണു ഗുണമുണ്ടാകുന്നതെന്നും നേരെമറിച്ചു വസ്തു കൈവശംവെച്ചു പ്രയത്നിച്ചുവരുന്ന സാധു കർഷകന്മാക്കു് ഉപയോഗപ്പെടുന്നില്ലെന്നും കണ്ടിട്ടാണോ നികുതിയിളവു വരുന്ന കൊല്ലത്തിൽ വേണ്ടെന്നുവച്ചതു്, അതോ ഗവമ്മെണ്ടിനു നേരിട്ട അവിചാരിതമായ അടിയന്തിരച്ചിലവുകളിലേയ്ക്കു പണക്കുറവു നേരിട്ടതുകൊണ്ടോ എന്നറിയുന്നില്ല. ഏതായാലും സാധു കർഷകന്മാരോടു കാണിച്ച അനുകമ്പാരഹിതമായ ഈ പ്രവൃത്തി തീരെ അനാശാസ്യകരമാണു്. അതുകൊണ്ടു കർഷകന്മാരെ സഹായിയ്ക്കണമെന്നു ഗവമ്മെണ്ടു് ആത്മാർത്ഥമായി വിചാരിയ്ക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ സാമ്പത്തികാധഃപതനം തുടങ്ങിയ ഫ്രാങ്കു മുതല്ക്കു് പണപ്പെരുപ്പിശു അയൽ രാജ്യങ്ങളെ അനുകരിച്ചെങ്കിലും ആറു ശതമാനമായി നിയന്ത്രിയ്ക്കുകയും ഭ്രസപ്രധാന പണയബാങ്കിന്റെ വ്യവസ്ഥകൾ സ്പെഷ്യൽ ലോൺവകുപ്പിൽ ഏർപ്പെടുത്തിയിരുന്ന വ്യവസ്ഥകൾക്കനുരൂപമാക്കിത്തീർക്കയും അതിന്റെ ഭരണം ഗവമ്മെണ്ടു് ഏറ്റുവാങ്ങി നടത്തുകയും വസ്തു കൈവശക്കാരും നടപ്പുകാരുമായ സാധു കർഷകർക്കു ലഭ്യമാകത്തക്ക വ്യവസ്ഥകളോടുകൂടി നികുതി ഒരു ശതമാനം കുറയ്ക്കുകയും, ഉത്തമർണ്ണന്മാരിൽനിന്നും കടംവാങ്ങി പണയാധാരം എഴുതിക്കൊടുത്തിട്ടുള്ള അധമർണ്ണന്മാരുടെ കടത്തിന്നു പണയ വകകൾ മാത്രം ബാദ്ധ്യതപ്പെടുന്നതല്ലാതെ അധമർണ്ണന്മാർക്കുള്ള മറ്റു വകകളിന്മേൽ പ്രവേശിയ്ക്കുവാനോ മറ്റൊരു പാടില്ലെന്നു് ഒരു ലജിസ്ലേഷൻമൂലം നിരോധിയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നതായാൽ, അതു് ഏറ്റവും പ്രശംസനീയമായ ഒരു പുണ്യമായിരിയ്ക്കും. അതുകളിലേയ്ക്കു ഗവമ്മെണ്ടിന്റെ ഗാഢമായ ശ്രദ്ധയെ ഞാൻ പ്രത്യേകം ക്ഷണിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ഇനി മെഡിയ്ക്കൽ വകുപ്പിനെപ്പറ്റിയും കുറച്ചൊന്നു പറയാതെ തരമില്ല. ഈ വകുപ്പു ഭരണം പരിഷ്കരിയ്ക്കുവാൻ ഗവൺമെണ്ടു ചെയ്തു വരുന്ന ശ്രമങ്ങൾ പ്രശംസനീയങ്ങളാണ്. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ നിലവിലുള്ള ആസ്പത്രികൾക്കു കൂടുതൽ ഡാടിയും മോടിയും പുറംപകിട്ടും ഉണ്ടാക്കുവാൻ പണം ചിലവിടുന്നതിനുമുമ്പായി ജനഹിതംകൂടി അറിവാൻ ഗവൺമെണ്ടു ശ്രമിയ്ക്കുന്നതു് നന്നായിരിയ്ക്കും. തൃശ്ശിവപേരൂർ പട്ടണത്തിന്റെ നാനാപ്രദേശങ്ങളിൽനിന്നും വരുന്ന ജനങ്ങളുടെ സൌകര്യങ്ങളേയോ അനാവശ്യച്ചിലവിനേയോ യാതൊന്നും ആലോചിയ്ക്കാതെയാണിരിയ്ക്കുന്നതു്.

ഇനി എനിയ്ക്കു പറയുവാനുള്ളതു് വിദ്യാഭ്യാസവകുപ്പിനെപ്പറ്റിയാണു്. പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസമെങ്കിലും ലഭിയ്ക്കാത്ത പൌരന്മാർ ആരും കൊച്ചിയിലുണ്ടായിരിയ്ക്കരുതെന്ന പ്രതീക്ഷയോടുകൂടിയാണല്ലോ അതു നിർബന്ധിതമാക്കുവാൻതന്നെ അനുഭോഗസ്ഥപക്ഷത്തുനിന്നും ഒരു ബിൽ ഈ സഭമുമ്പാകെ അവതരിപ്പിച്ചിരിയ്ക്കുന്നതു്. സിലക്ട് കമ്മിറ്റി ആ ബില്ലിനെപ്പറ്റി ഓരോ കുഗ്രാമങ്ങളിലും പോയി അന്വേഷണങ്ങൾ നടത്തിവരുന്ന ഈ സന്ദർഭത്തിൽ വിദ്യാഭ്യാസവകുപ്പിലേയ്ക്കു പതിവുനുസരിച്ചു് അനുവദിച്ചിരുന്ന സംഖ്യയിൽനിന്നും ൪,൫൦൦ക. കുറവുചെയ്തതായി കണ്ടു് വ്യസനിയ്ക്കുന്നു. ഇപ്പോൾതന്നെ സ്വന്ത ഹിതപ്രകാരം അതായതു് യാതൊരു നിർബന്ധവും കൂടാതെ സ്കൂളിൽ ചേരുവാൻ ചെല്ലുന്ന കുട്ടികളെ സ്ഥലസൌകര്യമില്ലാത്തതിനാലും പുതിയ ക്ലാസുകൾ തുറക്കാൻ പണമില്ലെന്ന കാരണത്താൽ അനുവദിയ്ക്കായ്കയാലും സ്കൂളിൽ ചേർക്കാൻ സൌകര്യപ്പെടുന്നില്ല. പ്രാഥമിക വിദ്യാലയങ്ങളിൽ സ്പെഷ്യലിസ്റ്റ് മാരേയും നിയമിയ്ക്കുവാൻ അനുവദിയ്ക്കുന്നില്ല. ഇതിനൊന്നിനും പണമില്ലെന്നാണു ഗവൺമെണ്ടു പറയുന്നതു്. അതേസമയത്തുതന്നെ കാളേജു വിദ്യാഭ്യാസത്തിനു് കണ്ണുംപൂട്ടി പണം വാരിക്കോരി ചിലവിടുകയും ചെയ്യുന്നു. അനാശാസ്യകരമായ ഈ സമ്പ്രദായത്തെ പാടെ നിറുത്തി ഇംഗ്ലീഷോടുകൂടിയ പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസം സകലർക്കും സുലഭമായി ലഭിയ്ക്കുന്നതുക ഒരു വ്യവസ്ഥ ഉടനെ ഏർപ്പെടുത്തിക്കാണ്മാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിയ്ക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ സെക്കണ്ടറി വിദ്യാഭ്യാസത്തിനു കൊല്ലംതോറും ചിലവു വർദ്ധിച്ചുവരുകയാണു് ചെയ്യുന്നതു്. ഒരു കുടുംബത്തിന്റെ ചിലവിൽ അധികഭാഗവും വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുവേണ്ടി വരുന്നു. അതുകൊണ്ടു് സെക്കണ്ടറി വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ സ്കൂൾഫീസെങ്കിലും കുറവുചെയ്തു കൊടുക്കേണ്ടതാണെന്നും ഗവൺമെണ്ടിനോടപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ഇതേസമയത്തുതന്നെ മറ്റൊരു സംഗതികൂടി എനിയ്ക്കു പറയുവാനുണ്ടു്. അവശസമുദായങ്ങളുടെ ഫീസിളവുകാര്യത്തിൽ അവർ അനുഭവിച്ചിരുന്ന ബുദ്ധിമുട്ടുകളെ പരിഹരിയ്ക്കുമാറു് നിർദ്ധന സർട്ടിഫിക്കറു കൊടുപ്പാനുള്ള അധികാരം പഞ്ചായത്തു പ്രസിഡണ്ടുമാർക്കുംകൂടി നൽകിയ ഗവൺമെണ്ടി

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

നോട്ട് അവശ സമുദായങ്ങൾക്കുള്ള കൃതജ്ഞതയെ രേഖപ്പെടുത്തി കൊള്ളുന്നു.

കൃഷിനാശം സംഭവിച്ച നിലങ്ങളിൽ വീണ്ടും വിളവിറക്കുന്നതിനു ഇളവു നിങ്കുതി ചുമത്തി ഈ സാമ്പത്തിക കഴ്പ്പകാലത്തു് സാധുകഷ്കന്മാരെ വിഷമിപ്പിച്ചുവരുകയാണു റവന്യു ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടുകാർ ചെയ്തുവരുന്നതു്. നിങ്കുതിയിളവു തീരെ നിറുത്തുകയും ചെയ്തിരിയ്ക്കുന്നു. കഷ്കരാജ്യമായ ഈ കൊച്ചിയുടെ അഭിവൃദ്ധി കഷ്കരുടെ കയ്യിലാണെന്നുള്ള പരമാർത്ഥം ഗവമ്മെണ്ടു് ഒരിയ്ക്കലും വിസ്മരിയ്ക്കരുതു്. എങ്കിലും ഈ കൊല്ലത്തെ വെള്ളപ്പൊക്കക്കാലത്തു് റവന്യു വകുപ്പുദ്യോഗസ്ഥനും മരാമത്തു വകുപ്പുദ്യോഗസ്ഥനും ചെയ്ത ഭഗീരഥപ്രയത്നങ്ങളേയും മറവും ജനങ്ങൾ എപ്പോഴും സ്മരിയ്ക്കാതിരിയ്ക്കയില്ല.

പൊതുമരാമത്തു വകുപ്പിൽ കുറെ അനാവശ്യച്ചിലവുകൾ വരുന്നുണ്ടെന്നു സമ്മതിയ്ക്കാതെ തരമില്ല. ഗതാഗത സൌകര്യമില്ലാതെ വളരെക്കാലമായി കഷ്ടപ്പെടുന്നവരുടെ സങ്കടങ്ങളെ തീരെ അവഗണിയ്ക്കയും ചെയ്യുന്നു. ഉദാഹരണമായി കാരാഞ്ചിറ പാലംതന്നെ എടുക്കാം. ഭൂരിപക്ഷം ജനങ്ങളുടേയും അപേക്ഷയെ തീരെ വിസ്മരിച്ചും ഗവമ്മെണ്ടിനു് അനാവശ്യമായി നേരിടുന്ന അധികച്ചിലവിനെ അവഗണിച്ചും കാരാഞ്ചിറനിന്നും കിഴപ്പിള്ളിക്കരയ്ക്കു് പാലംകൊട്ടുവാൻതന്നെ തീരുമാനിച്ചിരിയ്ക്കുന്നു. ആ പാലം കാട്ടൂർ കടവിലേയ്ക്കു നീക്കി പണിയിയ്ക്കുന്നതായാൽ തന്മൂലം വലിയൊരു ഭൂരിപക്ഷം ജനങ്ങൾക്കും അതു് ഉപകാരപ്രദമാകുമെന്നും, ചിലവു പകുതികണ്ടു കുറയുമെന്നും, അതുകൊണ്ടു ദിവാൻജിയവർകൾ സ്ഥലത്തുവന്നുകണ്ടശേഷമല്ലാതെ കാരാഞ്ചിറയും, കിഴപ്പിള്ളിക്കരയും തമ്മിൽ പാലം പണിയിയ്ക്കരുതെന്നും ഞാൻ ഈ സഭയിൽ ചെയ്ത അഭ്യർത്ഥനയെ തുണവൽകരിച്ചു കിഴപ്പിള്ളിക്കരയും, കാരാഞ്ചിറയുമായി ബന്ധിപ്പിയ്ക്കുവാൻ തീർച്ചപ്പെടുത്തുകയും കരാർകൊടുക്കുകയും ചെയ്തിരിയ്ക്കുന്നു. ദിവാൻജിയവർകൾ ഉൾനാടുകളിൽ പോയി ജനങ്ങളുടെ സ്ഥിതിഗതികൾ മനസ്സിലാക്കാൻ ഔൽസുക്യമുള്ള ഒരാളാകയാൽ ഇനിയും ഈ രണ്ടു സ്ഥലങ്ങളും ദിവാൻജിയവർകൾ സ്ഥലത്തുവന്നു പരിശോധിച്ചല്ലാതെ ആ പാലംപണിയ്ക്കു് ഒരു പൈപോലും ചിലവിടരുതെന്നു ഞാൻ വളരെ ശക്തിയായി ഗവമ്മെണ്ടിനെ ഉൽബോധിപ്പിയ്ക്കുന്നു.

ഇനി മറെറാരു സംഗതി പറയാം. തലപ്പിള്ളി താലൂക്കു മുണ്ടൂർ വില്ലേജിൽ ചെരുപ്പറമ്പു് എന്നൊരു ടീപുണ്ടു്. വഴിക്കാലത്തു വഞ്ചിയല്ലാതെ അവിടെ യാതൊരു ശരണവുമില്ല. കുറെക്കാലമായി പഞ്ചായത്തിലും മരാമത്തുവകുപ്പിലും അവർ സങ്കടം പറഞ്ഞുതുടങ്ങീട്ടു്. തൃശ്ശൂർ താലൂക്കു് വാറളം വില്ലേജിൽ ചേന്ന ചേനം എന്ന ടീപിൽനിന്നും പുറത്തുകടക്കാൻ ഒരു വഴിയുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കണമെന്നു അ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

പ്രദേശക്കാരുടെ മുറവിളിയാകട്ടെ, പുള്ളുടീപിലെ നിവാസികളുടെ അപേക്ഷയാകട്ടെ വനരോദനമായിത്തന്നെ പരിണമിയ്ക്കുയാണുണ്ടായതു്. എന്നാൽ ചേനം നിവാസികൾ ചേർപ്പിൽവച്ചു് ദിവാൻജിയവർകൾക്കു നേരിട്ടു് ഒരു ഹർജി കൊടുത്തതിന്റെ ഫലമായിട്ടായിരിയ്ക്കാമെന്നു തോന്നുന്നു, അതിനുശേഷം ചിലർവന്നു് സ്ഥലം നോക്കിപ്പോയതായി കേൾക്കയുണ്ടായി. എന്നാൽ പിന്നീടു് ഒന്നും കേൾക്കയുണ്ടായില്ല. അക്കരപ്പുറം റോഡുകാര്യവും സ്ഥലപരിശോധനയോടുകൂടി അവസാനിപ്പിച്ചുവോ എന്നു സംശയിക്കേണ്ടിയിരിയ്ക്കുന്നു. എന്തായാലും ഈ രീതി ഒന്നു മാറുന്നതു വലിയ പ്രയോജനകരമായിരിയ്ക്കും.

ഈഴവ സമുദായത്തെ പ്രത്യേകം ബാധിക്കുന്ന എക്സൈസു വകുപ്പിനെപ്പററിയും ഒരു വാക്കു പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. പ്രധാനമായി ഷാപ്പുകൾ ലേലംവിളിക്കുന്ന രീതിയെക്കുറിച്ചാണു പറയുവാനുള്ളതു്. എല്ലാ കൊല്ലങ്ങളിലും ഷാപ്പുകളെല്ലാം വലിയ സംഖ്യയ്ക്കു ലേലംവിളിച്ചു വിൽക്കുകയാണു ചെയ്യുന്നതു്. കൊല്ലം അവസാനമാകുമ്പോൾ അവർക്കു വേണ്ടപോലെ കമ്മീഷൻ തന്നുകൊള്ളാമെന്നു പറഞ്ഞു വിശ്വസിപ്പിച്ചാണു കൂടുതൽ സംഖ്യയ്ക്കു് അവരെക്കൊണ്ടു ലേലത്തിൽ വിളിപ്പിയ്ക്കുന്നതു്. ഇങ്ങിനെ വളരെക്കാലമായി ലേലം നടന്നുവരുന്നുണ്ടു്. ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടിലെ അദ്ധ്യക്ഷന്നു് ഇതിലെ മുഴുവൻ കൃത്രിമങ്ങളും മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. എങ്കിലും കീഴുദ്യോഗസ്ഥന്മാരിൽനിന്നും അന്വേഷത്തിനു ലഭിയ്ക്കുന്ന അറിവുകൊണ്ടു് ഇപ്പോൾ കുറച്ചു് അഴിമതികൾക്കെല്ലാം ഒരു കുറവു വന്നിട്ടുണ്ടു്. അതുകൊണ്ടു ഷാപ്പു ലേലംചെയ്യുന്ന അവസരത്തിൽ ഇവരോടു കുറച്ചു് ആനുകൂല്യത്തോടുകൂടി പെരുമാറിയില്ലെങ്കിൽ തീർച്ചയായും ഇക്കൊല്ലത്തിൽ ഗവർമ്മെണ്ടിനു കിട്ടിക്കൊണ്ടിരിയ്ക്കുന്ന സംഖ്യയിൽ പകുതിപോലും വരുമാനമായിരിയ്ക്കുകയില്ലെന്നു ഞാൻ ഗവർമ്മെണ്ടിനെ ധൈര്യമായി അറിയിച്ചുകൊള്ളുന്നു. അതുകൊണ്ടു് ഇക്കൊല്ലം ഷാപ്പുലേലക്കാർക്കു ഗണ്യമായ ഒരു തുക വിട്ടുകൊടുക്കാത്തപക്ഷം ഷാപ്പുലേലക്കാരുടെ കാര്യം വലിയ കഷ്ടത്തിലാകുന്നതാണെന്നുമാത്രമേ ചൂണ്ടിക്കാണിയ്ക്കുന്നുള്ളൂ. തൊഴിൽ നികുതി ചുമത്തി കൂടിൽ വ്യവസായത്തെ ഉന്മൂലനം ചെയ്യുകയും, അനാരോഗ്യം വർദ്ധിപ്പിയ്ക്കുകയും ചെയ്യുവാൻ ശ്രമിയ്ക്കുന്ന ആരോഗ്യവകുപ്പും, സ്വയംഭരണപരിശീലനം നൽകുന്നതിനു ഒരു രാജർഷിയാൽ അനുഗ്രഹീതമായ പഞ്ചായത്തുവകുപ്പിന്റെ ഉദ്ദേശശുദ്ധിയെല്ലാം നശിച്ചുപോയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഈ രണ്ടു വകുപ്പുകളും ഒരു വകുപ്പദ്ധ്യക്ഷന്റെ കീഴിലാക്കുകയും രജിസ്ട്രേഷൻ ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടും കൂടി സംഘടിപ്പിച്ചു മറെറാരു വകുപ്പദ്ധ്യക്ഷന്റെ കീഴിലാക്കുകയുംചെയ്ത ചിലവു ചുരുക്കുന്നതു വളരെ നന്നായിരിയ്ക്കുമെന്നാണു് എനിയ്ക്കു തോന്നുന്നതു്. പഞ്ചായത്തു ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടിന്റെ ഭരണത്തിൽ വകുപ്പദ്ധ്യക്ഷനും ആഫീസുമാനേജരും

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും തമ്മിൽ നിസ്സാരമായ വല്ല സ്കൂലിതങ്ങളുമുണ്ടെങ്കിൽ അതിനെവച്ചുകൊണ്ട് എതിക്കാതിരിയ്ക്കണമെന്നും, നേരെമറിച്ച് ഉപദേശം കൊടുക്കേണ്ടവക്ക് ഉപദേശം കൊടുത്തും, അവരെ നന്നാക്കുവാൻ ശ്രമിയ്ക്കയല്ലാതെ മറെറാന്നിനും പുറപ്പെടരുതെന്നും എനിയ്ക്കാപേക്ഷയുണ്ട്.

പരസ്പരസഹായ സംഘങ്ങളെല്ലാം സമാപ്തീകരിയ്ക്കേണ്ട ഘട്ടത്തിലാണ് എത്തിച്ചേർന്നിട്ടുള്ളത്. ജനങ്ങളെ ക്രട്ടതൽ കഷ്ടത്തിലാക്കീട്ടുള്ളതും ഈ പരസ്പരസഹായ സംഘങ്ങളാണെന്നുള്ളതിനു യാതൊരു സംശയവുമില്ല.

കൃഷി ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറ് ആദായത്തിനുള്ള ഒരു വകുപ്പല്ലെന്നു ഗവമ്മെൻറു സമ്മതിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. അതിലുണ്ടാകുന്ന ആദായം അതിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ആവശ്യങ്ങളെല്ലാം കഴിച്ചു ബാക്കി വല്ലതും മിച്ചമുണ്ടായാൽ അതും ഒരു അനുഗ്രഹമാണെല്ലോ.

ആയുർവ്വേദ വൈദ്യശാലകളെ വർദ്ധിപ്പിയ്ക്കുകയും, ആ വകുപ്പിനെ പരിപോഷിപ്പിയ്ക്കുവാൻ അലോപ്പതി വകുപ്പിലേയ്ക്കു പ്രതിവഷ്ം നീക്കിവയ്ക്കുന്ന സംഖ്യയുടെ ഒരു ശതാംശമെങ്കിലും നീക്കിവയ്ക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണെന്ന് ഗവമ്മെൻറിനെ പ്രത്യേകം ധരിപ്പിക്കുന്നു.

ഇനി എനിക്കു പ്രത്യേകമായി പറയുവാനുള്ളതു പോലീസ് വകുപ്പിനെപ്പററിയാണ്. ഈ വകുപ്പിലെ സൈന്യങ്ങളുടെ എണ്ണക്കുറവുമൂലം പല ബുദ്ധിമുട്ടുകളും പൊതുജനങ്ങൾക്കു നേരിടുന്നുണ്ട്. അതിലെ സൈന്യവർദ്ധനയ്ക്കായി ൧൦,൦൦൦ക. ബഡ്ജററിൽ കൊള്ളിച്ചിട്ടുള്ളതു് ഉചിതമായിട്ടുണ്ട്. വകുപ്പുദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു ശമ്പളം നിശ്ചയിക്കുന്നതു് ആളെ നോക്കി തീർച്ചപ്പെടുത്തുന്നതു് ഒരിയ്ക്കലും സ്വീകാര്യമല്ല. പോലീസുവകുപ്പിൽ ഒരു കമ്മീഷണരുടെ കീഴിൽ രണ്ടു D. S. P. മാരുണ്ട്. അവരുടെ കീഴിൽ ഒരു A. S. P. യും ഉണ്ട്. രണ്ടു A. S. P. മാരെ നിയമിയ്ക്കുന്നതിനു പകരം ഒരു A. S. P. യെ മാത്രമേ വച്ചിട്ടുള്ളൂ. ആ ഉദ്യോഗത്തിനു മുമ്പു് ഈ ഉദ്യോഗത്തിനു് ൧൦൦ ഉറുപ്പിക ശമ്പളവും, ൫൫ ഉറുപ്പിക ബത്തയുമാണു കൊടുത്തിരുന്നതു്. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ ൧൨൫ ഉറുപ്പിക ശമ്പളമാക്കിയിരിയ്ക്കുന്നു. ഇനി അദ്ദേഹം പെൻഷൻപറ്റുന്നകാലത്തു് കിട്ടേണ്ട നൂറ്റൽ ഉറുപ്പിക മുഴുവൻ കിട്ടുമോ, അതോ അതിലും കുറയാനിടവരുമോ എന്ന നിശ്ചയമില്ല. ഒരു A. S. P. യെ നിയമച്ചതിൽനിന്നു് ഉദ്യോഗത്തിനായിട്ടു് ആളെ വച്ചതല്ലെന്നും, ആളെ വയ്ക്കുവാൻ വേണ്ടി ഇങ്ങിനെ ഒരു ഉദ്യോഗം മാത്രമായി സൃഷ്ടിച്ചതാണെന്നും സംശയിയ്ക്കേണ്ടിയിരിയ്ക്കുന്നു.

പട്ടിണിപ്പാട്ടാളക്കാരായ പോലീസുകാരുടേയും ഹെഡ്കാൺസ്റ്റബിൾമാരുടേയും ശമ്പളക്കുടുതലിനെപ്പററി ഒരു ആലോചനയുണ്ടായ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

തായും ആ ആലോചന ജലത്തിലെ പോളപോലെ ക്ഷണഭംഗുരമായി പരിണമിച്ചതായും അറിയുന്നു. നൂറ്റിഒന്നാമത്തെ കൂട്ടരായി വേണ്ടിവരുമെന്നു കേട്ടതുകൊണ്ട് ഗവൺമെന്റു ഭയപ്പെട്ടുപോയതു്, പട്ടിണിപ്പരിഷകളായ ഈ സാധുക്കൾക്ക് ഇപ്പോൾ കിട്ടിവരുന്ന ശമ്പളം കവർന്നുകൂട്ടുകയാണു്. അവക്ക് എന്തെങ്കിലും ഒരു രക്ഷ ചെയ്തുകൊടുക്കണമെന്നു ഞങ്ങൾ ഇതിനുമുമ്പു് ഇവിടെ പ്രതിപാദിയ്ക്കുകയുണ്ടായി. എന്നിട്ടും ഗവൺമെന്റു് അതിനെ അനുകരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. അതിനെപ്പറ്റി ഒരു അന്വേഷണംതന്നെ നടത്തുകയുണ്ടായിട്ടില്ല. നൂറ്റിഒന്നു് ഉറുപ്പിക ഒരു കൊല്ലത്തിൽ ചിലവുണ്ടാകുമെന്നു്. ഉദ്ദേശക്കണക്കുകൊണ്ടു ഗവൺമെന്റിനു മനസ്സിലായപ്പോൾ ഗവൺമെന്റു വളരെ ഭയപ്പെട്ടു പിന്നോക്കം മാറുന്നു. ഇങ്ങിനെയുള്ള പട്ടിണിപ്പരിഷകളുടെ വയറു് ഒരുനേരമെങ്കിലും നിറച്ചുകാണുവാൻ നിങ്ങളെല്ലാവരും പ്രാർത്ഥിക്കുക. പോലീസുവകുപ്പിൽ സൈന്യത്തിന്റെ എണ്ണം കുറഞ്ഞതുമൂലം പല ബുദ്ധിമുട്ടുകളും നാട്ടുകാർക്കു നേരിട്ടുണ്ടു്. സ്വന്തം അനുഭവം പറയുകയാണെങ്കിൽ എന്റെ നാട്ടിൽ ഒരാൾ മരിച്ചപ്പോൾ പിറേറദിവസം മാത്രമേ ശവം അവിടെനിന്നും എടുക്കുവാൻ സാധിച്ചുള്ളൂ. ഇപ്പോൾ പെരിങ്ങോട്ടുകുറയിൽ ഒരു സ്റ്റേഷൻ ഉണ്ടു്. എന്നാൽ അവിടെയുള്ള കേസ്സുകൾ കണ്ടുപിടിയ്ക്കുവാനും മറ്റും അതുകൊണ്ടു മതിയാകാതെയാണിരിയ്ക്കുന്നതു്. ആ സ്ഥലത്തു് അനവധി കേടികളും പോക്കിരികളും ഉണ്ടു്. അവരുടെ ഉപദ്രവങ്ങൾ തീരെ ഇല്ലാതാക്കുവാൻ വേണ്ടി അവിടെ ഒരു ചാർജ്ജാസ്റ്റേഷൻതന്നെ ആക്കിത്തീർക്കേണ്ട കാലം അതിക്രമിച്ചിരിയ്ക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ പതിനായിരം ഉറുപ്പിക നീക്കിവെച്ചിട്ടുള്ളതു പോലീസുസൈന്യത്തെ വർദ്ധിപ്പിയ്ക്കുവാനുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടിയാണെങ്കിൽ അതു തീർച്ചയായും അത്യന്താപേക്ഷിതമാണു്. സി. ഐ. ഡി. യ്ക്കു വേണ്ടിയാണെങ്കിൽ കൊച്ചീരാജ്യത്തിൽ രാജദ്രോഹികളാരുമില്ല. ഇനി വകുപ്പദ്ധ്യക്ഷന്മാരുടെ കാര്യം പറയുകയാണെങ്കിൽ നൂറോ ഉറുപ്പിക ശമ്പളം വാങ്ങിയിരുന്ന ഒരു കമ്മീഷണർക്കു യാതൊരു കാരണവും കൂടാതെ നൂറു ഉറുപ്പിക കൂട്ടിക്കൊടുത്ത ഗവൺമെന്റു് ഇപ്പോഴത്തെ കമ്മീഷണർക്കു് അഞ്ഞൂറോ അറുന്നൂറോ ഉറുപ്പിക കൊടുത്താൽ മതിയെന്നുവച്ചു. ഓരോരുത്തരുടെ ആവശ്യത്തിനുവേണ്ടിയോ, അതോ ഉദ്യോഗത്തിനുവേണ്ടിയോ ഏതിനാണു ശമ്പളം വച്ചിരിയ്ക്കുന്നതെന്നു് എനിയ്ക്കു മനസ്സിലാകുന്നില്ല.

ഇതുപോലെതന്നെ പോലീസുകാരുടെ ബത്തയെപ്പറ്റിയും എനിയ്ക്കൊന്നു പറയുവാനുണ്ടു്. ഒന്നാംക്ലാസു പോലീസുകാർക്കു് വ അണയുടെ വയറും, രണ്ടാംക്ലാസുകാർക്കും മറ്റും ര അണയുടെ വയറും ആണു് അനുവദിച്ചിരിയ്ക്കുന്നതു്. ഇതേവിധത്തിൽതന്നെ വകുപ്പദ്ധ്യക്ഷന്മാരെല്ലാവരും കണക്കാക്കിക്കൊണ്ടു് അവരുടെ ശമ്പളത്തിൽ കുറ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

വുചെയ്യുന്നതായാൽ ഈ നാട്ടിനു വളരെ ഉപകാരമായിരിയ്ക്കും. ഇ ത്രയധികം സംഖ്യ നമ്മുടെ ബഡ്ജറിൽനിന്നും പോകയുമില്ല. ഒരു വ ലിയഭാഗം ബത്തയും ശമ്പളവും വകുപ്പധ്യന്മാർക്കു വേണ്ടി നീക്കിവയ്ക്കു കയാണു ചെയ്യുന്നതു്. ഇതുപോലെതന്നെയാണു ശിപായിമാരുടെ കാര്യവും. മുൻസീഫുകോടതി ശിപായിമാർക്കും മറ്റും ഇപ്പോൾ അവ രോടു പ്രത്യേകം വിരോധം വച്ചുകൊണ്ടെന്നപോലെ യാതൊരു ബ ത്തയും കൊടുക്കാതെ അവരെ കഷ്ടപ്പെടുത്തുകയാണു ചെയ്യുന്നതു്. അതിനു പ്രത്യേകകാരണവും ഉണ്ടു്. അതു് കഴിഞ്ഞ നിയമസഭയിൽ ഞാൻ പ്രസ്താവിയ്ക്കുകയുണ്ടായി. അതുകൊണ്ടു വീണ്ടും ആ സംഗ തിയെ ഇവിടെ ചിവ്വിതചവ്വണം ചെയ്യണമെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കു ന്നില്ല.

ഇപ്പോൾ ഗെസ്റ്റ് ഹൌസ് മുതലായ സ്ഥാപനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി നീക്കിവച്ചിട്ടുള്ള സംഖ്യയിൽനിന്നു കുറെ സംഖ്യ കുറച്ചു് പോലീസു കാരുടേയും ശിപായിമാരുടേയും ബത്തയെങ്കിലും ഉടനെ കൊടുത്തു് എന്റെ ഈ നിലവിളിയ്ക്കു് ഒരു സമാധാനമുണ്ടാക്കിത്തരണമെന്നു ഞാനപേക്ഷിയ്ക്കുന്നു. ഇതുപോലെതന്നെയാണു രജിസ്ട്രേഷൻ ഡിപ്പാ ർട്ടമെന്റിൽ നിയമിയ്ക്കുന്ന ഗുമസ്തന്മാരുടെ കാര്യവും. അവക്കെല്ലാം ഫർലോക്കാണുള്ളതു്. എന്നാൽ അവക്കു ബുദ്ധിയുപയോഗിച്ചു ചെ യ്യാനുള്ള യാതൊരു പണിയും ഇല്ല എന്നു ബഹുമാനപ്പെട്ട ജായിൻറ് സിക്രട്ടറി ഇവിടെ പറയുകയുണ്ടായി. ഇവരുടെ സംഗതി ഈ നിയമ സഭയിൽ മുന്നുപ്രാവശ്യം പാസായിട്ടുള്ളതാണു്. അതുകൊണ്ടു രജി സ്ട്രേഷൻ ഡിപ്പാർട്ടമെൻറിലെ ഗുമസ്തന്മാരുടെ കാര്യം ഗവമ്മെൻറു ദയവായി ആലോചിക്കണമെന്നും, സാധുക്കളായ ശിപായിമാരുടെ കാ ര്യത്തിൽ ഒരു നിവൃത്തിമാർഗ്ഗമുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കണമെന്നും അപേക്ഷിച്ചു കൊണ്ടും, ക്ഷാമനിവാരണത്തിനായി യാതൊന്നും ഈ ബഡ്ജറിൽ ഇല്ലാ ത്തതുകൊണ്ടു് അതിനു് ഏതെങ്കിലും വഴിയിൽ പണമുണ്ടാക്കി ഒരു നി വാരണമുണ്ടാക്കണമെന്നപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടും, എനിയ്ക്കു് ഇത്രയും സംഗ തികരം പറയുവാൻ സമയം അനുവദിച്ചതിനു പ്രത്യേകിച്ചു നന്ദിപറ ഞ്ഞുകൊണ്ടും ഞാൻ വിരമിയ്ക്കുന്നു.

മിസ്റ്റർ ആർ. വിശ്വനാഥൻ ചെട്ടിയാർ.— മാന്യരേ, ഈ നിയമ സഭയിൽ കഴിഞ്ഞകൊല്ലത്തെ ബഡ്ജറു സമ്മേളനത്തിൽ എന്റെ മാന്യ സ്നേഹിതന്മാർ തങ്ങളുടെ നിയോജക മണ്ഡലങ്ങൾക്കുള്ള ആവ ശ്യങ്ങളെപ്പറ്റി അതി ഗംഭീരങ്ങളും ദീർഘങ്ങളുമായിചെയ്ത പ്രസംഗങ്ങ ൾ മിക്കതും വനരോദനങ്ങൾമാത്രമായേ ഭവിച്ചിട്ടുള്ളൂ. എന്റെ മുമ്പ ലയെ ഇവിടെ സമർപ്പിക്കണമെന്നും എന്റെ ഉദാസീനത നിമിത്തം ഞാൻ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന നിയോജക മണ്ഡലത്തിലെ ജനങ്ങളുടെ അത്യാവശ്യങ്ങൾ ഗവമ്മെണ്ടിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ പെടാതെ വന്നേക്കുമെ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ന്നുള്ള ഭയംനിമിത്തവും താഴെ പറയുന്ന ചില അത്യാവശ്യ സംഗതികളെ ഗവൺമെണ്ടിന്റെ അറിവിനായി സമർപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ഈ ലോകത്തിൽ ജീവജന്തുക്കൾക്ക് അത്യാവശ്യമായിരിക്കുന്നത് ശുദ്ധവായു, ശുദ്ധജലം, നല്ലഭക്ഷണം, താമസിക്കുന്നതിനുള്ള ഭവനം, രോഗം പിടിപെട്ടാൽ ശരിയായ ചികിത്സാ ഇതുകൾ ആണ്. എന്നാൽ ഞാൻ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന നിയോജക മണ്ഡലത്തിൽ ഒന്നാമതായി പറഞ്ഞ വായു മാത്രമേ സുലഭമായി കിട്ടുകയുള്ളൂ. ഉൾപ്രദേശമായതുകൊണ്ടും സ്വഭാവികമായ മറ്റു സംഗതികളെക്കൊണ്ടും ശുദ്ധവായു ധാരാളം ശ്വസിക്കുന്നതിന് എന്റെ നിയോജക മണ്ഡലത്തിലെ ജനങ്ങൾ ഭാഗ്യം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ആളുകൾ എല്ലാം ഇഹലോക ചിന്തകളെ വെടിഞ്ഞു് സന്യാസിമാരായിരുന്നുവെങ്കിൽ യാതൊരു ആവലാതിയും ആക്ഷേപവും കൂടാതെ വായു ഭക്ഷണംകൊണ്ടുതന്നെ ജീവിക്കുമായിരുന്നു. അങ്ങിനെ അല്ലാത്തതുകൊണ്ട് മേൽപറഞ്ഞ മറ്റു സാധനങ്ങളും ഒഴിച്ചുകൂടാതെവന്നിരിക്കുന്നു.

രണ്ടാമത്തു് അത്യാവശ്യമായ സാധനം ജലമാണ്. ആയതിന്റെ അഭാവം അദ്ദേശവാസികളെ അതിയായി ശല്യപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. മതിരാശിയിൽ തീപ്പെട്ട മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ കൃപയാലും, ഭയാലുവായ ഇപ്പോഴത്തെ ചീഫ് എഞ്ചിനീയർ അവർകളുടെ അത്യുത്സാഹത്തിനാലും വല്ലഞ്ഞി, നെമ്മാറ, അയിലൂർ എന്നീ പ്രദേശങ്ങളിൽ കുറെ പൈപ്പുകൾവെച്ചുകിട്ടി. ആയതിൽ ഞങ്ങൾ എപ്പോഴും അവരോട് നന്ദിയുള്ളവരാണ്. പൈപ്പുകളുടെ എണ്ണം കൊല്ലംതോറും വർദ്ധിക്കുന്നതിനോ ജലക്ഷാമമുള്ള മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിലേയ്ക്കു പൈപ്പു നീട്ടുന്നതിനോ ഗവൺമെണ്ടിന്റെ ശ്രദ്ധപതിക്കുന്നില്ല. വല്ലഞ്ഞിയിലുള്ള ബോർ ഹോളിൽ വെള്ളം സുലഭമായി കിട്ടുമെന്നുള്ള സംഗതി ചീഫ് എഞ്ചിനീയർ അവർകൾക്കു ധാരാളം അറിയാവുന്ന ഒരു സംഗതിയാണ്. എന്നാൽ ഈ കൊല്ലത്തിൽ മഴ വളരെ നീണ്ടതുകൊണ്ട് വാട്ടർ ടാങ്കിൽനിന്ന് അകലെ ഉള്ള പൈപ്പുകളിൽ പകൽസമയത്തു വെള്ളം കിട്ടാതെ ജനങ്ങൾക്ക് കുറച്ചു് കഷ്ടം സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതിനു നിവാരണം തൽക്കാലം ഇപ്പോൾ ഉള്ള ടാങ്കിനെ കുറച്ചു് ഉയർത്തുകയും വലുതാക്കുകയും ചെയ്താൽ നെമ്മാറ ഫക്കാവിലുള്ള സകല ജനങ്ങൾക്കും കുടിക്കുവാനുള്ള വെള്ളം സമൃദ്ധിയായി കൊടുക്കുവാൻ സാധിക്കും. നെമ്മാറയ്ക്കടുത്ത കയ്പഞ്ചേരി, തിരുവിഴിയാട് മുതലായ പ്രദേശത്തുള്ള നിവാസികൾ വേനൽക്കാലത്തു ശുദ്ധജലത്തിനുവേണ്ടി അനുഭവിക്കുന്ന കഷ്ടതകൾ പറഞ്ഞറിയിക്കുവാൻ പ്രയാസമാണ്. അനുഭവിച്ചുതന്നെ അറിയേണ്ടതാണ്. മനുഷ്യരുടെ സ്ഥിതി ഇത്തരത്തിലിരിക്കെ കന്നുകാലികളുടെ സ്ഥിതി വിവരിച്ചിട്ടാവശ്യമില്ല. ഇനിയെങ്കിലും ഗവൺമെണ്ടിന്റെ ശ്രദ്ധ ഈ വിഷയത്തിൽ ഉടനടി പതിയുമെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ഇനി അത്യാവശ്യമായതു ഭക്ഷണമാകുന്നു. വിശേഷിച്ചു ചിറ്റൂർ താലൂക്കിലെ പ്രധാന ഉല്പന്നം നെൽകൃഷിയിലാണു സ്ഥിതിചെയ്യിരിക്കുന്നതു്. ടി കൃഷിക്കു് അത്യാവശ്യമായതു വെള്ളമാണു്. ഇപ്പോൾ മഴയെമാത്രമാണു് കൃഷിക്കാർ അവലംബിച്ചിരിക്കുന്നതു്. കാലവൈപരീത്യംകൊണ്ടു് കാലാകാലങ്ങളിൽ വർഷം ഇല്ലാതെ കൃഷി നശിക്കുന്നതു സാധാരണയാണു്. കാലത്തിന്റെ ഭേദഗതിയെ മനസ്സിലാക്കി എല്ലാ രാജ്യങ്ങളിലും ജലക്ഷാമനിവാരണത്തിനു അതാതു ഗവമ്മെണ്ടുകൾ പല ഏർപ്പാടുകളും ചെയ്തുവരുന്നതു നാം അറിയുന്ന സംഗതിയാണല്ലോ. മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു് ബഹുമാനപ്പെട്ട ദിവാൻജി അവർകളുമൊരുമിച്ചു് കഴിഞ്ഞ കന്നിമാസത്തിൽ ഞങ്ങളുടെ പ്രദേശത്തെ സന്ദർശിച്ചപ്പോൾ മേൽപറഞ്ഞ കാര്യത്തെപ്പറ്റി തിരുമനസ്സുണത്തിക്കുകയും കഷ്ടപ്പാടുകൾക്കു നിവാരണമുണ്ടാക്കി തരുന്നതാണെന്നു് കരുണാനിധിയായ അവിടന്നു് അരുളിച്ചെയ്തയുമുണ്ടായി. ടി സംഗതിയെപ്പറ്റി ജനങ്ങൾ സന്തോഷിച്ചിരിക്കുന്നതിനു മല്ലൈ വീണ്ടും ബഹുമാനപ്പെട്ട ദിവാൻജി അവർകൾ നെമ്മാറയ്ക്കു സക്കീട്ടു വന്നസമയം ജലക്ഷാമത്തെപ്പറ്റി അപ്പോഴും ഓർമ്മപ്പെടുത്തുകയും ജലശേഖരത്തിനുവേണ്ട തക്കതായ സ്ഥലങ്ങളും മറ്റും സന്ദർശിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ മേൽപറഞ്ഞ സംഗതികളെപ്പറ്റി ഇതുവരെ ശരിയായ യാതൊരേർപ്പാടും നടത്തി കാണുന്നില്ല. മേലിൽ എങ്കിലും ഈ കാര്യത്തിൽ ഗവമ്മെണ്ടിന്റെ ശ്രദ്ധ പതിച്ചാൽ ആയതു ഇദ്ദേശവാസികൾക്കു ഗണ്യമായ ഒരു പുണ്യമായി തീരുന്നതാണു്. ഇതിനു് പുറമെ ഉൾപ്രദേശങ്ങളിൽ ഉള്ളതായ കൃഷിസ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നു് കഷ്ടപ്പെട്ടുണ്ടാക്കുന്ന ധാന്യങ്ങളെ നാട്ടുപുറത്തേയ്ക്കു കൊണ്ടുവരുന്നതിനു് ചില റോഡുകളും ഈ പ്രദേശത്തേയ്ക്കു ആവശ്യമാണെന്ന സംഗതിയും മുമ്പു പല പ്രാവശ്യവും ഗവമ്മെണ്ടിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളതിൽ ഇതേവരെ യാതൊരു പ്രയോജനവും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. മേലിലെങ്കിലും ഈ കാര്യത്തിൽ ഗവമ്മെണ്ടു് ദയവായി ആലോചിച്ചു വേണ്ടതു പ്രവൃത്തിക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.

ഇനി വൈദ്യസഹായത്തെപ്പറ്റിയാണു രണ്ടു വാക്കു എനിക്കു പറയുവാനുള്ളതു്. അതായതു നെമ്മാറയിൽ ഗവമ്മെണ്ടു വകയായി രസമായ ഒരു കെട്ടിടവും മിടുക്കന്മാരായ രണ്ടു ഡാക്ടർന്മാരും ഉള്ളതിനാൽ ഈ കഴിഞ്ഞ മേടമാസംവരെ ആസ്പത്രി വരാന്തയിൽക്കൂടി നടക്കാൻ കൂടി പാടില്ലാത്തവിധത്തിൽ അത്രമാത്രം ദീനക്കാർ കിടന്നിരുന്നു. ഇടവമാസം മുതൽ ദീനക്കാർ കുറവായിരുന്ന സംഗതിയെക്കുറിച്ചു ഞാൻ അന്വേഷിച്ചതിൽ ദീനക്കാരിൽ വളരെപേരെ മടക്കി അയച്ചതായും അതിനുള്ള കാരണം ഡയറിനുള്ള സംഖ്യ വളരെ മുടക്കമാണെന്നും മനസ്സിലായി. എന്നാൽ ദൂരപ്രദേശങ്ങളിൽനിന്നു് രോഗബാധിതരായ ജനങ്ങൾ വന്നു് കഷ്ടപ്പെടുന്നതു വളരെ സങ്കടമാണെ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ന്ന് ഗവമ്മെണ്ടിലേക്കുതന്നെ അറിയാവുന്ന സംഗതിയാണ്. ഡാക്ടർമാരുടെ യോഗ്യതകൊണ്ടുമാത്രം മേൽപറഞ്ഞ രോഗികളുടെ കഷ്ടപ്പാടുകൾ തീരുന്നതല്ല. അതുകൊണ്ടു രോഗികളെ കിടത്തി ചികിത്സിക്കുന്നതിന് വേണ്ട സ്ഥല സൌകര്യങ്ങളും ആവശ്യമുള്ള മരുന്നുകളും രോഗികൾക്കു ഭക്ഷണത്തിനു വേണ്ട ഏർപ്പാടും ഗവമ്മെണ്ടിൽനിന്നു അനുവദിച്ചുകൊടുത്തു സാധുക്കളെ രക്ഷിക്കുന്നതിനായി ഞാൻ പ്രത്യേകം അപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

നെമ്മാറാഫക്കാവിൽ ഈയിടെ സ്ഥാപിച്ചതായ ഹെൽത്തു് സെൻറിനെപ്പറ്റി രണ്ടു വാക്കു പറയുന്നതു അസ്ഥാനത്താകയില്ലെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. ഹെൽത്തുസെൻറർ എന്ന നാമധേയത്തിൽ വളരെ വിശാലമായ ഒരു കെട്ടിടവും അതിനു് ഉപയുക്തങ്ങളായ മറ്റു സാമഗ്രികളും ഗവമ്മെണ്ടിൽനിന്നു് യാതൊരു ലോഭവുംകൂടാതെ കൊടുത്തിട്ടുണ്ടു്. അവിടെ വിദുഷിയായ ഒരു ലേഡിഡാക്ടരും സഹായത്തിനു് ഹെൽത്തു വിസിറേഴ്സ് എന്ന പേരോടുകൂടി രണ്ടോ മൂന്നോ സ്ത്രീകളുമുണ്ടു്. ഇവരുടെ പ്രവൃത്തി എന്തെന്നോ, ഗവമ്മെണ്ടിൻെറ ഉദ്ദേശം എന്തെന്നോ അവർക്കോ ഈ പ്രദേശത്തുകാർക്കോ എന്നവേണ്ട ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടിന്നതന്നെയോ അറിവില്ല. ഇവരുടെ പ്രവൃത്തിയെപ്പറ്റിയുള്ള മേൽനോട്ടം ഹെൽത്തു ഡയറക്ടർ അവർകൾക്കുമാത്രം ആണെന്നതോന്നുന്നു. അദ്ദേഹത്തിനു മറ്റു പലേ ജോലികളും ഉള്ളതാകകൊണ്ടു് ഇവരുടെമേലുള്ള നോട്ടം ശരിയാകുന്നുണ്ടോ എന്നു് സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു് ഗവമ്മെണ്ടിൽനിന്നു ഇവരുടെ പ്രവൃത്തിയെ നിയന്ത്രിക്കുന്നതിനു് മറെറാരാളെക്കൂടെ നിയമിക്കുകയോ അല്ലെങ്കിൽ ആണറി വിസിറേഴ്സിനെയെങ്കിലും നിയമിക്കുന്നതു് വളരെ ആത്യാവശ്യമാണെന്നു് എനിക്കു തോന്നുന്നു. വല്ലസമയത്തും പ്രസവക്ലേസ്സിനു് ഇവരെ വിളിച്ചാൽ Tools (മരുന്നു്) ഇല്ലെന്നുപറഞ്ഞു ക്ഷണിക്കാൻവന്നവരെ മടക്കി അയയ്ക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു മേൽപറഞ്ഞ പുതിയ സ്ഥാപനത്തിൻെറ സാന്നിദ്ധ്യം ഈ പ്രദേശത്തുകാക്കു യാതൊരു ഉപകാരവും ചെയ്യുന്നില്ലെന്നു വ്യസനസമേതം അറിയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. നെമ്മാറ ആശുപത്രി ഹെൽത്തുസെൻറർക്കു അടുത്തായതുകൊണ്ടു ഗവമ്മെണ്ടിൽനിന്നു നന്നിയോടു എന്ന സ്ഥലത്തെയ്ക്കു മാറ്റി വളരെ ജനങ്ങൾ ഉള്ളതും വൈദ്യസഹായത്തിനു വളരെ പ്രയാസമുള്ളതും ആയ പട്ടഞ്ചേരി എന്ന സ്ഥലത്തെയ്ക്കു നന്നിയോട്ടിലുള്ള ആസ്പത്രിയെ ഏർപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്താൽ അവിടത്തെ ജനങ്ങളുടെ ആവലാതിയും തീരുന്നതാണെന്നു ഗവമ്മെണ്ടിനെ അറിയിച്ചുകൊള്ളുന്നു. മേൽപ്രകാരം ചെയ്യുന്നതിൽ ഗവമ്മെണ്ടിനുംകൂടി ഒരു സൌകര്യമുള്ളതെന്തെന്നാൽ നെമ്മാറ അയിലൂർ പഞ്ചായത്തു കൂട്ടിച്ചേർക്കുന്നതുകൊണ്ടു നെമ്മാറയിൽ ഇപ്പോഴുള്ള പഞ്ചായത്തുകോർട്ടു സ്ഥലം ആവശ്യത്തിനു മതിയാകുന്നതല്ല. സാനിട്ടറി ആഫീസും Rented building

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ആണ്. മേൽ എഴുതിയ രണ്ടു ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുകളും ഹെൽത്തുസെൻറർ കെട്ടിടത്തിലേയ്ക്കു മാറ്റി നെമ്മാറ സർക്കാർ മഠത്തിലെ ഒരു ഭാഗം വില്ലേജ് ആഫീസായി ഉപയോഗിക്കുന്നതിനെ പഞ്ചായത്തു കെട്ടിടത്തിലേയ്ക്കും മാറ്റുന്നതായാൽ എല്ലാ ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടിലേയ്ക്കും വളരെ സൌകര്യമായി എന്നു മാത്രമല്ല വല്ല അവസരങ്ങളിലും റായൽഫാമിലിയിൽനിന്നു തമ്പുരാക്കന്മാർ എഴുന്നള്ളുമ്പോൾ അവർക്കും മഠത്തിൽ താമസിക്കുവാൻ വളരെ സൌകര്യമായിരിക്കും.

(At this Stage the Diwan President took the chair)

ഇനി രണ്ടുവാക്കു പറയുവാനുള്ളതു എൻറെ നിയോജകമണ്ഡലത്തിൽപ്പെട്ട പട്ടഞ്ചേരിയിലെ സ്ഥിതിയെപ്പറ്റിയാണ്. ആ പ്രദേശത്തുകാർ വേനൽക്കാലത്തു കുളിക്കുവാൻ വെള്ളം ഇല്ലാതെ അതിയായി കഷ്ടപ്പെടുന്നു. വളരെ ജനങ്ങൾ താമസിക്കുന്ന ആ പ്രദേശത്തു കുളിക്കുന്നതിനു ഗവമ്മെണ്ടുവകയായി കുളങ്ങളോ മറ്റുജലാശയങ്ങളോ ഇല്ല. അവിടെയുള്ള കുളങ്ങൾ ജന്മികളുടേയും കൃഷിക്കാരുടേയും വകയാണ്. കൃഷിക്കു വെള്ളം പോരാതെവരുമ്പോൾ കുളങ്ങളുടെ ഉടമസ്ഥന്മാർ പെട്ടെന്നു വെട്ടിത്തുറന്നു കൃഷിക്കുപയോഗപ്പെടുത്തുന്നതുകൊണ്ടു കുളിക്കുന്നതിനും മറ്റും ജനങ്ങൾ വളരെ കഷ്ടപ്പെടുന്നു. ഇതിനെപ്പറ്റി ഗവമ്മെണ്ടിൻെറ ദൃഷ്ടിയിൽ പല ഹർജിമൂലവും മറ്റും ആ നാട്ടുകാർ ആവലാതിപ്പെട്ടിട്ടും ഇതേവരെ ഗവമ്മെണ്ടിൽനിന്നു യാതൊരു നിവാരണവും ചെയ്തുകൊടുത്തിട്ടില്ല. വൈദ്യസഹായത്തെപ്പറ്റി പട്ടഞ്ചേരിക്കാർ മേൽപറഞ്ഞപ്രകാരം ഗവമ്മെണ്ടു ചെയ്തുകൊടുക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.

ഇങ്ങനെയുള്ള ഓരോ ആവശ്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും വിശദീകരിച്ചു പ്രസംഗിച്ചു് ഈ ഹൌസിലെ വിലയേറിയ സമയത്തെ കളയാൻ ഞാനാഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ സാരമായും വളരെ സങ്കടമായും ഒരു സംഗതിക്കൂടി ചുരുക്കത്തിൽ പറയുവാനുള്ളതു് ചിറ്റൂർ താലൂക്കുകാരെ പിഴിഞ്ഞുകിട്ടാവുന്നിടത്തോളം സംഖ്യ, മറ്റു താലൂക്കുകളിൽ പിരിക്കുന്നതിലധികം സംഖ്യ ഗവമ്മെണ്ടു വസൂലാക്കി കൊണ്ടുപോകുന്നതല്ലാതെ ഉദ്യോഗങ്ങൾ കൊടുക്കുന്നതിലും മറ്റു ചിലവുകൾ ചെയ്യുന്നതിലും മറ്റു താലൂക്കുകാർക്കു ഗവമ്മെണ്ടിൽനിന്നു ചെയ്തുകൊടുക്കുന്നതിൻപകുതിയിൽ ചിറ്റൂർ താലൂക്കു നിവാസികൾക്കും ചെയ്തുകൊടുക്കാത്തതിൽ ഒട്ടാകെ വളരെ സങ്കടവും കഷ്ടവുമുണ്ടു്.

ഇതിനുള്ള കാരണം ചിറ്റൂർ താലൂക്കിൽ വലിയ പാസുകാർ ഉണ്ടെങ്കിലും വലിയ ഉദ്യോഗത്തിലോ വകുപ്പദ്ധ്യക്ഷന്മാരായോ ആളുകൾ ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ടായിക്കാം. ഇനി ഞങ്ങളുടെ കഷ്ടനിവാരണത്തിനു് ഒരു വഴിമാത്രമേ ഉള്ളൂ. അതായതു് ഇപ്പോഴത്തെ ദിവാൻജി അവർകൾ ദയവായി ആലോചിച്ചു് ഓരോ താലൂക്കുകളിൽനിന്നുമുള്ള വരവനു

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

സരിച്ച് ഉദ്യോഗങ്ങൾ നൽകുന്നതിനും അതാതു താലൂക്കുകളിലെ ജനങ്ങൾക്ക് ഉപജീവനത്തിനാവശ്യമായ ചിലവുകൾ ചെയ്യേണ്ടതാണെന്നും, മേലുദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ തൃപ്തീകരിച്ചെയ്യും ഞങ്ങളുടെ സങ്കടം തീർത്തുതരണമെന്നപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് എന്റെ ഈ പ്രസംഗത്തെ ഉപസംഹരിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

Mr. T. A. Ramachandra Ayyar.—Sir, This being the twelfth Budget discussion in which I am taking part and the general principles having been discussed often, it is deemed that a review of the administration during the past one year alone will be sufficient under the circumstances.

Though the budget that has been so ably presented by the Hon'ble Member for Finance, where he has described our little State as the Queen of South India, is apparently a surplus budget, we are not much enamoured of it, judging from our experience of the previous years. The budget for the year 1111 was framed with a surplus of Rs. 70,385 while the revised estimates show a deficit of Rs. 554,800. Even a casual observer can find out that it is by a clever manipulation of figures, underestimating expenses which are sure to assume in the end bigger proportions, and withholding legitimate expenses which vitally affect the well-being of the State, that the Budget is now presented as a surplus one. The purchase of second hand rails for the Tramway, commissions and other incidental charges in raising the State Loans, the tour of His Highness the Maharaja to Madras and Delhi, liberal disbursements of donations and subscriptions, entertainment of ever increasing roll of State guests, and further fees paid to Sir T. B. Sapru, are some of the main items that have caused the swelling up of the estimated figures this year. In the ensuing year, I am afraid, there will be a more plentiful crop of such expenses though not the identical ones. The impending Imperial Coronation at Delhi, the newfangled attractions at Delhi on account of the newly purchased mansion there, the Federation, Harbour, Railway and Agricultural Research meetings and Conferences in the Imperial Capital are sure to take the Diwan or His Highness and the Diwan to Delhi and other distant places; the fourth stage of the Harbour may turn to be a bigger white elephant than it is painted to be. The entertaining of the new Viceroy and other distinguished persons who are likely to visit Cochin, the Queen of the Arabian Sea, are only some of the more important heads under which enormous expenditure will have to be incurred in the ensuing year. The Government are always armed with three very dangerous weapons with which this Council can be got

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

over or set at naught. They can spend any amount behind the back of this Counil and place a bold statement on the table of the House when it meets next; or they can ask for supplementary grants, often bigger than original allotments themselves when the Council cannot enter into any discussion of principles, or—and this is the most powerful weapon of all—they can put that expenditure in the non-votable category and shut the mouth of the Council for ever. Under these circumstances I for one am not in the least attracted by the paltry surplus that is shown in the present Budget and if I am allowed to make a prophecy, Sir, I venture to predict that when the revised estimates for the year 1112 are presented, there will be on a moderate calculation, at least a deficit of 10 lakhs of rupees.

To mention but a few of the glaring instances of clever manipulations of figures and exhibition of paper prosperity, one lakh and twentyfive thousand rupees promised to the Road Board for the construction of new Roads and Bridges in 1112, is now proposed to be utilised for completion of works started in 1111 thereby leaving little or nothing for the activities of the Board for the year 1112. Even the promised 1¼ lakhs is far below the usual expenditure on such works in previous years, when the august and much wanted Road Board was not even conceived of. To show an apparent increase in the credit side the cost of maintenance in the existing roads is abruptly cut which is sure to tell upon the present excellent condition of our roads. A false and utterly baseless theory that the economic depression is entirely lifted is promulgated and the 12½ per cent remission in the land revenue is added on to the credit side. This artificial lifting of economic depression is a master stroke which no other Government was able to achieve within so short a period.

One is reminded of the old story of Nero who was fiddling when Rome was burning when one carefully looks into the details of expenditure. The purchase of a palace in far-off Delhi at a cost of Rs. 1,70,000, where our beloved Maharaja may or may not condescend to go, the provision for a guest house at Ernakulam at a nominal cost for the time being of one lakh of rupees which I am sure will consume not less than five lakhs of our hard earned money, a subsidy of 1½ lakhs to a newly formed foreign textile company when the Government Potteries are tottering and the Tanneries are smouldering and while funds are not available even to sanction the repair of village wells and the opening of a few fresh divisions in primary schools are

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

instances in point. The fact that land acquisition proceedings are briskly going on regarding the construction of the new Guest House before any estimates are prepared and before the Council records its vote on its advisability shows the extent to which the Government are prepared to go and what value they attach to the decision of the Council. I must confess that my reading of the budget forces me to think that it is a conglomeration of all evils of self-assertion and public deception, on which no honest-minded man can congratulate the Government.

A civilised Government is generally found working on accepted principles of steadiness in administration, impartiality to the services, and encouragment of indigenous industries. That the Cochin Government's last one year's stewardship has been a total negation of the abovesaid principles will be clear from a resume of the main events that have taken place last year. The refusal to extend any patronage to one of the most thriving industrial concerns in the State even after repeated requests from them, volunteering to finance a new undertaking promulgated by foreigners, deliberately dealing the death blow to the Trichur Electric Corporation and actually helping a foreign Electric Company in ways too numerous to mention, granting unnecessary underwriting commission to foreign brokers "when the Government felt certain that its financial strength would warrant an easy success of such loans" and while individuals and concerns in the State itself were prepared to subscribe to the same, unmistakably show the Government's anxiety and solicitude for assisting Swadesi enterprises. Many of the Tile Factories in Ollur and Puthukad employing a little over 5000 people wanted to get a remission of the newly imposed license fees and a reduction in the enhanced quarrying charges and petitioned both the Diwan and His Highness the Maharaja. They did not ask for loans, they did not ask for any pecuniary help. But alas! when the very petitions for remission were pending disposal they were prosecuted for non-payment of the fees. Such is the solicitude evinced on behalf of the petty rural industrial concerns.

Coming to the impartiality to the services, I have only to refer to the grave injustice done to many a deserving person in the recent shuffling of official cards. One who has acted twice as District Magistrate and Additional Judge is now superceded by another junior to him in more ways than one; another who had acted twice as District Munsiff, is now ignored and one of his juniors is placed over him. To give the plum to a favourite

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

the high sounding principle of a first grade District Judge being the fittest man to the post of Law Commissioner was once ceremoniously trumpeted, but alas who occupies that exalted position now. What is the principle underlying in an acting senior District Judge holding permanent Police Commissioner's post? Persons of questionable capacity and ability seem to glow with glory in the eyes of the present progressive Government. Though as observed by the Diwan President yesterday "it must be clearly understood that no departure will be made from the requirements relating to minimum educational qualifications for appointments from backward communities" that principle seems to have had rude shocks at times.

While principles of democracy are pompiously preached in and out of season for the edification of the Hon'ble Members of this House, the authorities seem to be unduly perturbed at the slightest whisper of adverse criticism however innocent or well-meant they may be. The promulgation of the Newspaper Regulation itself in the teeth of the opposition of this House and the discriminating way in which license fees are levied from Newspapers clearly shows which way the wind blows. Of course, I am not unaware of the authoritative classification of the people of Cochin into sycophants and cantankerous critics.

The Huzur Secretariat was reorganised to lay the proper foundation for building up the edifice of the growing democracy of the State and to greater freedom to its administrative Head to tackle with the bigger problems of administration and policy. May I ask in all humbleness what intricate problems of administration or policy conducive to the welfare of the State have been solved with the greater freedom and leisure at your disposal during the last one year or more? Perhaps you will remind me of the impending declaration of the 1st August 1936. Yes, on that memorable day Cochin will become a Major Port "which brings to a successful termination the question that has been pending for a very long time". On a previous occasion you vouchsafed to us the precious information that the question of jurisdiction alone stood in the way of proceeding with the 4th stage of the Harbour works and in your words "All the works in connection with the final stages of the Harbour development have now been undertaken." Strangely enough not a word about the solution of the question, if a solution has been reached at all. Though that consolation is denied to us we are thankful to you for the information that another 85 lakhs is to be sunk in and around the harbour. Pray God that

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

the amount may not increase by the time of the next Budget and Cochin may not repeat the story of the Back Bay of Bombay.

I cannot conclude these remarks without expressing a deep sense of gratitude to you for the interesting international spirit with which you have made "it perfectly plain that (Cochin) Government are not prepared to treat Indian businessmen coming from any part of India into the State as foreigners in any sense of the term. Cochin is indeed too small a State to consider itself as a self-contained unit and any invidious treatment meted out to non-Cochinites will react very unfavourably on the interests of H. H. the Maharaja's subjects who hold many posts of responsibility both in Government and in private enterprises and who are carrying on trade outside the State". Surely those Cochinites are beholden to you for the great solicitude you have shown on their behalf. But we the unfortunate home-stayers beg leave to infuse into your all-embracing cosmopolitanism that the discriminating policy hitherto followed by the Cochin Government which you have the good fortune to direct today has had no serious repurcussions on the business carried on or posts held by the Cochinites outside the State. In spite of your laborious apologia on behalf of Cochin Textiles and Light and Power Corporation we remain firm in our belief that though not technically they are foreign in any sense of the term. Help them, encourage them, finance them, if you must, for you have the power. But pray for Heaven's sake don't add insult to injury. Do not say "Government will not countenance any move intended to discourage or penalise the enterprise of Indians from any part of the country. Because the Government is ours and shall remain ours even after your departure.

മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ.— സർ, സാധാരണനിലയിൽ ഇപ്പോഴത്തെ ബഡ്ജറിനെപ്പറ്റി ആക്ഷേപം പറയുവാൻ അധികം ന്യായമില്ല. എന്നാൽ ബഡ്ജറിൽ തൊഴിലില്ലായ്മക്ക് എന്തു പരിഹാരം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്? കടക്കാരുടെ വൈഷമ്യങ്ങൾക്ക് എന്തു ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. പ്രത്യേകിച്ചു വേലക്കാരുടെ ഇടയിലുള്ള തൊഴിലില്ലായ്മക്ക് എന്തു ചെയ്തിട്ടുണ്ട്? ഈവക പ്രശ്നങ്ങളാണ് ഇപ്പോൾ എല്ലാ ഗവമ്മെൻറുകളേയും അഭിമുഖീകരിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് ബഡ്ജറ് എടുത്താൽ ആദ്യം നോക്കുന്നത് ഈ വിഷമങ്ങൾ പരിഹരിക്കാൻ എന്തു നയമാണ് ഗവമ്മെൻറ് സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നതു്; എന്തു പദ്ധതിയാണ് ഇതിനുവേണ്ടി രൂപീകരിച്ചിരിക്കുന്നത് എന്നാണ്. ഇങ്ങിനെ നോക്കിയാൽ ഇപ്പോഴത്തെ ബഡ്ജറ് ഒരു തൃപ്തികരമായ ബഡ്ജറാണെന്നു പറയുവാൻ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

നിവൃത്തിയില്ല. ഈവക കാര്യങ്ങളിൽ, കഴിഞ്ഞ കൊല്ലത്തെ ബഡ്ജറ്റിൽ ലാൻഡ്മോർട്ട്ഗേജ് ബാങ്കിന്റെ കാര്യം പറഞ്ഞിരുന്നു. ഈ ബാങ്കുകൊണ്ട് ജനങ്ങൾക്ക് ഒരു രക്ഷയുമില്ല. ഇതിന്റെ ഇപ്പോഴത്തെ നില പറയുകയാണെങ്കിൽ കുറച്ചു പണം ഗവണ്മെൻറിനു നഷ്ടപ്പെടുക മാത്രമേ ചെയ്തിട്ടുള്ളൂ. ഈ രാജ്യത്തെ കടക്കാരുടെ കടത്തിനു പരിഹാരം ലാൻഡ്മോർട്ട്ഗേജ് ബാങ്ക് കൊണ്ടുണ്ടാകുന്നതല്ല. ഇതു തുടങ്ങീട്ട് എത്രമാസമായി; എത്ര പണം കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. ഒരു ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ പറഞ്ഞതുപോലെ ബാങ്കിലുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ശമ്പളം പറ്റിയിടത്തോളം പണവുംക്രോടി പുറത്തു കടംകൊടുത്തിട്ടില്ല. ഇതിൽപ്പരമായ ഒരു പരാജയം ലാൻഡ്മോർട്ട്ഗേജ് ബാങ്കിനു എന്താണു വരാനുള്ളത്. വസ്തുക്കളുടെ ഇപ്പോഴത്തെ വിലയിൽ ൫൦% കടം കൊടുക്കാമെന്നു പറഞ്ഞു ഗവണ്മെൻറു പരസ്യമായി പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തതിനുശേഷം, ഇപ്പോൾ ൪൦ ശതമാനമേ കൊടുക്കുകയുള്ളൂവെന്നു പറയുന്നു. ൫൦% കടം കൊടുത്താൽതന്നെയും കടക്കാരിൽ ൨൫% പേർക്കും പണംവാങ്ങുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. അവസ്ഥിതിക്കു ൪൦% ശതമാനമേ കൊടുക്കുകയുള്ളൂ എന്നു പറഞ്ഞാൽ എന്തു രക്ഷയാണു ജനങ്ങൾക്കു വരുവാൻപോകുന്നതു്. ഞാൻ ഗവണ്മെൻറിനെ കുറ്റം പറയുകയല്ല ചെയ്യുന്നതു്. തൊഴിലില്ലായ്മയെ സംബന്ധിച്ചു പറയുകയാണെങ്കിൽ, പഠിപ്പുള്ളവരുടെ തൊഴിലില്ലായ്മയെപ്പറ്റി ഞാനൊന്നും പറയുന്നില്ല: ഒരു ദിവസത്തെ വേലകഴിഞ്ഞു വൈകുന്നേരം നിസ്സാരമായ കൂലിയുംവാങ്ങി, നാളെ എവിടെയാണു പോകേണ്ടതു് എന്നു ആധിയോടുകൂടിയാണു വേലക്കാർ വീട്ടിലേക്കു പോകുന്നതു്. ഞാൻ ഈ സ്ഥിതി ഗവണ്മെൻറിന്റേയും ദിവാൻജി അവർകളുടേയും ദൃഷ്ടിയിൽ കൊണ്ടുവരുന്നു. ടാക്സ് റമിഷൻ എടുത്തുകളഞ്ഞതിൽ ഞാൻ ഈ അവസരത്തിൽ ഗവണ്മെൻറിനെ സ്തുതിക്കുകയാണു ചെയ്യുന്നതു്. ടാക്സ് റമിഷൻകൊണ്ടു ഗവണ്മെൻറിനു നഷ്ടമല്ലാതെ കർഷകർക്കു ആശ്വാസമുണ്ടാകയില്ല. ടാക്സ് ഇളവുചെയ്തയല്ല. വെറുമ്പാട്ട കുടിയാന്മാരുടെ പാട്ടത്തിൽ കുറവുവരുത്തുവാൻ ആവശ്യമായതു പ്രവൃത്തിക്കയാണു ഗവണ്മെൻറു ചെയ്യേണ്ടതു്.

മിസ്റ്റർ ഇ. ഇക്കണ്ടവാര്യർ.— കരം ആരാണു കൊടുക്കുന്നതു, വെറുമ്പാട്ടക്കാരല്ലേ?

മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ.— ആരെങ്കിലും കൊടുത്തുകൊള്ളട്ടെ. അതു് ഇളവുചെയ്താൽ ഗുണമില്ലെന്നോ ഞാൻ പറയുന്നുള്ളൂ. ഇരുപതുരൂപാ യോ മറ്റോ കരം കൊടുക്കുന്ന ഒരുത്തന്നു് അതിൽ ഫുൾ ശതമാനം കുറക്കുന്നതുകൊണ്ടു് ഒരു രക്ഷയും വരുന്നില്ല. ഇതിനേക്കാൾ അത്യാവശ്യമായിട്ടുള്ളതു് പാട്ടം കുറക്കുകയാണു്. ഇവിടെ ഉല്പന്നങ്ങൾക്കു വില ഉണ്ടാക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ ഗവണ്മെൻറു എന്തെങ്കിലും ചെയ്തിട്ടുണ്ടോ?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ഫ്ര൦ രൂപാ ശമ്പളത്തിൽ രണ്ടു മാക്കറിഹ്ഡ് ആഫീസർമാരെ വച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു ഗവൺമെൻറു പറയുന്നു. ഫ്ര൦ക.ക്കു വാങ്ങുന്ന ടാലൻറസ് (Talants)കൊണ്ടു സാധിക്കേണ്ടതല്ല മാക്കറിങ്ങ് കായ്യം. ഇവർക്ക് എന്തു മാക്കറു് കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ സാധിക്കുമെന്നു ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു. രണ്ടായിരമോ മൂവ്വായിരമോ ഉറുപ്പിക ശമ്പളം കൊടുത്തു രണ്ടുമൂന്നു കൊല്ലത്തേക്ക് ഒരു യൂറോപ്യനെ കടംവാങ്ങണം. എന്നാൽ വല്ലതും ഗുണമുണ്ടാകാൻ ഇടയുണ്ട്.

ഇവിടത്തെ കൃഷി ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടിനെ പൊതുവെ ഒന്നു മാററിവെച്ചാൽ തരക്കേടില്ലെന്നാണു ഞാൻ പറയുന്നതു്. കൃഷി ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടിനെപ്പററിപ്പറയുന്നതു് അതിൻെറ അദ്ധ്യക്ഷൻെറ ഭരണദ്ധിഷ്യം കൊണ്ടല്ല. എത്ര കാലമായി ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടു് ഇവിടെ നടക്കുന്നു. ഈ രാജ്യത്തു് ഒരൊററ കൃഷിക്കാരനെങ്കിലും അതുകൊണ്ടു യാതൊരു പ്രയോജനവും വന്നിട്ടില്ല. ഈ കൃഷി ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടിൽ എന്തെങ്കിലും സാരമായ പരിവർത്തനങ്ങൾ വരുത്തി ജനങ്ങൾക്കു കൃഷിക്കു പകാരപ്പെടുന്ന വിധത്തിലാക്കി ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടിനെ ആകെ മാററുവാനാണു്. കൃഷി ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടിൻെറ ഇന്നത്തെ രീതികൊണ്ടു യാതൊരു ഗുണവുമില്ല.

പിന്നെ ട്രാംവേയിൽ ഫ്ര,൪ൻ,൦൦൦ രൂപയോളം വരവും ഫ്ര,ൻ,൦൦൦ രൂപയോളം ചിലവും കാണുന്നുണ്ടു്. ഒരുവേള ഫാറസ്റ്റിലുള്ള ഈ വരവുട്രാംവെ നിൽക്കുന്നതുകൊണ്ടുണ്ടായതായിരിക്കാം. ഫാറസ്റ്റിൽ ഒരു ലക്ഷം രൂപാ ആദായമുണ്ടു്. ട്രാംവേയില്ലാതെ ഫാറസ്റു നടത്തിയാൽ വലിയ നഷ്ടമൊന്നും വരില്ലെങ്കിൽ ട്രാംവേ വേണ്ടെന്നുവെക്കാമോ എന്നു് ആലോചിക്കേണ്ടതാണു്.

എക്സൈസിനെ സംബന്ധിച്ചു ഒരു സംഗതി ഇവിടെ പ്രത്യേകിച്ചു പറയാനുണ്ടു്. ഒരു ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ പറഞ്ഞതുപോലെ എക്സൈസ് ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടിൽനിന്നു ഷാപ്പുകളെ ലേലം വിളിക്കുന്ന നയം തീരെ അനാശാസ്യമാണു്. അതു എക്സൈസ് കമ്മീഷണരുടെ തരക്കേടല്ല; ഗവൺമെണ്ടിൻെറ തരക്കേടാണു്. ഗവൺമെണ്ടിനു പണമുണ്ടാക്കണമെന്നേ ഉദ്ദേശമുള്ളൂ. ലേലം വിളിച്ചു് ഉറപ്പു ഒരു ഷാപ്പിനു വീണ്ടും ടെണ്ടർ സ്വീകരിക്കുന്നതു് ഏതൊരു ഗവൺമെണ്ടിനു ന്യായീകരിച്ചതാണു്? ഇത്ര രൂപായ്ക്കു ഷാപ്പു വിളിക്കുകയെന്നു പറഞ്ഞു് അതു കഴിഞ്ഞു തീച്ചുയാക്കി പോയതിൻെറ ശേഷം വേറെ ടെണ്ടർസ് സ്വീകരിച്ചു് അവരോടു കൂടുതൽ സംഖ്യ വാങ്ങിക്കുക എന്നതു് എന്തു ന്യായമാണു്. ഈ നയം തുടർന്നുകൊണ്ടുപോകയാണെങ്കിൽ ഷാപ്പുകാർ ഇതിൻെറ പരിഹാരത്തിനുവേണ്ടി ശ്രമിക്കേണ്ടിവരും. അതുകൊണ്ടു ഗവൺമെണ്ടു് ഈ കാര്യത്തിൽ കുറച്ചുകൂടി ന്യായമായ നയം സ്വീകരിക്കുന്നതു നന്നായിരിക്കും.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ഇനി പറയുവാനുള്ളതു വിദ്യാഭ്യാസത്തെപ്പറ്റിയാണു്. കാളേജു വിദ്യാഭ്യാസത്തിനു പണം വാരി ചിലവിടുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു പലേ മെമ്പർമാരും ആക്ഷേപിച്ചു. കാളേജു വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ ഒരു പൈ പോലും കുറക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നാണു ഞാൻ പറയുന്നതു്. കാളേജു് വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ പ്രയോജനത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കാത്തവരാണു് ഇതിനെ ആക്ഷേപിക്കുന്നതു്. ഇവിടെ കാളേജു വലിയ നിലയിൽ നടക്കുന്നതു ഈ രാജ്യത്തിലെ സാധുക്കളായ ജനങ്ങൾക്കു വളരെ ഉപകാരമായിരിക്കും. കാളേജു് വിദ്യാഭ്യാസം ഒരു ലക്ഷപ്രഭുക്കളെയുണ്ടാക്കുന്നു പറയുന്നതു് വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ പ്രയോജനത്തെപ്പറ്റി ആലോചിക്കാത്തതുകൊണ്ടാണു്.

അവസാനമായി ഈ ഗവമ്മെണ്ടിനെ പ്രശംസിക്കുവാനുള്ള ഒരു സംഗതിയാണു് എനിക്കു പറവാനുള്ളതു്. അതു ഉദ്യോഗ നിയമനക്കാര്യത്തിൽ ഒരു തീരുമാനമുണ്ടാക്കിയതിനെ സംബന്ധിച്ചാണു്. വളരെക്കാലമായി ഈ നിയമസഭയിലും പുറത്തും ഈ കാര്യത്തിന്റെ വാദം നടന്നിരുന്നു. അതിനു ഇപ്പോൾ ഉണ്ടായിരിക്കുന്ന തീരുമാനം എല്ലാ ഡീറെയിൽസിലും തൃപ്തികരമെന്നു പറയുവാൻ തരമില്ലെങ്കിലും പൊതുവെ നോക്കുമ്പോൾ എല്ലാ സമുദായങ്ങൾക്കും തൃപ്തികരമാകേണ്ട തരത്തിലുള്ളതാണെന്നു സമ്മതിക്കാതെ തരമില്ല. ഡീറേറയിൽസിൽ പല അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങളുമുണ്ടാകാം. എങ്കിലും ഇതിലടങ്ങിയിരിക്കുന്ന തത്വം എല്ലാവർക്കും ആശ്വാസപ്രദമായിട്ടുള്ളതാണു്. ഈ കാര്യത്തിൽ ഉദ്യോഗമധികമുള്ള സമുദായങ്ങളിൽപെട്ട ഈ നിയമസഭയിലെ മെമ്പർമാർ അനുകമ്പാപൂർവ്വമായ നയം സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളതു് അവരോടുള്ള കൃതജ്ഞത ഈ അവസരത്തിൽ പ്രകടിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു. അവരുടെ ഈ നിലകൊണ്ടാണു് അയൽ രാജ്യത്തിലുള്ളതിനേക്കാൾ കൂടുതൽ സമുദായ സൗഹാർദ്ദം ഇവിടെ കാണുന്നതു് എന്നു പറയാതെ തരമില്ല. ആരേയും തോല്പിച്ചു കാര്യം സാധിച്ചു എന്നു ധാരണ വരാതിരിക്കുവാനാണു ഞാനിതു പറയുന്നതു്. ദിവാൻജി അവർകളോടു ഈ കാര്യത്തിൽ ഈ രാജ്യത്തെ എല്ലാ സമുദായക്കാരും വളരെ കൃതജ്ഞരായിരിക്കേണ്ടതാണു്. അത്രയും പ്രധാനമായ ഒരു പ്രശ്നമാണിതു്. ഈ രാജ്യത്തെ രാഷ്ട്രീയ കാര്യം പ്രധാനമായി ഉദ്യോഗം പങ്കുവെക്കുന്ന കാര്യമായിട്ടാണിരിക്കുന്നതു്. അതുകൊണ്ടു ഉദ്യോഗവഴക്കിനു പരിഹാരമുണ്ടാക്കുന്നവിധത്തിൽ ന്യായമായവിധം ആ നിയമനം നടത്തിയാലും വേണ്ടതില്ല, ഖണ്ഡിതമായ ചട്ടങ്ങൾ വരുത്തിയതിനു ദിവാൻജി അവർകളോടും മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിനോടും ജനങ്ങൾ വളരെ കൃതജ്ഞരായിരിക്കുന്നതാണു്. ഇപ്പോഴത്തെ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ കാലത്തു പല പരിഷ്കാരങ്ങളും എടുപ്പും നടപ്പിൽ വരുന്നതു ഈ അവസരത്തിൽ എടുത്തുപറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. സിവിൽ വിവാഹ റഗുലേഷൻ, ദേവദാസി റഗുലേഷൻ മുതലാ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

യ സമുദായ പരിഷ്കാരങ്ങൾ എത്ര എളുപ്പമാണ് ഇവിടെ സാധിച്ചതു്. ജനങ്ങൾ നിയമലംഘനം മുതലായവ എടുക്കാൻ ഇടവരുത്താതെ അവരുടെ നിയമാനുസരണമായ പ്രക്ഷോഭണം ആദരിച്ചു ഗവമ്മെണ്ടു് അവരുടെ ആവശ്യം സാധിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിനു നല്ല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാണു്. ഓട്ടപാറ ചന്തയുടെ കുത്തക മാറിയതും ഇപ്പോൾ സ്റ്റാഫ് സെലക്ഷൻ ബോർഡ് ഏർപ്പെടുത്തിയതും. സ്റ്റാഫ് സെലക്ഷൻ ബോർഡ് വരുന്നാകൊല്ലം ആദ്യം നടപ്പാക്കാമെന്നാണു ദിവാൻജി പ്രസംഗത്തിൽ പറഞ്ഞതു്. ചിങ്ങം ആദ്യംതന്നെ അതു നടപ്പിൽ വരുത്തേണ്ടതു ആവശ്യമാണു്. താമസിക്കുന്നതു പലവിധത്തിലും അനാശാസ്യമായിരിക്കും. പാലസ് മുതലായ വകുപ്പുകൾ കൂടി സെലക്ഷൻ ബോർഡിനു വിടാഞ്ഞതിനെപ്പറ്റി ഇപ്പോൾ വലിയ പരാതി പറയുന്നില്ലെങ്കിലും ആ വകുപ്പുകളിൽനിന്നു മറു വകുപ്പുകളിലേക്കു ട്രാൻസ്ഫർ ഉണ്ടാകാതെ വ്യവസ്ഥ ചെയ്യേണ്ടതാവശ്യമാണു്. പാവ്വത്യക്കാരെ ഒഴിവാക്കിയതു ശരിയായിട്ടില്ല. ഏതായാലും ഡീറെറയിൽസിലുള്ള ന്യൂനതകൾ പിന്നീടു വരുത്താവുന്നതാണെന്നു സമാധാനിക്കാം.

ഇപ്പോഴത്തെ ഗവമ്മെണ്ടിനു് വളരെ ഉത്തേജിതപ്രമുണ്ടെന്നുള്ളതു ജനങ്ങൾക്കു വലിയ അനുഗ്രഹമാണു്. ചെയ്യാൻ വിചാരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ ഇട്ടു നീട്ടിക്കൊണ്ടു പോകുന്ന സമ്പ്രദായം ഗവമ്മെണ്ടിനില്ല. വളരെ നല്ല കാര്യങ്ങൾ ഗവമ്മെണ്ടും പലതും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. എന്നിട്ടും ഗവമ്മെണ്ടിന്റെ ദോഷങ്ങൾമാത്രം എടുത്തു ഗവമ്മെണ്ടിനെ ഭയങ്കരമായവിധത്തിൽ ചിത്രീകരിക്കാൻ ചിലർ എടുത്തിരിക്കുന്ന നയം പ്രയോജനകരമല്ലെന്നാണു് എനിക്കു പറയാനുള്ളതു്.

മിസ്റ്റർ വി. കെ. കുട്ടി.— മിസ്റ്റർ പ്രസിഡണ്ടു്, സർ, ആദ്യമായി മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ നേക്കു് എന്റെ സമുദായത്തിനുള്ള അകൈതവമായ ഭക്ത്യാദരങ്ങളെ ഞാൻ ഇവിടെ പ്രകാശിപ്പിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

സർ, നമ്മുടെ ഫൈനാൻസു മെമ്പർ സമർപ്പിക്കുന്ന ആയവ്യയക്കണക്കു് എന്തൊരു അടിസ്ഥാനത്തെ മുൻനിർത്തിയാണു് തയാറാക്കുന്നതെന്നു മനസ്സിലാക്കുവാൻ വിഷമമായിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടങ്കലിനെപ്പറ്റി ആക്ഷേപമൊരു ക്ലിപ്തവും പറയാൻ സാധിക്കാത്തവിധം അതു അനിശ്ചിതമായിട്ടാണു കാണുന്നതു്.

കൊല്ലാരംഭത്തിനു മുമ്പു അദ്ദേഹം ആയാധികമായി തയാറാക്കുന്ന ബഡ്ജറ്റു കൊല്ലാവസാനത്തിൽ വ്യയാധികമായിട്ടാണനുഭവപ്പെടുന്നതു്. കഴിഞ്ഞയാണ്ടിൽ നൂറ്റൊന്നാക. ചിലവു കഴിച്ചു മിച്ചം കണക്കാക്കിയായിരുന്ന അദ്ദേഹം ബഡ്ജറ്റു തയാറാക്കിയതു്. എന്നാൽ ഇപ്പോഴാകട്ടെ ഒരു-രൂപാക. ചിലവിനു പോരാതെ വരുമെന്നാണു കാണുന്നതു്. ഈ അനുഭവം വച്ചു നോക്കുമ്പോൾ, ഫ്ഫ്ഫ്-ലേക്കു തി

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

യ്യാറാക്കിയിട്ടുള്ള ബഡ്ജറും വ്യയാധിക്യമായി പര്യവസാനിക്കുകയില്ല എന്ന് ആർ അറിഞ്ഞു. ധനകാര്യ സാമാജികന്റെ ഈ ബഡ്ജറു ഞങ്ങൾക്കു വാസ്തവത്തിൽ ഒരു കടംകഥതന്നെ ആയിട്ടുണ്ടെന്നു പറയാതെ നിവൃത്തിയില്ല.

എന്നാൽ ഇങ്ങിനെയൊക്കെയാണെങ്കിലും ചില കാര്യങ്ങളിലും ഫ്രഫ്രഫലെ ബഡ്ജറു് ആശാജനകമായിരിക്കുന്നുവെന്നു പറയാൻ എനിക്കു വലിയ സന്തോഷമുണ്ട്. മറു രാജ്യങ്ങളെ എന്നപോലെ കൊച്ചിയേയും എതിരിട്ടിരിക്കുന്ന ഒരു കഴഞ്ഞ പ്രശ്നമത്രെ തൊഴിലില്ലായ്മ. ആ തൊഴിലില്ലായ്മയെ പരിഹരിക്കുന്നതിനു് ആത്മാർത്ഥമായ ഒരു പരിപാടിയുടെ ആരംഭം ഇപ്രാവശ്യത്തെ ബഡ്ജറിൽ കാണുന്നുവെന്നതു് അസ്സാദ്ധ്യന്മാർക്കു വലിയ ആശ്വാസഹേതുകമാണ്. നാട്ടിൽ തൊഴിലുണ്ടാക്കുന്നതിനു വ്യവസായ സ്ഥാപനങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുകയും ഉണ്ടാകുവാൻ സഹായിക്കുകയും ചെയ്യുകയും അത്യാവശ്യമാണല്ലൊ. ഒരു ടെക്സ്റ്റയിൽ കമ്പനി ഇവിടെ തുടങ്ങി അനവധി ആയിരം പേർക്കു തൊഴിൽ നൽകുന്ന ഒരു പ്രസ്ഥാനത്തെ സഹായിക്കുവാൻ ഫ്ര ലക്ഷം രൂപാ ബഡ്ജറിൽ വകകൊള്ളിച്ചിട്ടുള്ളതു് എത്രയും സമുചിതമായിട്ടുണ്ടു്. ഈ സംഗതിക്കു് ഏതൊരു നിഷ്പക്ഷനും ഗവർമ്മെണ്ടിനെ അഭിനന്ദിക്കാതിരിക്കയില്ല. ഈ ഒരു നയം തുടരുന്നപക്ഷം നാട്ടിൽ നിന്നു തൊഴിലില്ലായ്മ അചിരേണ നിശ്ശേഷം നീങ്ങുമെന്നു സമാശ്വസിക്കാവുന്നതാണു്. സ്വകാര്യ സ്ഥാപനങ്ങളെ ഈ വിധത്തിൽ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതിനോടൊപ്പം ഗവർമ്മെണ്ടു വകയായി വ്യവസായങ്ങൾ സമാരംഭിക്കുന്ന വിഷയത്തിലും മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ ഗവർമ്മെണ്ടു കാര്യമായി ശ്രദ്ധിക്കുമെന്നു പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. നാട്ടിന്റെ ക്ഷേമത്തിനും സമാധാനപരമായ ജീവിതത്തിനും തൊഴിലില്ലായ്മ പരിഹരിക്കേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാണു്. പൊരിയുന്ന വയറാണു് നാട്ടിൽ സർവ്വ കുഴപ്പങ്ങളും ഉണ്ടാക്കുന്നതെന്നു പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. ഇതോടൊപ്പം വേലക്കാർക്കു ശരിയായ കൂലി ന്യായവും നീതിയുക്തവുമായ പെരുമാറ്റവും മുതലാളിമാരിൽനിന്നു ലഭിക്കുന്നതിനു വേണ്ട നിയമനിർമ്മാണങ്ങളും മറു നടപടികളും ഗവർമ്മെണ്ടു ചെയ്യേണ്ടതുണ്ടു്. വേലക്കാരുടെ സങ്കടങ്ങൾ അന്വേഷിച്ചറിഞ്ഞു് അതിനു തക്ക അവസരത്തിൽ വേണ്ട പരിഹാരം ചെയ്യാൻ ഏർപ്പാടു ചെയ്യേണ്ടതുമാണു്. കമ്പനികളിലെ കൂലിവേലക്കാർ പലവിധത്തിലുള്ള ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ ഇന്നനുഭവിക്കുന്നുണ്ടു്! വേലയ്ക്കും കൂലിക്കും സ്ഥിരതയില്ല; എന്നു മാത്രമല്ല അവർ വേലസമയം വിട്ട മറു സമയങ്ങളിൽ വേറെ ഏതെങ്കിലും ആദായകരമായ സംരംഭങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടുവാനും പാടില്ലെന്നായിരിക്കുന്നുവത്രെ. സ്ഥലത്തെ ടാറ്റാ ഓയിൽ മില്ലിലെ പണിക്കാർ അവിടത്തെ പ്രവൃത്തിസമയം കഴിഞ്ഞു പുറത്തുപോയാൽ വേറെ ഏതൊരു പ്രവൃത്തിയിലും ഏർപ്പെട്ടു പോകരു

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

തെന്ന ഒരു താക്കീത് അവർക്ക് ഈയിടെ നൽകിയതായി കേൾക്കുന്നു. പ്രോവിഡണ്ട് ഫണ്ടോ, ബോണസ്സോ അതുപോലെയുള്ള മറ്റു ആനുകൂല്യങ്ങളോ ഒന്നും അനുവദിച്ചിട്ടില്ലെന്നും അങ്ങിനെ ഒരു കർശനമായ ഉത്തരവു പുറപ്പെടുവിച്ചതിനെപ്പറ്റി ഗൌരവമായി അന്വേഷണം നടത്തേണ്ടതാണ്. ഇതിനേക്കാൾ ഗൌരവമേറിയ സങ്കടങ്ങളും കമ്പനി തൊഴിലാളികൾ അനുഭവിക്കുന്നുണ്ട്. കമ്പനികളിലെ വേലക്കാരുടെ സ്ഥിതിഗതികളേയും അവരുടെ സങ്കടങ്ങളേയും പറ്റി അന്വേഷിച്ചു് പരിഹാരമാർഗ്ഗങ്ങൾ റിപ്പോർട്ടു ചെയ്യുവാൻ ഒരു കമ്മിറ്റിയെയെന്നെ ഗവൺമെണ്ടു കാലതാമസമെന്യേ നിയമിക്കേണ്ടതാണ്.

ദിവാൻജി സമ്മേളനം ഉൽഘാടനം ചെയ്തുകൊണ്ടു ചെയ്ത പ്രസംഗത്തിലെ ഒരു ഭാഗം ഈ രാജ്യത്തെ ജനങ്ങൾ — രാജ്യത്തെ വിവിധ സമുദായങ്ങൾ തമ്മിൽ സൌഹാർദ്ദവും സൌഭ്രാത്രവും അഭിലഷിക്കുന്ന ജനങ്ങൾ എല്ലാവരും — വളരെ ആഹ്ലാദത്തോടുകൂടി സ്വീകരിക്കുമെന്നുള്ളതിനു എനിക്കു യാതൊരു സംശയവുമില്ല. രാജ്യത്തെ പൊതുജീവിതത്തെ വളരെ അലങ്കോലപ്പെടുത്തിയിരുന്ന ഒരു കഴഞ്ഞ പ്രശ്നമായിരുന്ന ഇവിടത്തെ ഉദ്യോഗനിയമനക്കാര്യം. ആ പ്രശ്നത്തിനു ഒരു തീരുമാനം വരുത്തുന്നവിഷയത്തിൽ സർ, ഷൺമുഖം പ്രദർശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ബുദ്ധിസാമർത്ഥ്യവും ഭരണകോവിദതാവും സർവ്വോപരി ധീരതയും പ്രശംസാർഹവുമായിരിക്കുമെന്നുവേണം പറയാൻ. സ്റ്റാഫ് സെലക്ഷൻ ബോർഡ് നിയമനം ഈ സഭയിലെ അംഗങ്ങൾക്കും വലിയ ഒരാശ്വാസത്തെ നൽകുന്നുണ്ട്. ഇനിമേൽ ഉദ്യോഗങ്ങൾക്കു നിയമനാധികാരികൾക്കു ശുപാർശക്കത്തു കൊടുക്കാനോ നേരിട്ടു പോയി ശുപാർശ പറയാനോ ഞങ്ങളെ ആരും അലട്ടുകയില്ല. അതുകൊണ്ടു ഈ തീരുമാനത്തിനു് ഗവൺമെണ്ടിനെ ഞാൻ എന്റെ സ്വന്തം നിലയിലും എന്റെ സമുദായത്തിനുവേണ്ടിയും അഭിനന്ദിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ഫസ്ഫാലെ ഫ്രാം റസ്റ്റലേഷൻ ജനാഭിപ്രായത്തെ സമാദരിച്ചു റദ്ദു ചെയ്യുകയും ആവശ്യംപോലെ അടക്കാച്ചുങ്കം സ്ഥാപിച്ചു അടയ്ക്കാ കൃഷിക്കാരുടെ ന്യായമായ സങ്കടങ്ങൾക്കു പരിഹാരം നൽകുകയും ചെയ്തതിലും നമ്മുടെ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ ഗവൺമെണ്ടു ജനങ്ങളുടെ അഭിനന്ദനത്തെ അർഹിക്കുന്നുണ്ട്.

എന്നാൽ ഒരു കാര്യത്തിൽ ഈ ബഡ്ജറ്റു വളരെ നിരാശാജനകമാണെന്നു പറയാതിരിക്കാൻ തരമില്ല. അതു നികുതി ഇളവു എടുത്തുകളഞ്ഞുവെന്നതാണ്. നികുതി ഇളവുകൊണ്ടു വലിയ ഗുണം സിദ്ധിക്കുന്നതു് ധനികന്മാക്കാണെന്ന വാദം തീരെ അടിസ്ഥാനരഹിതമല്ലെന്നു ഞാനും സമ്മതിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഒറ രൂപായിൽ കുറവു നികുതി കൊടുന്നവക്കുമാത്രം ൨൫% നികുതി ഇളവു കൊടുക്കുന്നതായാൽ പാവപ്പെട്ട കർഷകന്മാക്കു അതു സഹായമായിരിക്കുമല്ലൊ. അതുകൊണ്ടു അതു

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

വിധത്തിലുള്ള ഒരു നികുതി ഇളവെങ്കിലും ചെയ്യരുതോ എന്നാണു ഞാൻ ചോദിക്കുന്നതു്? നികുതി ഇളവു ആവശ്യമല്ല എന്ന വാദത്തോടു് എനിക്കു യോജിക്കാൻ തരമില്ല. വെറുമ്പാട്ട കുടിയാന്മാരെ സംബന്ധിച്ചു 50% എങ്കിലും ഇളവുചെയ്തു കൊടുക്കേണ്ടതാണു്.

വിദ്യാഭ്യാസ വിഷയത്തിൽ ഗവമ്മെണ്ടു ചിലവുചെയ്യുന്ന സംഖ്യ വളരെ ഗണ്യമായ ഒന്നാണെങ്കിലും വിദ്യാഭ്യാസം സാവ്വത്രികമായി തീർന്നിട്ടില്ല ഇനിയും എന്നതു് നീതീകരിക്കാവുന്നതല്ല. പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസം സാവ്വത്രികമാക്കേണ്ട ചുമതല ഗവമ്മെണ്ടിനുണ്ടു്. അതു് നിർബന്ധ വിദ്യാഭ്യാസംകൊണ്ടല്ലാതെ സാധിക്കുകയുമില്ല. വിദ്യാലയങ്ങൾ കഴിയുന്നിടത്തോളം പ്രൈവറ്റു് ഏജൻസികളെ ഏല്പിക്കുന്നതു വിദ്യാഭ്യാസച്ചിലവു ചുരുക്കാൻ വളരെ സഹായമായിരിക്കും. ഒരു ക്ലാസ്സിൽ 60 കുട്ടികൾ വേണമെന്ന നിർബന്ധം ഗവമ്മെണ്ടു് പുതുതായി ആരംഭിച്ചിരിക്കുന്നതായി കാണുന്നു. ഇതു വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ പുരോഗതിയെ സാരമായി തടസ്ഥപ്പെടുത്തുന്നതാകുന്നു.

പഞ്ചായത്തുകൾകൊണ്ടുദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്ന ഗുണം നാട്ടിന്നും നാട്ടാക്കും നൽകത്തക്ക ഉദാരമായ ഒരു ബഡ്ജറല്ല നമ്മുടേതെന്നതും പറയാതെ തരമില്ല. ഈ നാട്ടിൽ വേ പഞ്ചായത്തുകൾ ഉണ്ടു്. ഗവമ്മെണ്ടിൽനിന്നും ഈ പഞ്ചായത്തുകൾക്കായി നീക്കിവച്ചിട്ടുള്ള തുക എത്രയോ തുച്ഛമാണു്. ഒരു പഞ്ചായത്തു മെമ്പറെന്നും ഇപ്പോൾ പ്രസിഡണ്ടു് എന്നും ഉള്ള നിലയിൽ കഴിഞ്ഞ എതാനും വർഷങ്ങളായി പഞ്ചായത്തുകളെ സംബന്ധിച്ചു് എനിക്കു് അനുഭവത്തിൽനിന്ന പലതും പറയാൻ കഴിയും. പഞ്ചായത്തുകൾ പ്രയോജനകരങ്ങളാക്കിത്തീർക്കുവാൻ കുറച്ചുകൂടി ഔദാര്യം ഗവമ്മെണ്ടു് കാണിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നാണു് എന്റെ അഭിപ്രായം.

അതോടൊപ്പംതന്നെ ഭരണവിഷയത്തിൽ ജനങ്ങളെ കൂടുതൽ ഭാഗഭാക്കുകളാക്കുന്ന ഒരു പരിഷ്കൃത ഭരണ സമ്പ്രദായം നടപ്പാക്കുവാനുള്ള ഈ നിയമസഭയുടെ ചിരകാലമായി തുടർന്നുവരുന്ന അഭ്യർത്ഥനയ്ക്കു് സർ, ഷൺമുഖത്തിന്റെ ദിവാൻജി കാലത്തെങ്കിലും സാഫല്യംവന്നു കാണണമെന്നുള്ള ഞങ്ങളുടെ ആഗ്രഹത്തേയും ഇവിടെ പരസ്യമായി പ്രകാശിപ്പിക്കാൻ ഞാനാഗ്രഹിക്കുന്നു. ഉത്തരവാദഭരണത്തിന്നു് കൊച്ചിയിൽ കാലമായിട്ടില്ലെന്ന മുടന്തൻ ന്യായംകൊണ്ടു് ജനങ്ങളുടെ ഭരണ പരിഷ്കാരാഭാഹത്തെ ശമിപ്പിക്കാൻ സർ, ഷൺമുഖം തുനിയുകയില്ലെന്ന ഞങ്ങൾക്കു വിശ്വാസമുണ്ടു്. കൊച്ചിയിലെ ജനങ്ങൾ സ്വയംഭരണത്തിന്നു തക്ക യോഗ്യതയില്ലാത്തവരാണെന്നും ആരും പറയുമെന്നു് തോന്നുന്നില്ല. ബ്രിട്ടീഷിന്ത്യയിൽ ഇപ്പോൾ നടപ്പിലാക്കാൻ പോകുന്നിടത്തോളമുള്ള ഭരണപരിഷ്കാരമില്ലെങ്കിലും ഒരു എളിയ തോ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

തിലുള്ള ഭരണപരിഷ്കാരമെങ്കിലും അടുത്തുതന്നെ ഇവിടെ നടപ്പാക്കിക്കാണുവാൻ ഞങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

എന്റെ സമുദായത്തെ സംബന്ധിക്കുന്ന ചില സംഗതികൾകൂടി പറഞ്ഞു് എന്റെ പ്രസംഗം അവസാനിപ്പിക്കാം. ഉയർന്ന ഉദ്യോഗങ്ങൾ മുസ്ലീമിങ്ങൾക്കു കൊടുത്താൽ അവർ ഭരിക്കുകയില്ല എന്നു് ഒരു ഭയം ഗവൺമെണ്ടിനുള്ളതുപോലെ തോന്നുന്നു. ഞാനെന്റെ അനുഭവംവച്ചു പറകയാണു്. വിദ്യാഭ്യാസം സിദ്ധിച്ച മുസ്ലിമിങ്ങൾ ഇവിടെ ഉദ്യോഗം കിട്ടാതേയും പ്രോത്സാഹനങ്ങൾ ലഭിക്കാതേയും പുറത്തു പോയി ഉദ്യോഗങ്ങൾ സ്വീകരിക്കാൻ നിർബന്ധിതരായിട്ടുണ്ടു്. മിനിമം യോഗ്യത നിശ്ചയിക്കുന്നതിൽ ഇവിടത്തെ ഗവൺമെണ്ടു് സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള നയവും മുസ്ലിമിങ്ങളെപ്പോലെ വിദ്യാഭ്യാസം കുറഞ്ഞ സമുദായക്കാർക്കു വളരെ ഉപദ്രവകാരിയാണു്. ബ്രിട്ടീഷിൽ ഒരു പോലീസു ഇൻസ്പെക്ടരാവാൻ സ്കൂൾഫൈനൽ പാസുമതി. എന്നാൽ ഇവിടെയാകട്ടെ ബി. എ. പാസുവേണം. ഈ മാതിരി സമ്പ്രദായങ്ങൾ ഉദ്യോഗപ്രാതിനിദ്ധ്യം കുറഞ്ഞവരും വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ പിന്നോക്കം നിൽക്കുന്നവരുമായ സമുദായങ്ങളെ തോല്പിക്കാൻ മനഃപൂർവ്വം ഏർപ്പെടുത്തിയ കൗശലങ്ങളായിട്ടാണു് അന്യാദൃശന്മാർ മനസ്സിലാക്കുന്നതു്. അതുകൊണ്ടു് ഈവക കാര്യങ്ങളിൽ ഗവൺമെണ്ടു് മുസ്ലിമിങ്ങളെസംബന്ധിച്ചു് കുറച്ചുകൂടി ഔദാര്യം പ്രദർശിപ്പിക്കണമെന്നു് അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസവകുപ്പിലും ജുഡീഷ്യറിയിലും മറ്റും ഉയർന്ന സ്ഥാനങ്ങൾ വഹിക്കുവാൻതക്കതായ പ്രാപ്തിയും പരീക്ഷായോഗ്യതയുമുള്ള മുസൽമാന്മാർ ഇവിടെത്തന്നെയുണ്ടെന്നു് ഞാൻ ഗവൺമെണ്ടിനെ ധരിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു. എനിക്കു കൂടുതൽ സമയം അനുവദിച്ചുതന്നതിനു പ്രസിഡണ്ടു് അവർകൾക്കു നന്ദിപറഞ്ഞുകൊണ്ടു് പ്രസംഗം അവസാനിപ്പിക്കുന്നു.

Mr. T. S. Balarama Ayyar.—Mr. President, Sir, at the outset by way of reply to a remark made by the Hon'ble Member for South Ezhuvas, I desire to say that if I do not refer to any good acts done by you, it is not because there are none, nor is it because that I do not recognise that you have done any; but it is because you are paid to do good acts and I hold that our duty is to point out the defects of administration.

Sir, I said in my last budget speech that I do not propose to congratulate the Government on the surplus budget that was then before the House, before assuring myself that it would not turn out a deficit budget, before the year was out. To our disappointment, the budget for the current year looks like turning out into a big deficit one — a deficit of more than 5½ lakhs. Let me not therefore congratulate the Government at this juncture for the surplus budget that is now before us, before

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

knowing what ultimately it is going to be. It is however gratifying to note that the actuals of 1110 have shown a small surplus of Rs. 57,769.

Sir, judging from the figures that are now before the House for the years 1110, 1111 and 1112, the financial condition of the State does not appear to be rosy. A small surplus of Rs. 57,769 for 1110, an anticipated deficit of more than 5½ lakhs of rupees for 1111 an anticipated surplus of less than half a lakh for 1112 give an average deficit of 1½ lakhs per year, for three continuous years. This is not all.

From the press communique issued by the Travancore Government on December 21, 1935, it is seen that the Travancore Government have claimed a refund of 12 lakhs of rupees, out of the 18 lakhs derived as duty on Jaffna tobacco, collected at the ports of Alleppey and Quilon and pooled for division among the Governments of India, Cochin and Travancore; if this claim of Travancore for refund is upheld Cochin will have to refund her share of 6 lakhs of rupees and if this is done, the deficit for the three years 1110, 1111 and 1112 will swell up to 10½ lakhs or an annual average of 3½ lakhs of rupees. May we expect you, Sir, to say in your concluding speech how this claim of the Travancore Government for the refund of 12 lakhs of rupees now stands?

No provision seems to have been made in the budget for the Sinking fund, for paying off the recent 3½ p. c. loan. The deficit will swell up still higher, if and when this is made. Sir, for the improvement of the financial condition of the state, we have to look to 4 main ways and means. (1) The reduction of administrative expenditure (2) Taking adequate steps for substantially increasing the agricultural income of the State. (3) Taking adequate steps to effectively tap the industrial resources of the State (4) last and perhaps the most important, income from the Harbour and Railway. I shall deal with these four points as briefly as possible.

(1) The reduction of administrative expenditure: This is by no means an easy task. Referring to page (iii) of the Budget Estimate, we find that expenditure under most of the headings are gradually increasing year after year. They do not show any signs of going down nor does it seem possible to effect any substantial reduction under any of the headings unless a bold and business-like policy is adopted. Under General Administration, the figure has steadily advanced from Rs. 94,000 in 1100 to more than 1,85,000 rupees in 1110, i. e. very nearly

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

doubled itself. From Rs. 1,85,000 in 1110 it has gone up to more than 2 lakhs for 1112. The various changes made in the administrative machinery by Sir Shanmukham has evidently raised the figure under General Administration, in the revised estimate for the current year, from 1 lakh and 90 thousand to 2 lakhs and 54 thousand i. e. by about 64,000, but he must be congratulated for the bold stroke by which he hopes to reduce the expenditure to about 2 lakhs for 1112, from 2 lakhs and 54000 in the revised estimate for the current year. Perhaps no reduction under the headings Palace, Education, Medical, Excise, Police, etc., will be possible without impairing the efficiency of the administrative machinery. Under Public Works, if the big items of Rs. 1,70,000 for a Government House at Delhi and about a lakh for a guest house etc., at Ernakulam,—the absolute necessity for both of which at such high costs may perhaps be questioned—the figure will fall shorter than the figures for any of the preceding 10 years. I am inclined to think that it will be wise Statesmanship not to make any investments in lean years, on original works whose absolute and immediate necessity are questionable. Adopting this policy, it may be possible to reduce the expenditure under Public Works, but I question the wisdom of curtailing the expenditure under 'communications and repairs' which seem to be proposed to be effected in the year 1112.

Under Agriculture, while no doubt the expenditure has been brought down to about 1½ lakhs of rupees in recent years from an average of nearly 2½ lakhs per year, in the years 1100 to 1108, it is very doubtful if the department has been responsible for improving the agricultural income of the State, I mean the income of the people and of the Government, in any way. Have any new crops been introduced into the State? Have more lands been brought under cultivation? Have the yields of the lands been increased? Have any portion of the billions of gallons of water that are emptying themselves into the sea continuously been diverted for agricultural purposes? I ask, have any of these things been done as a result of the activities of the agricultural department? If the department of Agriculture as it is now working, is abolished, I ask, are the people of the State going to suffer in any way, is the smooth running of administrative machinery going to be affected in any way? I do not want to be misunderstood. I do not ask for the abolition of the department nor for the curtailment of expenditure under Agriculture. I only ask for a complete reorganisation of the system of working of the agricultural department. It must be remembered

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

that it is not only a Nation-building department but is one to contribute to the increase of revenue, indirectly though it may be. It must be able to claim that as a result of its activities, the prosperity of agricultural Cochin has been substantially increased.

The Tramway Department must be ended if it cannot be made self-supporting. The loss in the Tramway for 4 years from 1109 to 1112, is anticipated to amount to more than one lakh and 16 thousand rupees. Why then keep this white elephant unless you are satisfied that a day will come soon when all these losses will be made up? I know one answer will be that the Forest Department, for its successful working, requires the keeping up of the Tramway. I shall come to that point, but it is high time to treat the Tramway as a commercial department as Government have now very wisely done the stoneware factory, though only after repeated suggestions made in this House to that effect. The freight charges on timbers and scantlings must be increased to some extent with a view to balance the figures and though this will reduce the figures under net income from the Forests to some extent, the net income of the State will not be affected as the figure so reduced will show a corresponding increase in the Tramway Department. The freights charged on timber and scantlings belonging to the public will also have then to be increased and this will fetch an additional income.

Regarding forests, I said in my last budget speech as follows:—"The average annual income from the forest department, in the 4 years 1102 to 1105 inclusive is 5.92 lakhs while the average annual expenditure during the same period was 2.40 lakhs. In the next 4 years 1106 to 1109 inclusive, while the annual average income has fallen to 3.19 lakhs, the average annual expenditure has risen to 2.42 lakhs. In other words, the receipts have fallen by about 46 per cent, while there has been absolutely no reduction in expenditure, on the other hand there is a slight increase." It is not very gratifying to note that no attempt seems to have been made to see that the expenditure is kept in tune with the income. It is one of the revenue departments and its expenditure should be cut according to the income. The estimated expenditure for the year 1112 is less than that for the current year—as per the revised estimate —by only about 1400, whereas the income is less by 5400. I shall now deal with the Forest and Tramway combined. In the explanatory memorandum by the Finance Member, page 3, the receipts under various heads for eleven years, from 1100 to 1110

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

are given. The income from Tramway is not given separately. For the years 1100 to 1105 I do not know if it is included under 'Forests' or under 'other receipts'. Adopting the principle of giving the benefit of the doubt to the 'Accused' I will suppose that it is included in the figures for 'Forests'. The total receipts from 'Forests' which I shall suppose includes receipts from Tramway also, for the years 1100 to 1105 inclusive, amount to 33.11 lakhs. The total expenditure under Forests and Tramway for the period comes to 21.82 lakhs. The net income from both the departments combined, for the period is therefore 11.29 or an average of 1.88 lakhs per year. For the 4 years 1109 to 1112, the figures for which are available separately for Forests and Tramway, both under receipts and expenditure, the combined receipts come to Rs. 18.94 lakhs while the combined expenditure comes to 16.25 lakhs. The net income for the period from both the departments together is therefore 2.69 lakhs or an average of .67 lakhs i. e. only about a third of the average for the 6 years 1100 to 1105. It is imperative that the expenditure of the revenue yielding departments must be cut down as the income from them goes down.

My second point under 'Ways and Means' was taking adequate steps for substantially increasing the agricultural income of the State. I have already dealt with this point while dealing with expenditure under agriculture and I now pass on to my third point viz. "Taking adequate steps to effectively tap the industrial resources of the State."

Though Cochin has had the fortune to possess such eminent and brilliant persons like the late Sir P. Rajagopalachari, Sir A. R. Banerjee, Sir J. W. Bhore and Sir T. V. Vijayaraghava Chari, as her Diwans, it is unfortunate that she has never been able to have anything like a vigorous and steady industrial policy. Sir A. R. Banerjee was content with taking the initiative in starting the Vaniampara Rubber Company which however is now in a miserable condition. Sir J. W. Bhore had to be content with making some investigations relating to the Hydro-electric project and manufacture of paper from wood pulp. Sir T. Vijayaraghava Chari without caring to take any advantage of the spade work done by Sir J. W. Bhore, launched into the two new schemes, the Stone-ware Factory and the Tanneries. They were still in their infancy when he left the State and none of his three successors made any serious attempts to work these concerns successfully though large sums of public money had been sunk in them. When Sir Shanmukham

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Chetty assumed the reins of Government much was expected from him but the result of his 15 months' administration has fallen far short of the expectation. With a reformed Secretariat to relieve much of the routine work of the Diwan, it was fondly hoped that the development of the industrial and agricultural resources of the State would receive the personal attention of the Diwan. With regard to the Stoneware factory, he has begun well by treating it as a commercial department and the publication of a balance sheet and Profit and Loss sheet, more or less similar to what are usually being published by commercial concerns, will certainly go a great way in improving its position and ultimately making it a success. Till now, this House was entirely in the dark as to how really it was working. We now at least know that its working for the year 1110 M. E. has resulted in a loss of about Rs. 16,000. We can now see that if regular accounts on a commercial basis had been kept, the Chief Engineer would not have said, as he did say, in the last budget session, that the Potteries were then working on a successful commercial basis and that the actual profits could be known only after the account for the year had been completed. The Financial Member in his explanatory memorandum would have done well if he had explained why, though work on a commercial scale was started in Septemper 1934, the result of the working for 11 months thereafter was a loss exceeding Rs. 16,000. Will at least the Hon'ble Member, the Chief Engineer do so in his speech? The House is certainly anxious to know how in the light of the experiences gained in the years 1110 and 1111, a profit of about Rs. 26,000 is anticipated from the Stone-ware factory for the year 1112. I think I am right in saying that Government expect a profit of about Rs. 26,000 from the Stone-ware factory in the year 1112. That is what I have gathered from the figures published under Stone-ware Factory in page 168 of the Budget estimate. I have not been able to understand why in the same page the profit from the Stone-ware factory for the year 1110 is shown as — 35,806 rupees as against the figure of Rs. 16,097—10—3 shown in the Balance sheet as net loss for the year. While on this point, may I take the liberty, Sir, to suggest that, in the Balance sheet, the loss of Rs. 16,097 — 10 — 3 should not have been shown on the left side and deducted from the capital investment, but ought to have been shown on the right hand side and kept as it is, to be written off from the succeeding years' profits. Another small suggestion that I have to make is that in the Profit and Loss account, the closing stock of manufactured

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

and partly manufactured articles should not have been shown on the left hand side and subtracted from some figure there, but should have been shown on the right hand side. As I said before, Sir Shanmukham's Government deserves to be congratulated on the full-hearted attempt now made to make the Stoneware factory a success. It is however regrettable that the same thing cannot be said of the Tanneries. Though Government have been in possession of the Tanneries for more than 4 years no attempt seems to have been made so far either for its revival or for at least recovering as much of the public money that has been sunk in it as possible. The policy of the Government in the matter of the Vaniampara Rubber Company Limited which has been under the management of the Government for the last three years or more, has also been unsatisfactory. Ever since Government assumed charge of the affairs of this Company, absolutely no respect has been shown to the provisions of the Companies Regulation nor are the share-holders given any information about the affairs of the Company. I only ask, is it not the duty of the Government to see that the laws of the land are respected as much by the people as by the Government themselves? While no purpose will be served at this stage by attempting to adjudicate the blame as between the Directors and the Government I can say without fear of contradiction that two wrongs have never made one right. If the Directors are at fault, that is no excuse for the Government to be a party to the breach of the laws of the land. I would advise the Government :—

(1) to exempt the Vaniampara Rubber Co., Ltd., by a Royal Proclamation, from the operations of the Companies Regulation, so long as it is under the care and management of the Government;

(2) to publish an annual balance sheet and Profit and Loss Account and send a copy thereof to every share-holder;

(3) to put the estate under the direct charge of a person who not only possesses the necessary experience and knowledge to do justice to his work but who is also physically fit to do so. I ask you Sir, in all earnestness, whether a man born by about the time of the battle of Plassey—I beg your pardon—by about the time of the great Indian Mutiny, can be expected to be fit to take charge of an estate.

(4) to discharge the debt of the Company to Messrs. Pierce Leslie and Co., Ltd., who are charging a killing interest.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Sir, I appeal to you to do all that you can to save the concern from ruin and save the large public money invested in it. Dispense with the Directors and take up the whole responsibility or get them to co-operate with you, excusing their past faults if any, for, to forgive is divine. Let not the share-holders be punished for the real or fancied faults of others.

The policy adopted by the Government in the matter of the electrification of the principal towns of the State has been sadly lacking both in sympathy and statesmanship. During the last budget session this House by a cut motion almost unanimously recommended to the Government that the electrification scheme should be undertaken by the Government themselves and not left to any company, public or private. From the evidence given before the Electricity Board in British India, we could gather that the consensus of opinion of competent men was that the generation of electricity should as far as possible be in the hands of the Government. Not only was the opinion of this House unheeded but, as far as Trichur is concerned, a cent-per-cent Cochin Company which had the license for Trichur was deprived of its license for some minor technical faults. I admit that the Trichur Electric Corporation was to some extent to blame, but the Government was also equally if not more, to blame, for all that has happened. It is the duty of the parental Government to overlook the minor faults of the subjects and give them all encouragement and facilities to take up their place along with those of the people of the neighbouring States. On account of the handling of the affair, where peace and contentment existed, discontent and a feeling of wounded pride prevail. A severe blow has been dealt to the growing spirit of local enterprise and it will be a long time before the people of Trichur will again come forward to start a joint stock enterprise of any importance. While it is but proper that Government should give all encouragement for starting industrial concerns, I think Government must have some well thought-out policy in that matter. Any industrial concern designed for dealing with any raw material produced in the State but which is either going to be wasted or sold at ridiculously low prices for want of a manufacturing concern to deal with it, must be given all financial help and encouragement by the Government, even at some considerable risk. A rubber factory or a paper factory will be instances on the point. Viewed in this light, the tanneries and Potteries are concerns which Government should encourage and help at all risks. If again an industrial concern is started with the idea of making up the

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

deficiency in the supply of any article of necessity that should also be welcomed. But a textile concern, especially one intended to carry on the spinning side of the industry, cannot be said to belong to any of these classes. The Textile industry is now suffering from plenitude. Cochin does not produce the required raw material. Cochin is no market for selling the finished product, I mean, the yarns. I feel that the Government should not have risked such a large amount as 1½ lakhs, as shares in the Cochin Textiles Ltd., which has to pay for the motive power the same rate which the Mills in Coimbatore are paying, while at the same time paying for raw cotton at least Rs. 9/- more per Bombay candy than Coimbatore Mills, for the same variety of cotton. No doubt it will give some relief to the unemployed and just by way of encouragement Government could have taken a few shares, but I think it was a mistake to have risked such a large amount. Tapping the industrial resources of the State, which as rightly pointed out by Sir Shanmukham, have not been touched even at the surface is one of the surest means of improving the financial condition of the State but who is to do it and how to do it are questions which deserve the best consideration of both the people and the Government. One essential requisite for a successful solution of the problem is a hearty co-operation between the people and the Government. A systematic exploration of all our resources so as to maximise industrial and agricultural production is also equally needed.

I now pass on to the Harbour. It is quite possible that the income from the Harbour in years to come will be quite ample to have always a surplus budget. At any rate it looks as if our harbour is going to enable Travancore to have always a surplus budget. No body can now say what our income from the Harbour can be expected to be; it depends upon so many factors about which we have little or no idea and on which we have absolutely no control. Let us however hope that our share of the annual income from the Harbour will prove an adequate return on the huge investments made and yet to be made and the heavy risks undertaken. While on this point I think it will not be out of place, if I make a few remarks on the Harbour settlement.

The documents that are available to us for authentic information on the Harbour question are (1) The speech of our Diwan President at the last budget session (2) The speech of our Diwan President at the last December session of the Legislative Council (3) The press communique issued by the Travancore Government on the 21st of last December. (4) The

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Press note issued by the Government of India in June last. An impartial man after reading the above documents, I have been assured by more than one person, gets up with the following impressions.

(1) The Travancore Government is gloating over her victory in the Harbour settlement (2) The Government of India though rightly view the Harbour Works as a 'Romance of Engineering' are not very optimistic about its success viewed as a commercial proposition. (3) Poor Cochin without having anything like a clear idea as to what her ultimate commitments might come to, has now gone too far to recede and the risk is all hers. (4) The two speeches of our Diwan look like the arguments of a very clever advocate defending a weak case; at best, they have but shown the bright side of the picture but it has a dark side. Travancore has just cause to gloat over her victory. Her direct contribution on account of the Harbour including her share of the estimated cost of the fourth stage will be a total sum of Rs. 34·75 lakhs but look at what she has already received as her share under the agreement of 1925. Since 1931 till the close of March 1935, i. e. for a period of about 4 years she has received 70·08 lakhs i. e. nearly double of what her total investment will come to when the fourth stage is completed. In addition to the 70·08 lakhs which she has already received, she expects as pointed out by me a few minutes before, a refund of 12 lakhs of rupees. She has already received double the amount of her share of investment and year after year she is going to receive a large share of the income from the Harbour. Absolutely no risk, but only benefit, is her achievement. About the British Government, at the outset I must say, that I refuse to allow myself to be led astray by any attempt to draw a distinction between the Madras Government and the Government of India. As between themselves they may be different for administrative purposes, but for us, they are one and the same. As far as the expenditure on the Harbour Works is concerned, the British Government contributed 3·75 lakhs being a third of the expenses incurred on the 1st two stages, the other two-thirds being borne equally by Cochin and Travancore. The British Government has given a loan of about 29 lakhs to the Harbour authorities to carry out the third stage works. There seems to have been no understanding in the 1925 agreement that for this loan of 29 lakhs to the Harbour authorities the British Government was to have any priority of lien on the Harbour revenues. The British Government was expected to contribute 1/3 of the expenses for the

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

4th stage, her share of expenses on this score being estimated to come to about 31 lakhs. It was also understood that the British Government was to get only a third of the net income from the Harbour as her share. All these were according to the 1925 agreement. According to the new settlement arrived at, not only the British Government are not to contribute anything towards the expenses for the fourth stage works, but she is to get a first charge on the revenues of the Harbour for the sum of 29 lakhs advanced by her for the third stage works and this amount is to carry 3 3/4 p. c. interest per annum and repayable in 50 equated annual instalments. Thus practically the financial commitment of the British Government amounts to only 3·75 lakhs of rupees while the division of profits has been so arranged as will enable her to get the largest share. Besides the huge sum of about 80 lakhs spent on the conversion of the Railway to Broad guage, the financial commitments of Cochin on the Harbour, excluding the investment now decided to be made on the dredger will when the fourth stage is completed, exceed 103 lakhs as against 3·75 lakhs of the British Government and 34·75 lakhs of the Travancore Government, while at the same time she is to get only a share equal to that of the other partners so long as the total income does not exceed 49½ lakhs and when it exceeds 49½ lakhs, her share will be less than that of the British Government but slightly more than that of Travancore. Frankly speaking, the argument that Cochin agreed to shoulder such a heavy financial responsibility without a corresponding advantage in the sharing of the income, with a view to solve the jurisdiction question in a satisfactory way, does not carry conviction. But if the jurisdiction question was really responsible for the unsatisfactory solution of the financial aspect of the question, I can only say it was unfortunate. It is difficult to agree with most of the arguments advanced by Sir Shanmukham to show that the settlement was satisfactory from the financial point of view also. But it is no good crying for the moon nor over spilt milk. The matter is over and it is now up to us to make the best of what we have got and hope for the best.

I shall now make some general remarks. There is only one right way of doing things; most of the rest are wrong ways and the few others are round—about and risky ones. To err is human and no man is perfect. To avoid pitfalls and to minimise the chances of taking any of the innumerable wrong or round—about and risky ways, it is absolutely necessary that one should take counsel from wise and respectable men and share

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

one's responsibilities with them. If worldly wisdom consists in this even for ordinary men who have a desire to lead a successful life, it applies with a thousand-fold force to those into whose hands providence has entrusted hundreds and thousands of beings; and in the case of those who are in a position to do and undo things, from whose decision there is practically no appeal to a higher authority it is an imperative duty to provide for all safeguards against pitfalls and mistakes. I am second to none in my loyalty to our beloved Maharaja but without fear of contradiction I can boldly say that the present constitution of our Government is such that it is unfair to throw any blame on our Maharaja for any faulty administration. Our Government, as at present constituted, is a Government by the Diwan who is virtually the ruler and who for all internal administrative purposes is responsible to none. In the interest of all concerned, this state of affairs should not continue a minute longer than what is absolutely necessary and if allowed to do so, I utter a note of warning, serious may be the consequences. It may be true that we have been singularly fortunate in getting able, well-intentioned and brilliant persons as our Diwans but at best they are only benevolent despots. What guarantee is there that we do not get a brilliant man, but without conscience, as our Diwan? A brilliant man without conscience is a positive danger. I can think of only one way of saving the country from such a contingency and that is to make the Diwan responsible to the Legislative Assembly; in that case it will cease to be the farce it is today. At present, it is at best a debating society, the views expressed at which are on some rare occasions remembered by the departmental heads of administration in taking their decision on some trivial matters. To spend nearly Rs. 20,000 every year upon this farce of a Legislative Council is nothing short of an economic crime in these distressed days. Hours are spent or wasted in the propriety or impropriety of an expenditure of a few hundreds on this or that head, but expenditures involving lakhs of rupees are being incurred before bringing them to the notice of the Council. I again ask why this farce of a Council? Mend it if you can or summon up the courage to end it and distribute the amount now spent on it to the starving thousands. Sir, I know nobody will be willing to relinquish voluntarily the powers that one enjoys and nobody wants to forge fetters round oneself, but where danger is smelt, do we not find even the man ascending the Palmyra tree putting round himself a fetter to protect him from the possibility of a fall while he is at a dizzy

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

height? Whatever may be the opinion of this or that man about you and your administration, it is admitted on all hands that you enjoy the complete confidence of the Ruler. Any suggestion from you to put the administration on more popular lines and to provide safeguards against all possible pit-falls and mistakes and to ensure a continuity of policy in the administration, will immediately receive the Royal assent. If you work in that direction you will be placing Cochin under deep obligations to you and you will be remembered long, long, very long, in Cochin. Yours is now a golden opportunity; Sir, forge fetters to bind the future Diwans, so that there may be no chances for them to run amock The fetters that you may so forge will never be used against you, as, sure and certain, you will be able to deliver the goods only by about the time of your departure and they will affect only the future Diwans.

Sir, before I close, I must refer to some novel features of the present administration which perhaps have never come to your notice. I call them novel because in my quarter of a century of active life in Cochin—I was before that in Madras, a student—I have never before experienced the like of them. Police Raj is reigning supreme in Trichur. Like Don Quixote, mistaking lamp posts and wind-mills for Demons they are out for a battle with the respectable public, interfering with their civil liberties. Collections from the public for the last Puram festival were actively made by Government servants, abusing the positions they hold. Government servants were reported to have interfered with the free voting at general meetings of public companies. Even the District Magistrate fancied that there was going to be a pitched battle, at the general meeting of a Company and stationed the police to preserve order and peace. For having committed the sin of taking part in the affairs of the Trichur Electric Corporation, many respectable men are shadowed by the Police. Even I, a poor industrialist minding his own business is suspected and shadowed. I do not for a moment believe that these over-activities of the police are done with your knowledge and approval. Nor do I think that even the Police Commissioner is aware of them. While I perfectly agree with you that the prestige and interests of the State should be maintained and the dignity of the Ruler safe-guarded, the respectable public should not be unduly suspected and harassed. That will not promote the welfare and happiness of the people. Suspicion will only breed suspicion and it is only confidence that will beget confidence.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Another novel feature is that Government now seems to see only two classes of people "one praising the administration and the other condemning it, both without a correct appraisement of the nature and result of the administrative acts." It is however not right to imagine that another class of people 'having a close grip of the various problems facing them and ready to give Government their whole-hearted co-operation', never existed in Cochin. The fact is, there always existed such a class and even now exists but they now find themselves hemmed in between the first two classes and their voices are neither heard nor heeded. Sir, it will be impossible for you to hear their voices and get their co-operation unless you reverse some of your policies. I do not underestimate the courage that would be required to retrace steps already taken ; but if that is not done, a brilliance that was once wedded to a movement pledged to the attainment of prosperity and freedom to mother India is going to be wasted in Cochin.

The House rose for the day at 5 p. m.

B. V. KRISHNANKUTTY MENON,

Secretary to the Council.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly